

การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะ เรื่อง “คุณค่าหัวใจ”
ORGAN DONATION CAMPAIGN FILM TITLE “Decision’s Price”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะ เรื่อง “คุณค่าหัวใจ”
ORGAN DONATION CAMPAIGN FILM TITLE “Decision’s Price”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะ เรื่อง “คุณค่าหัวใจ”
ORGAN DONATION CAMPAIGN FILM TITLE “Decision’s Price”

นางสาวจิตทิพย์ วุฒิจันทร์โกวิท
Miss. CHITATIP WUTTHIWATKOWIT

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะ เรื่อง “คุณค่าหัวใจ”
ORGAN DONATION CAMPAIGN FILM TITLE “Decision’s Price”

ชื่อ   นางสาวจิตาทิพย์ วุฒิวัดมนโกวิท
สาขาวิชา   ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา   นิเทศศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2559
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ธรรมณี

บทคัดย่อ

ประเทศไทยมียอดผู้บริจาคอวัยวะน้อยกว่าผู้รอรับอวัยวะเป็นจำนวนมาก ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ไม่ได้รับการบริจาค คือ ญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธที่จะบริจาค จึงได้ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ผู้คนเห็นความสำคัญในบทบาทของญาติ ที่จำเป็นต่อขั้นตอนการบริจาคอวัยวะ ในรูปแบบสื่อภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่ในโลกออนไลน์ โดยนำเสนอข้อมูลความเป็นจริงเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้ได้มากที่สุด ผ่านการเล่าเรื่องด้วยบทสัมภาษณ์ของฝ่ายญาติผู้บริจาคอวัยวะ และฝ่ายผู้ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะใหม่ ผลจากการศึกษานี้ เกิดประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้าในแง่ของความรู้กระบวนการสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการประชาสัมพันธ์ และประโยชน์ต่อสังคมในแง่ของการได้ผลิตสื่อเพื่อสังคม ให้สังคมได้ตระหนักถึงคุณค่าของการบริจาคอวัยวะมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ.....	ก
	สารบัญ	ข
	สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ.....	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	ไวรัลดีไอ.....	4
	การสร้างไวรัลดีไอ.....	8
	ข้อมูลการบริจาคอวัยวะ.....	12
	ภาวะสมองตาย.....	14
	สถิติการบริจาคอวัยวะ.....	16
	สาเหตุการขาดแคลนอวัยวะ.....	17
	การตัดสินใจบริจาคอวัยวะของครอบครัวผู้เสียชีวิต.....	19
	เรื่องราวจากผู้ให้และผู้รับอวัยวะ.....	20
	ตัวอย่างสื่อประชาสัมพันธ์ที่ผ่านมาของศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ.....	22
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

3	การสร้างสรรค้บท	27
	การกำหนดโจทย์เพื่อสร้างสรรค้งาน.....	27
	การวางโครงเรื่อง (Outline).....	29
4	ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ.....	37
	การติดต่อขอสัมภาษณ์	37
	การเตรียมบทสัมภาษณ์.....	40
	สถานที่ถ่ายทำ	43
	อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียง	45
5	ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	47
	คุณธีรพร ภาณุจนาวิลาศ.....	47
	คุณนรนท สุขวงษ์.....	50
	คุณโสมนัส แซ่ลิ้ม.....	54
	คุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์.....	58
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	61
	การคัดเลือกเนื้อหาและการตัดหายบ	61
	การตัดลำดับเรื่องครึ่งที่หนึ่ง.....	75
	การตัดลำดับเรื่องขึ้นสมบูรณ.....	89
	การแก้ไขภาพและสี.....	101
	เสียงเพลงประกอบ.....	104
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	105
	บทสรุป	105
	ข้อเสนอแนะ	107
	บรรณานุกรม	108
	ประวัติผู้เขียน	110

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวน ผู้รอ ผู้บริจาคและผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ.....	16
2.2	สรุปปัญหาของระบบรับบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยสมองตาย	18
2.3	ตัวอย่างโฆษณาเรื่องเบอร์บอกบุญ 1666	22
2.4	ตัวอย่างโฆษณาเรื่องพินัยกรรมอวัยวะ.....	23
2.5	ตัวอย่างมิวสิควิดีโอเพลงเผ่ารอ.....	23
3.1	รูปแบบการเล่าเรื่องที่นิยมในปัจจุบัน	29
3.2	ความเกี่ยวพันของตัวละคร	30
3.3	โครงสร้างเรื่องร่างที่สอง.....	32
4.1	คุณธีรพร (ผู้รับบริจาคหัวใจ).....	38
4.2	คุณโสมนัสและคุณอรุณพล (ผู้บริจาคอวัยวะ).....	38
4.3	คุณสุรพงศ์และคุณศิรดา (ผู้บริจาคอวัยวะ).....	39
4.4	คุณนรนนท (ผู้รับบริจาคไต).....	40
4.5	การสัมภาษณ์เก็บข้อมูล.....	42
4.6	ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ : สวนพุทธธรรม หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ.....	44
4.7	ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ : สวนธนบุรี.....	44
4.8	ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ : ดิกรังไทย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์.....	44
4.9	Canon EOS-5D Mark III.....	46
4.10	Sony UWP-V1 UHF Wireless Microphone	46
5.1	บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณธีรพร.....	47
5.2	บรรยากาศการถ่ายชีวิตของคุณธีรพร.....	50
5.3	บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณนรนนท.....	51
5.4	บรรยากาศการถ่ายชีวิตของคุณนรนนท.....	54
5.5	ตัวอย่างการสัมภาษณ์คุณโสมนัสครั้งที่ 1	55
5.6	บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณโสมนัสครั้งที่ 2.....	55
5.7	บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณสุรพงศ์	58
6.1	การตัดต่อแบบหยาบ.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2	ภาพตัวอย่างการตัดต่อแบบหยาบ	62
6.3	การแก้ไขการลำดับเรื่องในกระดาศ 1	89
6.4	การแก้ไขการลำดับเรื่องในกระดาศ 2	90
6.5	ตัวอย่างการแก้ไขสัดส่วนของภาพ	101
6.6	ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการลบวัตถุสิ่ง	102
6.7	การลบวัตถุสิ่งด้วยโปรแกรม Adobe After effect CS.....	102
6.8	ภาพตัวอย่างการปรับสีเพื่อสร้างอารมณ์.....	103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากความสนใจในความสามารถของสื่อภาพยนตร์ ที่บางครั้งถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อชักจูงคนดูให้รู้สึกคล้อยตามได้ ทำให้ข้าพเจ้าอยากที่จะผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์น้ำมันข้าวใจคนในสังคมให้พวกเขาทำในสิ่งดีๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกหัวข้อการรณรงค์บริจาคอวัยวะในประเทศไทย เนื่องด้วยเล็งเห็นความสำคัญของการบริจาคอวัยวะเพื่อช่วยต่อชีวิตให้ผู้อื่น อวัยวะภายในของเรา 1 คน สามารถช่วยต่อชีวิตให้ผู้ป่วยมากที่สุดถึง 7 คน ในเมื่อชีวิตเราคับพลู ร่างกายไม่มีประโยชน์อีกต่อไป การบริจาคอวัยวะจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ให้ผู้ป่วยที่มีโอกาสได้กลับมามีชีวิตที่ดี อยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุขอีกครั้ง แต่ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังมีสัดส่วนของผู้รออวัยวะและผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะในจำนวนที่แตกต่างกันอย่างมาก โดยจากข้อมูลสถิติล่าสุด ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560 มีผู้รอรับอวัยวะจำนวน 5,563 คน แต่ได้รับอวัยวะบริจาคจากผู้บริจาคอวัยวะสมองตายตั้งแต่ต้นปีพ.ศ.2560 เพียง 174 คน หรือเฉลี่ยเพียงปีละ 200 คนเท่านั้น ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ไม่ได้รับการบริจาคอวัยวะ คือ ญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธที่จะบริจาค ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่ทราบเรื่องการปลูกถ่ายและการบริจาคอวัยวะ ไม่ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ วิธีการของการบริจาคอวัยวะ และไม่ทราบเจตนาารมณของผู้เสียชีวิต ทำให้หลายครั้งทางสภาอากาศถูกปฏิเสธอย่างน่าเสียดาย และจากการศึกษานั้นทำให้ข้าพเจ้าได้ผลิตสื่อภาพยนตร์ สำหรับเผยแพร่ในโลกออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้คนเข้าใจการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทสำคัญของญาติในการบริจาคอวัยวะมากขึ้น ส่วนผลจากการศึกษานั้น คาดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้าในแง่ของความรู้กระบวนการสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์ และประโยชน์ต่อสังคมในแง่ของการได้ผลิตสื่อเพื่อสังคม ให้สังคมได้ตระหนักถึงการบริจาคอวัยวะเพื่อช่วยชีวิตผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษากระบวนการคิดสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อการรณรงค์ในสังคม
2. เพื่อผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริจาคอวัยวะในประเทศไทย ให้คนทั่วไปเข้าใจการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทสำคัญของญาติในการบริจาคอวัยวะ

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริจาคอวัยวะในประเทศไทย สำหรับเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต จำนวน 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 6 นาที

ลักษณะของโครงการ

การผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริจาคอวัยวะ สำหรับเผยแพร่ในสังคมออนไลน์ จำนวน 1 เรื่อง ที่มีเนื้อหาให้ผู้คนเข้าใจการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทสำคัญของญาติในการบริจาคอวัยวะ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์ในโลกออนไลน์
2. ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลและสถานการณ์ปัจจุบันของการบริจาคอวัยวะในประเทศไทย
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาวิเคราะห์และสร้างสรรค์โครงเรื่องสำหรับสื่อประชาสัมพันธ์
4. ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ (Pre-Production)
5. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษากระบวนการคิดสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อการรณรงค์ในสังคม
2. สามารถผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริจาคอวัยวะในประเทศไทย ให้คนทั่วไปเข้าใจการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทสำคัญของญาติในการบริจาคอวัยวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการค้นคว้าข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอสื่อ ซึ่งข้าพเจ้าต้องการผลิตสื่อภาพยนตร์สำหรับนำเสนอบนสังคมออนไลน์ เพื่อเผยแพร่ไปในคนหมู่มากโดยไม่จำกัดเวลาของวิดีโอเหมือนกับโฆษณาในโทรทัศน์ หรือที่ปัจจุบันทั่วโลกมักเรียกกันว่า “อินเทอร์เน็ตฟิล์ม (Internet Film)” แต่สำหรับประเทศไทยเราจะคุ้นเคยกับคำว่า “ไวรัลวิดีโอ” (Viral Video) มากกว่า ซึ่งการใช้คำว่า ไวรัล (Viral) เพื่อเรียกวิดีโอทุกตัวบนสังคมออนไลน์อาจไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องทั้งหมด เพราะคำว่า ไวรัล (Viral) นั้น คือคำคุณศัพท์ (Adjective) ที่นำมาขยายความคำว่าวิดีโอ (Video) มากกว่า ดังนั้นคำว่า “ไวรัลวิดีโอ” (Viral Video) จึงหมายถึงคลิปวิดีโอที่ถูกแพร่ไปในวงกว้างคล้ายกับการแพร่กระจายของไวรัส ซึ่งตรงนี้เองคือรูปแบบที่ข้าพเจ้าอยากใช้นำเรื่องราวของการบริจาคอวัยวะให้เผยแพร่ไปสู่คนหมู่มาก ข้าพเจ้าจึงได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความหมายของไวรัลวิดีโอที่แท้จริง หลักการและวิธีคิดที่ทำให้วิดีโอของเราดึงดูดผู้คนและทำให้เกิดการเผยแพร่ไปในวงกว้าง

ส่วนในด้านของข้อมูลการบริจาคอวัยวะในประเทศไทย ก็ได้ค้นคว้าทั้งข้อมูลเบื้องต้น สถิติปัจจุบัน รวมถึงสาเหตุที่ยังขาดแคลนอวัยวะในประเทศไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาโอกาสที่จะสร้างสรรค์สื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะในประเทศไทยได้ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้หลักการทฤษฎีวิเคราะห์ SWOT เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ของการบริจาคอวัยวะ ก่อนเข้าสู่กระบวนการคิดสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์ในขั้นต่อไป (บทที่ 3)

ไวรัลวิดีโอ (Viral Video)

ก่อนที่จะรู้ความหมายของไวรัลวิดีโอ (Viral Video) หรือไวรัลคลิป (Viral Clip) นั้น เราควรรู้ความหมายของคำว่า ‘ไวรัล (Viral)’ ก่อน

Viral (adj.) หมายถึง เกี่ยวกับไวรัส,ซึ่งเกิดจากไวรัส

Viral marketing หมายถึง การตลาดแบบบอกต่อ

ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า ‘ไวรัล (Viral)’ นั้นคือคำคุณศัพท์ที่เมื่อนำไปใช้กับคำอื่น เช่น การตลาดแบบบอกต่อ (Viral marketing) ก็จะใช้บรรยายถึงลักษณะของไวรัส หรือการแพร่กระจายของไวรัส เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่นเอง ดังนั้นคำว่า ‘ไวรัลวิดีโอ (Viral Video)’ ก็จะหมายถึงวิดีโอที่ถูกแพร่กระจายเหมือนไวรัสเช่นกัน

¹ และจากบทความทางเว็บไซต์ marketingoops เขียนขึ้นโดยคุณ Molek ซึ่งเป็น Strategic Marketer ที่บริษัท Samart Multimedia Company ได้อธิบายที่มาของคำว่าไวรัลวิดีโอ ไว้ดังนี้

Viral Video นั้นมีมาไม่นานกับการเกิดของ Youtube เมื่อปี 2005 โดยในช่วงการเกิดของ Viral Video ที่เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคจากที่เป็นผู้เสพสารหรือผู้รับสาร มาเป็นผู้สร้างเนื้อหาได้เองและเผยแพร่เนื้อหาต่าง ๆ ได้เองผ่านโลกออนไลน์ หลาย ๆ คลิปที่เกิดขึ้นสร้างความสนใจให้คนได้เยอะมากและวิดีโอบางวิดีโอที่เคยเป็นอะไรที่ไม่เคยดังมาเลยในอดีตกลับมาดังในยุคที่เกิดขึ้นของ Youtube อย่าง Rick’n Roll ที่หลาย ๆ คนได้ดูไป จากตรงนี้เองวิดีโอไวรัลนั้นจึงได้ถือกำเนิดขึ้น

ในยุค Viral Video นั้นสิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้ใช้ Youtube ต่างทำวิดีโอของตัวเองขึ้นมากมาย และวิดีโอเหล่านั้นต่างได้รับความสนใจกลายเป็นกระแสและการพูดถึงในโลกออนไลน์ ซึ่งผลที่ได้เมื่อเกิดกระแสมาก ๆ ทำให้ทีวีนั้นต้องเอาไปลง ซึ่งไวรัลที่แท้จริงนั้นเกิดจากการที่ผู้บริโภคส่งต่อกันเองจนเป็นกระแสนี้เอง ทำให้เกิดการตลาดนั้นมองเห็นโอกาสตรงนี้เป็นวิธีหนึ่งที่จะสร้างการรับรู้และการบอกต่อการสื่อสารทางการตลาดตัวเองผ่านช่องทางโลกออนไลน์อีกช่องทาง หลังจากที่พบว่าคนนั้นเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะไม่ดูโฆษณาในโทรทัศน์และหันมาบริโภคสื่อออนไลน์มากขึ้น ซึ่งนับแต่นั้นมาแบรนด์หลาย ๆ แบรนด์ได้ศึกษาและทดลองด้วยวิธีต่างๆ มากมายเพื่อที่จะสื่อสารกับผู้บริโภคผ่านทางวิดีโอไวรัลนี้ให้ได้

จากการเริ่มต้นการทำวิดีโอของแบรนด์ที่จะสร้างปรากฏการณ์ไวรัลนี้ให้ได้ แบรนด์และ Agency ต่าง ๆ ได้ทำวิดีโอตรงออกมาในรูปแบบเป็น Unbranded ที่สร้างให้คนสงสัย (มีภาพแบรนด์แทรกแบบไม่รู้ตัว), วิดีโอที่เป็นเรื่องจริงที่น่าทึ่งและไม่จบเป็นไปไม่ได้, วิดีโอที่ใช้หลักการแก้งคนต่างๆ และสุดท้ายวิดีโอที่ทำให้คนนั้นหัวเราะหรือกระตุ้นจุดความคิดของคน วิดีโอบางอันก็ประสบความสำเร็จ บางอันก็ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งในช่วงแรกกระบวนการเรียนรู้ทำให้แบรนด์เรียนรู้ว่าแค่การทำวิดีโอให้ดีขึ้นไม่พอที่จะให้ไวรัล แต่ต้องมีปัจจัยอะไรหลาย ๆ อย่างที่ทำให้เกิดไวรัลด้วย ต้องรู้ insight ของวิดีโอดังกล่าวและกลุ่มเป้าหมาย ช่องทางที่จะปล่อยและเผยแพร่ รวมถึงช่องทางที่จะสร้างปรากฏการณ์นี้จะผ่านช่องทางไหนและอย่างไร

¹ Molek.ขอ Viral Video จะรู้ได้อย่างไรว่ามัน Viral หรือแค่เป็นวิดีโออัตโนมัติ
[ออนไลน์], สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.marketingoops.com/exclusive/viral-video-the-jargon-or-just-branded-video/>

² ส่วนข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ เป็น—ชนชาติ ศิริภัทราชัย และ วิชัย มาตกุล นักเขียน คีรีเอทีฟ และผู้กำกับแห่ง Salmon House จากเว็บไซต์ The Matter ก็ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในคำว่า ไวรัลมากขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าของคัดบางส่วนของบทสัมภาษณ์มา ดังนี้

The MATTER: แล้วจริงๆ viral มันคืออะไร

วิชัย : มันเป็น adjective นะ มันคือคลิปอะไรก็ตามที่มันกระจายเยอะๆ ไม่จำเป็นต้อง โฆษณาหรือเป็นแบรนด์อะไรก็ได้ อย่างคลิปเหนียวไก่มันก็คือ viral จริงๆ อยู่ดีๆ มันก็ แพร่กระจายของมันเอง

The MATTER : อ้าว ยังงี้ถ้ารับงานลูกค้ามาทำ viral แล้วมันเกิดไม่ viral ทำไงอะ

เป็น : เราจะบอกก่อนว่า viral ในความคิดและความจริงมันเป็นยังไง และพยายามไม่พูดคำว่า viral กับเขา

วิชัย : แต่ส่วนใหญ่ทำทีของคนที่มาจ้างเขาก็บอกเลยนะว่าอยากได้ view เยอะๆ คือเขาจะ เปิดใจมาเลย ซึ่งเราก็จะเปิดใจกลับว่าเราไม่กล้าทำนะถ้าจะต้องการันตี view มันเหมือน แบบอยากซื้อล็อตเตอรี่ที่จะถูกรางวัลที่หนึ่งเลยนะ เราไม่รู้มันว่าจะถูกไหม มันแค่มีความ เป็นไปได้ที่จะถูก และเราขายความเป็นไปได้

The MATTER: นี่มันเฉพาะในประเทศไทยไหม

เป็น : จริงๆ ทั่วโลกเขาเรียก Internet film นะ ไซ่ แบบ This internet film is a viral มันเป็นเรื่องที่มันเป็น ไม่ใช่คำนามใจ

วิชัย: แต่เมื่อนอกเขาลงทุนนะ

The MATTER : ในเชิงคอนเทนต์ อะไรเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้งานสักตัว viral

เป็น : relatable เพราะมันต้องเกี่ยวข้องกับคนดู

วิชัย : ไซ่ เราว่า relatable ถูกต้องที่สุด

² The Matter Team. ไวรัลเท่ากับแข่ง : “viral มันเป็น adj. ไวรัย!” คุยกับ 2 ผู้กำกับ ‘ชนชาติ’ และ ‘วิชัย’[ออนไลน์],สืบค้น 1 ธันวาคม 2559.เข้าถึงได้จาก<https://thematter.co/rave/salmon-house-interview/5437>

The MATTER : คนไทย relate กับอะไรเป็นพิเศษ

วิชัย : เรื่องซึ่ง

เป็น : ตลก

วิชัย : ซึ่ง ตลก สัตว์เลี้ยง เคยคุยกับเจ้าของดิจิทัลเอเจนซีแห่งหนึ่ง เขาก็บอกเลยว่า สัตว์เลี้ยง นักศึกษา อะไรที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ในคลิปจะมีคนดูมากขึ้น เพราะมันย้อนวัย มีความน่าเอ็นดู มีความน่าเห็นใจ คนไทยยังอยู่ในสังคมแบบเอ็นดูผู้น้อยอยู่ สรุปว่าจะเล่าเรื่องอะไรก็ตาม ขอแค่มีชุดนักศึกษาอยู่ ตัวเลขจะขึ้น 20-30%

The MATTER : เวลาเราคิดงาน เรารู้เลยไหมว่าไอเดียไหนมีโอกาสจะ viral หรือไม่

เป็น : เราต้องรู้ก่อนว่าไอเดียนั้นมันตรงกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์ไหม

วิชัย : เราคิดว่าทำเรื่องให้สนุกที่สุดโดยมีสินค้าอยู่ในนั้น เราจะไม่พยายามทำโฆษณาเน้นให้คนเอ็นจอยมากกว่า แต่ความสนุกมันก็ต้องเล่าคอนเซ็ปต์ของสินค้า ต้องเลี้ยงประเด็นหลักของมันเอาไว้ เพื่อตอนสุดท้ายที่เฉลยทุกอย่างแล้วให้คนคิดว่า เฮ้ย มันมาแบบนี้เลยหรอ! เราอยากได้อารมณ์ยั้งๆ ให้คนรู้สึกอ่า อ้อ นึกหลอกล้ออยู่

เป็น : เพราะรู้สึกว่าคุณลักษณะของ viral หรือ internet film มันมีเวลาอยู่ มีพื้นที่ให้เล่าเรื่องไม่จำเป็นต้องรีบขายกันตรงๆ มากก็ได้ คนบนอินเทอร์เน็ตเป็น active audience อยู่แล้ว ถ้าไม่สนใจเขาก็ไม่แชร์ไม่คลิกเข้าไปดู แต่ถ้าสนใจเขาก็แค่เปิด new tab เขาก็ไปหาสินค้าได้อยู่แล้วละ ไม่ต้องไปยัดๆ ถ้ามีเวลาก็เล่าเรื่องไป พาเขาออกเรื่องไปบ้างก็ได้

วิชัย : ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่ต้องคุยกับลูกค้าก่อน ลูกค้าน่าจะไม่เข้าใจ เขาอยากให้เห็นสินค้าของเขาออกเยอะๆ เร็วๆ บางคนก็ไม่ยอม

The MATTER : ก็คือยังต้องสู้กับการทำโฆษณาแบบโทรทัศน์หรือแบบเดิมอยู่ด้วย

วิชัย : ใช่ คือคลิปมันตั้ง 6 นาทีนะ มีสินค้าออก 45 วินาทีไม่ถูกนะ แต่พออธิบายไปเยอะๆ มันใจในไอเดียของเรา ส่วนใหญ่เขาก็จะเปิดใจและยอมรับนะ คือต้องเห็นเรื่องเห็นหนังก่อนแล้วจะยอม นั่นคือเราต้องทำให้ลูกค้าสนุกกับไอเดียของเราด้วย พิสูจน์จากรื่อง 'ป่าไสว' ตอนแรกลูกค้าก็ไม่เกิดและจะขอแก้ เราก็มั่นใจว่าสิ่งนี้จะดี

The MATTER : บางคนคิดว่า viral มันมักจะผูกติดกับเรื่องอำเรื่องหลอกล่อ

วิชัย : เรื่องตลกมันขายง่าย คนซื้อก็ซื้อง่าย

The MATTER : เป็นอย่างไร?

วิชัย : ไม่แน่นอน

เป็น : บางคนคิดว่ามันง่าย แต่จริงๆ ถ้าไปดู viral หรือ internet film ใน facebook ที่พยายามจะให้ตลก ก็เห็นว่าหลายอันมันไม่ตลก ซึ่งมันไม่ใช่แค่เราคนเดียวที่คิดนะ หลายๆ คนก็เห็นว่ามันไม่ตลก

The MATTER : ยิ่งพยายามยิ่งไม่ตลก?

เป็น : บางทีมันเล่นท่าใหญ่ไป เองง่ายๆ คือมันติดความเป็น TVC มากไปหน่อย แบบต้องอ้าๆ ว้าๆ ซึ่งคนจะรู้สึกว่าคุณไม่ต้องมาดูในนี้ก็ได้เนี่ยว่า ภูเห็น TVC อยู่แล้ว

วิชัย : TVC กับ internet film มีวิธีคิดไม่เหมือนกันนะเราว่า

The MATTER : บนโลกอินเทอร์เน็ตที่เปิดกว้างๆ มากๆ เวลาทำคลิป พวกคุณคิดว่า audience คือใคร

เป็น : ดูจากแบรนด์ว่าเจ้าของแบรนด์คือใคร แต่ถ้าเป็นคอนเทนต์ของเราเอง ก็น่าจะเป็นคนที่รวยกว่าเราหน่อย น้อยๆ น้อยๆ ง่ายๆ

วิชัย : แต่จำพูดถึง audience ของลูกค้า มันก็จะมีลูกค้าบางประเภทที่เวลาเขาเขียนกลุ่มเป้าหมาย มันเป็นความมโนของฝ่าย marketing เองนะ ทั้งที่กลุ่มเป้าหมายจริงๆ ที่ซื้อของของเขามันอาจเป็นอีกกลุ่ม อันนี้เราก็ต้องมาสำรวจแบรนด์กันเองว่าคนดูจริงๆ ของเขาคือใคร

การสร้างไวรัลวิดีโอ

³ การสร้างวิดีโอให้เกิดไวรัลหรือแชร์กันอย่างแพร่หลาย (Viral Video) ก็คล้ายๆ กับการสร้างหนังภาพยนตร์ให้ชนะรางวัลออสการ์นั่นเอง อาจจะไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว แต่หากมองย้อนกลับไปวิดีโอคลิปที่ถูกแชร์มากๆ จะพอมองค้ประกอบบางอย่างที่ทำให้ผู้ชมอยากกดแชร์หรือบอกต่อๆ ผู้อื่น เว็บไซต์ [INC](http://www.brandbuffet.in.th). สรุปองค์ประกอบไว้ดังนี้

³ Brandbuffet Team. 5 สุดยอดความลับทำให้ทุกสิ่งเกิดกระแส “ไวรัล” [ออนไลน์], สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.brandbuffet.in.th/2014/07/secret-of-go-viral-2/>

1. ถูกแชร์เยอะเพราะเป็นเรื่องที่เรารู้สึก

อย่าไปพยายามลอกมาเพราะคลิปของเราจะไม่ต่าง สิ่งที่คุณทำหนึ่งควรมี คือ Passion การแสดงที่สมบทบาท และสิ่งต่างๆ คนจะ “รู้สึก” เป็นเรื่องราวใกล้ตัวที่คนชอบ คนชม อยากจะ “รู้สึก” บางอย่าง ไม่ว่าจะอารมณ์รัก เศร้า โกรธ แม้กระทั่งทำให้ขำ ก็มักจะทำให้คลิบนั่นดัง ได้ง่ายๆ ฉะนั้นหนึ่งที่สามารถทำให้คน “รู้สึก” ได้ คือหนึ่งที่ชนะทั้งรางวัลและใจคนดู ถ้าทำคลิปให้แฟนๆ ของแบรนด์เราดู อย่าลืมแชร์เรื่องที่เราเค้าเองก็รู้สึก

2. คิดใหม่ที่ดีที่สุด : ไม่มีที่ยืนสำหรับที่ 2

แบรนด์ที่ทำไวรัลได้เด่นที่สุดคือ กระหิงแดง (Red Bull's) กับวิดีโอที่มีชื่อว่า Red Bull's supersonic freefall starring Felix Baumgartner ที่คนเข้าไปคลิกดูถึง 36 ล้านครั้ง แบรินต์อื่นอาจจะลองทำตามดูก็ได้ แต่คนก็คงไม่ตื่นเต้นแล้ว พูดกันง่าย ๆ คือ ลอกเค้ามามันดูไม่ได้หรอก เพราะคุณก็ “ไม่ได้สร้างความรู้สึกอะไรใหม่ๆ” ให้กับคนชม ฉะนั้นแบรินต์จึงมีวิธีมากมายที่จะสร้างความผูกพันกับแฟนๆ ไม่ต้องเน้นอะไรที่เวอร์หรือหวาด ก็เหมือนกับคนนี่ละ แค่อยាយรู้จักคนที่เราจะคุยด้วยหน่อย และแสดงให้เห็นว่าเราเห็นคุณค่าเค้า

3. สร้างแรงบันดาลใจให้คนดู

การที่กระหิงแดง (Red Bull's) เกิดปรากฏการณ์ของอย่างน่าทึ่ง เพราะได้ฝสานแบรินต์เข้ากับฮอร์โมนอะดรีนาลิน (Adrenaline) คนชมเลยรู้สึกตื่นเต้นสุดๆ คลิปนี้ได้หลายชอบเชตข้อจำกัดทั้งหมดที่เคยมี และยังสร้างแรงบันดาลใจให้คนชมไปพร้อมกัน ทุกอย่างที่มีลงมือลงแรงต่างก็เกี่ยวข้องกับแบรินต์และสินค้าที่จะโปรโมท คลิปที่ออกมาสะท้อนทั้งบุคลิกภาพของแบรินต์ (Brand Personality) และสินค้าที่แบรินต์พยายามจะดึงความสนใจ

4. สร้างคอมมูนิตี้ : ไวรัล (Viral) ก็เหมือนกับทีมกีฬา

การจะทำให้เกิด ไวรัล (Viral) น้อยมากที่จะเกิดขึ้นข้ามคืน โดยเฉพาะเมื่อแบรินต์พยายามทำให้ลือไปกับแคมเปญการตลาด คอมมูนิตี้อาจจะต้องใช้เวลาและความอดทน แต่มีความยากลำบากเบื้องหลังมากมายที่คลิปไวรัล (Viral) ทั้งหมดไม่ได้เอาออกมาให้เราดู นักการตลาดหลายคนตะป๊ะตะบันจะสร้างแต่คลิปไวรัล (Viral) ให้เกิด โดยหลงลืมว่าแบรินต์ต้องสร้างคนชมที่รักและเลือกเราก่อน

Tips: สร้างฐานแฟนที่แข็งแรงซะก่อน คอมมูนิตี้และแฟนที่รักเราจะช่วยเราแชร์วิดีโอความสำเร็จไม่ใช่การฉายเดี่ยว แต่เป็นการขอแรงคนที่รักแบรินต์เราช่วยตะโกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ทบทวนเป้าหมาย

การทำไวรัล (Viral) ไม่ควรจะถูกตั้งเป็นเป้าหมายหลัก การสร้างชื่อเสียงที่ดีของแบรนด์ผ่านทางเรื่องราวความผูกพันที่ดี เนื้อหา (Content) ดีๆ ต่างหากที่เป็นกุญแจสำคัญจะทำให้เกิด ไวรัล (Viral) และมากกว่านั้น คือ ทำให้เกิดความรักและแฟน ๆ ที่พร้อมรักดีและสนับสนุนเราทุกเมื่อ (Royalty) คลิปที่ทำออกมากจึงควรสะท้อนปรัชญาหลักของแบรนด์ เกี่ยวข้องกับคนดู และเกี่ยวข้องกับหลายๆ กลยุทธ์ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและคอมมูนิตี้ที่แข็งแกร่ง การมีคลิปไวรัล (Viral) ดังๆ เป็นเรื่องดี แต่อย่าลืมนึกถึงตัวเองว่า “เมื่อเวลาผ่านไปอะไรที่จะแปรเป็นยอดขายได้และอะไรจะถูกหยิบเป็นเรื่องราวของแบรนด์ที่ถูกบอกต่อ”

และข้อมูลจากเว็บไซต์ nuttaputch ก็ได้นำเสนอความรู้สึก 18 อย่างที่ทำให้เกิดไวรัลวิดีโอ (ข้อมูลแปลจากเว็บไซต์ INC.) ไว้ดังนี้

⁴ คำถามหนึ่งที่เอเยนซีมักโดนถามบ่อยๆ คือทำอย่างไรให้เกิด Viral Video ซึ่งมีเป็นคำถามที่ตอบยากมาก แต่ถ้าเราจะอิงตามหลักวิทยาศาสตร์และจิตวิทยานั้น มันก็พอจะอธิบายปัจจัยบางอย่างได้อยู่พอสมควร

ถ้าว่ากันง่ายๆ แล้ว Viral Video ที่เกิดขึ้นนั้นมักจะมีการไปแตะอารมณ์หรือความรู้สึกบางอย่างของผู้ดู ทำให้พวกเขาเกิดความต้องการที่จะบอกต่อไปยังคนรอบข้างของพวกเขา ในกรณีนี้นั้น Devra Prywes ซึ่งเป็น VP of Marketing Insights ที่ Unruly ก็ได้ให้ความเห็นว่าปัจจัยมากมายที่เกี่ยวข้องกับการเกิด Viral Video ซึ่งถ้าคุณสามารถทำบางส่วนของสิ่งเหล่านั้นได้มันก็จะมีโอกาสที่จะทำให้เกิด Viral Video ได้

Devra ได้อธิบายต่อว่าทุกวันนี้มีคลิปวิดีโอความยาวประมาณ 100 ชั่วโมง ถูกอัปโหลดบน YouTube ในทุกๆ นาที เกือบ 50% ของวิดีโอทั้งหมดมีคนดูน้อยกว่า 1,000 คน และมีเพียง 0.06% เท่านั้นที่มีคนดูมากกว่า 1 ล้านวิว และเพื่อให้คอนเทนต์ของคุณ “โดน” มันเลยจำเป็นที่คุณต้องหา Trigger ให้กับตัววิดีโอ ซึ่งควรจะเร้าการตอบสนองความรู้สึกที่มาจากสมองของผู้ดูวิดีโอเหล่านั้นแหละ

Unruly ได้พยายามรวบรวมรูปแบบความรู้สึก 18 อย่างที่คุณควรจะทำให้มีความสำคัญ โดยเฉพาะกับกลุ่มที่เป็นความรู้สึกในแง่บวก เนื่องจากจะช่วยเพิ่มโอกาสการแชร์และบอกต่อได้มาก ซึ่ง 18 อย่างนั้นมีดังต่อไปนี้

⁴ Nuttaputch. ความรู้สึก 18 อย่างที่ทำให้เกิด Viral Video [ออนไลน์], สืบค้น 15 ธันวาคม

2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.nuttaputch.com/18-emotions-that-create-viral-video/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Happiness (ความสุข)
2. Exhilaration (ความร่าเริง)
3. Amazement (ความน่าประหลาดใจ)
4. Inspiration (แรงบันดาลใจ)
5. Hilarity (เรื่องน่าขบขัน)
6. Contempt (ดูถูก/ปรามาส)
7. Disgust (น่าขยะแขยง)
8. Sadness (น่าเศร้า)
9. Warmth (รู้สึกอบอุ่นใจ)
10. Pride (รู้สึกภาคภูมิใจ)
11. Nostalgia (หวนระลึกความหลัง)
12. Surprise (คาดไม่ถึง)
13. Knowledge (การได้สาระความรู้)
14. Shock (ตกใจ)
15. Confusion (ความสับสน)
16. Arousal (ขยับ)
17. Fear (หวาดกลัว)
18. Anger (โกรธ)

นอกจากนี้แล้ว Uruly ยังสรุป 10 เหตุผลหลักๆ ที่คนแชร์คอนเทนต์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อจะต่อติดกับเพื่อนด้วยการแชร์สิ่งที่สนใจร่วมกัน
2. เพื่อเข้าสังคมกับเพื่อนออฟไลน์
3. คนแชร์เชื่อว่าสิ่งที่แชร์มีประโยชน์กับเพื่อนของพวกเขา
4. ตัววิดีโอแนะนำเสนอคุณค่า/ประเด็นที่ดี
5. คอนเทนต์เป็นเทรนด์ที่กำลังถูกพูดถึง
6. คอนเทนต์แสดงความรู้ของคนแชร์
7. คนแชร์ต้องการเป็นคนแรกที่บอกเพื่อน
8. เพื่อเริ่มประเด็นพูดคุยกับเพื่อน
9. ตัวคอนเทนต์บอกอะไรบางอย่างเกี่ยวกับตัวคนที่แชร์
10. ต้องการดูว่าเพื่อนๆ คิดเห็นอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Insights ข้างต้นนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจซึ่งเอาจริง ๆ แล้วมันก็เป็นสิ่งที่ลึกๆ ทุกคนก็ทำ อยู่โดยไม่รู้ตัว นอกจากมันจะอธิบายเรื่องของ Viral Video แล้วมันยังอธิบายเรื่องของ Content Marketing ที่ต้องการสร้างการบอกต่อได้ด้วยเหมือนกัน ซึ่งคนดีไซ์นคอนเทนต์ก็ควรจะคิดๆ ถึงเรื่องพวกนี้เอาไว้ด้วย

เมื่อข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอของสื่อประชาสัมพันธ์ได้พอสมควรแล้ว ทำให้เข้าใจต่อสิ่งที่ข้าพเจ้าจะต้องทำมากขึ้น แต่อีกส่วนหนึ่งที่เหลือก็คือข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะ ที่ควรค้นคว้าเพื่อนำมาวิเคราะห์หาปัญหาที่ทำให้ยอดการบริจาคอวัยวะยังไม่เพียงพอต่อผู้ป่วยที่ต้องการ และวิเคราะห์หาประเด็นที่ควรจะนำเสนอในสื่อชิ้นนี้ได้ตรงเป้าหมาย ซึ่งข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ข้อมูลการบริจาคอวัยวะ⁵

น.พ.วิศิษฎ์ ฐิตวัฒน์ ผู้อำนวยการศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย กล่าวว่า การรักษาผู้ป่วยที่อวัยวะสำคัญล้มเหลวในระยะสุดท้าย ด้วยการผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะ เป็นการรักษาช่วยเหลือผู้ป่วยระยะสุดท้ายให้กลับมามีชีวิตใหม่ ทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมากที่สุด และเป็นการรักษาที่มีค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และมีความคุ้มค่ามากที่สุด

โดยอวัยวะที่สามารถนำมาปลูกถ่ายให้ผู้ป่วยนั้น จะต้องได้มาจากผู้บริจาคอวัยวะ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ **'กลุ่มผู้บริจาคที่มีชีวิต'** อวัยวะที่สามารถบริจาคได้ คือ ไต และตับ ผู้บริจาคกลุ่มนี้ต้องเป็นญาติ หรือคู่สมรสของผู้รับอวัยวะเท่านั้น หากผู้บริจาคอวัยวะไม่มีญาติ หรือคู่สมรสที่สามารถบริจาคอวัยวะให้กันได้ เช่น อวัยวะเข้ากันไม่ได้ ผู้บริจาคมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ จึงต้องรออวัยวะจาก **'ผู้บริจาคกลุ่มที่สอง'** คือ ผู้บริจาคที่เสียชีวิตด้วยภาวะสมองตาย คือ ภาวะที่แกนสมองถูกทำลายจนสูญเสียการทำงานโดยสิ้นเชิง และถาวร ถึงแม้กระตุ้นด้วยวิธีใดๆ ก็จะไม่ตอบสนอง ไม่มี การไอ จาม ไม่สามารถหายใจเองได้ และแม้ใช้เครื่องช่วยหายใจหรือยากระตุ้นใดๆ ก็ไม่สามารถเยียวารักษาให้กลับมาฟื้นคืนชีวิตได้อีก ถือได้ว่าผู้นั้นเสียชีวิตแล้ว ซึ่งผู้บริจาคที่เสียชีวิตจากสมองตายสามารถบริจาค หัวใจ ลิ้นหัวใจ ปอด ตับ ไต ตับอ่อน ให้แก่ผู้อื่นได้ ผู้บริจาคอวัยวะที่มีภาวะสมองตายเท่านั้น จึงจะสามารถบริจาคอวัยวะได้

⁵ ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย. คู่มือการดูแลผู้บริจาคอวัยวะที่มีภาวะสมองตาย และประสานงานการปลูกถ่ายอวัยวะ [ออนไลน์], สืบค้น 17 ตุลาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.organdonate.in.th/Download/pdf/guideline.pdf>

ข้อกำหนด ในการบริจาคอวัยวะ

- ผู้บริจาคอวัยวะต้องมีอายุไม่เกิน 60 ปี
- เสียชีวิตจากภาวะสมองตายด้วยสาเหตุต่างๆ
- ปราศจากโรคติดเชื้อ และโรคเมเร็ง
- ไม่เป็นโรคเรื้อรัง เช่น เบาหวาน, หัวใจ, โรคไต, ความดันสูง, โรคตับและไม่ติดสุรา
- อวัยวะที่จะนำไปปลูกถ่ายต้องทำงานได้ดี
- ปราศจากเชื้อที่ถ่ายทอดทางการปลูกถ่ายอวัยวะ เช่น ไวรัสตับอักเสบนิตปี, ไวรัสเอดส์ ฯลฯ

วิธีแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะ

สามารถแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะและรอรับบัตรประจำตัวได้ที่ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย หรือเขียนใบแสดงความจำนงส่งทางไปรษณีย์ตามขั้นตอนดังนี้

1. ดาวน์โหลดใบแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะ จากเว็บไซต์ <http://www.organdonate.in.th/>
2. กรอกข้อมูลลงในใบแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะ ให้ครบถ้วนชัดเจน แล้วส่งไปรษณีย์มาที่
ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย
อาคารเทิดพระเกียรติสมเด็จพระญาณสังวร (เจริญ สุวฑฺฒโน)
ชั้น 5 ถนนอังรีดูนังต์ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
3. เมื่อศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ ได้รับข้อความแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะของท่านแล้ว ศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ จะส่งบัตรประจำตัวผู้มีความจำนงบริจาคอวัยวะให้ตามที่อยู่ที่ได้ ระบุไว้
4. หลังจากที่ท่านได้รับบัตรประจำตัวผู้มีความจำนงบริจาคอวัยวะจากศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ แล้ว อย่าลืมกรอกชื่อ และรายละเอียดการบริจาคลงในบัตร
5. กรุณาเก็บบัตรประจำตัวผู้แสดงความจำนงบริจาคอวัยวะไว้กับตัวท่าน หากสูญหายกรุณาติดต่อกับศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย

เมื่อแพทย์ได้ตรวจและวินิจฉัยว่าสมองตาย และญาติตัดสินใจบริจาคอวัยวะ ร่างของผู้บริจาค จะได้รับการดูแลโดยทีมแพทย์เพื่อป้องกันมิให้อวัยวะเสื่อมสภาพระยะหนึ่ง หลังจากนั้นอวัยวะของผู้ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียชีวิตจะได้รับการผ่าตัดโดยเร็วที่สุดที่เป็นไปได้ เพื่อนำไปปลูกถ่ายให้แก่ผู้ป่วยที่รอคอยอวัยวะ โดยลำดับของผู้ได้รับการปลูกถ่ายจะอยู่ภายใต้การดูแลของสภากาชาดไทย

การผ่าตัดเพื่อนำอวัยวะไปปลูกถ่ายใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง หลังจากนั้นญาติจะสามารถนำร่างของผู้บริจาคไปประกอบพิธีทางศาสนาได้ โดยร่างของผู้บริจาคจะมีการดูแลให้อยู่ในสภาพดีที่สุด ลักษณะภายนอกจะไม่แตกต่างจากผู้ป่วยหลังผ่าตัดทั่วไปเท่านั้น

ขั้นตอนหลังจากตัดสินใจบริจาคอวัยวะจะมีเจ้าหน้าที่ประสานงานคอยให้การดูแลและช่วยเหลือทั้งขั้นตอนทางกฎหมายจนถึงนำร่างกลับไปประกอบพิธีทางศาสนา ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ภายหลังจากญาติลงนามยินยอมบริจาคอวัยวะ โรงพยาบาลและสภากาชาดไทยจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด⁶

ภาวะสมองตาย⁷

ภาวะสมองตาย (Brain death) คือ ภาวะที่ก้านสมองถูกทำลายจนสิ้นสุดการทำงานโดยสิ้นเชิงตลอดไป และในทางการแพทย์ ถือว่าผู้ที่มีภาวะสมองตาย คือ ผู้ที่เสียชีวิตแล้ว ไม่ว่าเราจะให้การรักษาเช่นใดต่อไปก็ไม่มี ความหมาย เพราะผู้ป่วยจะไม่มีทางฟื้นขึ้นมาอีก หลังจากสมองตาย อวัยวะอย่างอื่นก็จะค่อย ๆ สดการทำงานลง และหยุดทำงานในที่สุด

สาเหตุที่พบบ่อยที่ทำให้เกิดภาวะสมองตาย ที่พบบ่อย ได้แก่

1. การบาดเจ็บที่สมองอย่างรุนแรง
2. หลอดเลือดสมองแตก
3. เนื้องอกของสมอง

* สำหรับสาเหตุข้อ 1 ส่วนใหญ่มักเกิด จากการได้รับอุบัติเหตุทางจราจร

ในการจะยืนยันได้ว่าอยู่ในภาวะสมองตาย ต้องมีข้อวินิจฉัยชัดเจนว่าสมองถูกทำลายโดยไม่สามารถเยียวยาได้ โดยมีหลักการวินิจฉัยดังนี้

ขั้นแรก จะตรวจสอบจากอาการที่รู้สึกตัว ไม่มีการขยับเคลื่อนไหวใด ๆ

ขั้นที่สอง ต้องแน่ใจว่าผู้ป่วยไม่ได้อยู่ในภาวะที่ได้รับยา หรือสารพิษต่าง ๆ ไม่มีภาวะอื่น ๆ ที่ทำให้เข้าใจผิดว่าสมองตาย เช่น ความดันต่ำ อุณหภูมิต่ำ

⁶ พญ.ธิดารัตน์ จิรพงศ์เจริญลาภ และ นพ.ธนัฐ วานิชะพงศ์. ภาวะสมองตาย [ออนไลน์], สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.med.cmu.ac.th/dept/surgery/neurosurgerycmu/2011/index.php/news/26-article/articles-for-public/71-2015-04-25-03-15-25>

⁷ เรื่องเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่สาม คือการทดสอบการทำงานของก้านสมอง โดยตรวจสอบม่านตา การกลอกตา ปฏิกริยาตอบสนอง และการหายใจ ซึ่งมีเกณฑ์มาตรฐานของแพทย์สภาที่ระบุไว้อย่างชัดเจน โดยการทดสอบทั้งหมดจะทำซ้ำ 2 ครั้งห่างกัน 6 ชั่วโมง จึงจะยืนยันได้ว่าสมองตาย

เมื่อก้านสมองเสียหายโดยถาวรแล้ว สมองส่วนอื่น ๆ ก็จะไม่สามารถทำงานต่อได้ และอวัยวะอื่น ๆ ก็จะไม่ค่อย ๆ ทำงานน้อยลงและหยุดทำงานในที่สุด เมื่อสมองตายแล้ว ผู้ป่วยจะไม่สามารถหายใจได้เอง เนื่องจากก้านสมองที่ควบคุมไม่ทำงานแล้ว แต่ถ้าใช้เครื่องช่วยหายใจ อาจทำให้เห็นมีการเคลื่อนไหวของหน้าอกอยู่ได้ ซึ่งถ้าหยุดเครื่องช่วยหายใจก็ จะไม่มีการหายใจเกิดขึ้น หัวใจของผู้ป่วยอาจจะยังเต้นอยู่ แต่จะค่อย ๆ เต้นช้าลงและหยุดเต้นในที่สุด ระหว่างนี้ความดันโลหิตจะค่อย ๆ ลดลง การใช้อาหารกระตุ้นหัวใจอาจช่วยให้ความดันโลหิตปกติได้ชั่วคราวแต่ในที่สุดก็จะไม่สามารถกระตุ้นหัวใจได้ผลอีกต่อไป โดยทั่วไปถึงแม้จะใช้ยากระตุ้น หัวใจก็จะหยุดเต้นใน 2-3 วัน

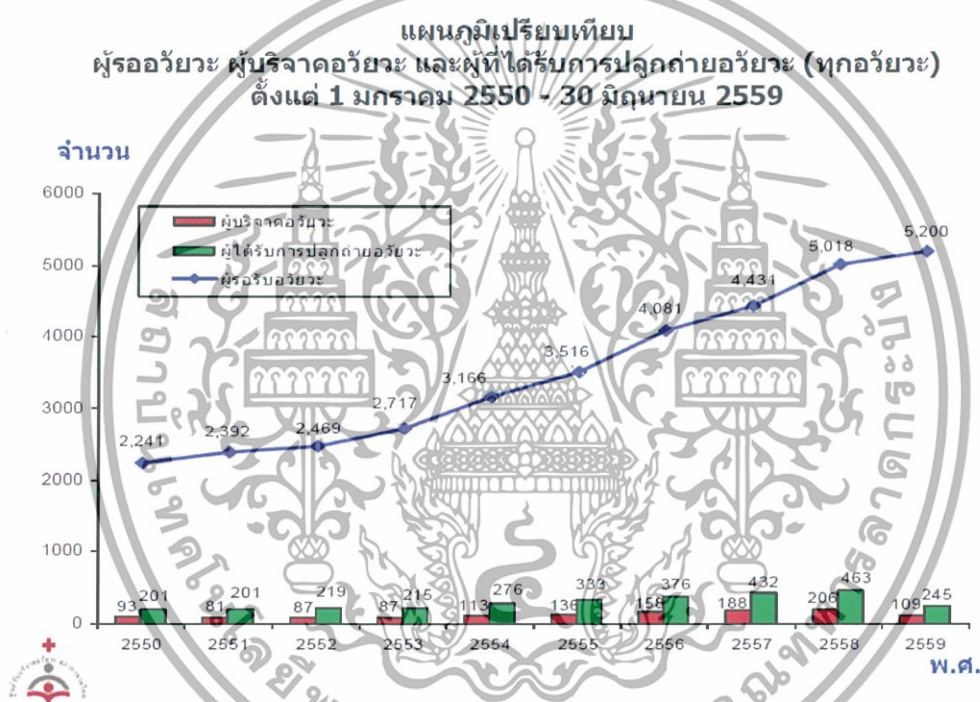
สมองตาย เป็นโอกาสที่จะเป็นผู้ให้ชีวิตแก่ผู้อื่นโดยในขณะที่สมองตายแต่หัวใจยังเต้นอยู่ อวัยวะอื่น ๆ เช่น ไต ตับ ปอด ยังทำงานได้อีกระยะหนึ่ง จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้ที่บริจาคจะได้ทำบุญกุศลอันยิ่งใหญ่เป็นครั้งสุดท้ายในชีวิต โดยช่วยเหลือผู้ป่วยอื่น ๆ ที่รอคอยการปลูกถ่ายอวัยวะอยู่ โดยผู้บริจาคร่างหนึ่งสามารถช่วยชีวิตผู้อื่นได้ไม่น้อยกว่า 4 ชีวิต ความเศร้าโศกของญาติสามารถเปลี่ยนเป็นความปีติอันยิ่งใหญ่ที่เห็นผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือชีวิตผู้อื่นได้อีกมาก แทนจะมีแต่ความเศร้าโศกเสียใจที่เกิดการสูญเสียจากการแต่เพียงอย่างเดียว

ส่วนสถิติจำนวนผู้ป่วยสมองตายต่อปีของประเทศไทยนั้น สามารถคิดอิงได้จากสถิติของประเทศสเปน ซึ่งเป็นประเทศที่มีผู้บริจาคอวัยวะสมองตายมากที่สุดในโลก มีอัตราของผู้เสียชีวิตจากภาวะสมองตาย ได้บริจาคอวัยวะ (Deceased donor) ประมาณ 30 รายต่อ 1 ล้านประชากร หากเป็นอัตราส่วนนี้ ของประเทศไทยควรมีประมาณ 1,800 รายต่อปี⁸

⁸ แพทย์ฉันท. สมองตาย : ความตายที่สูญเปล่าหากไม่ได้วินิจฉัย [ออนไลน์], สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/sukit/2013/06/08/entry-1>

สถิติการบริจาคอวัยวะ

ศูนย์รับบริจาคอวัยวะเป็นองค์กรเดียว ที่รับลงทะเบียนรอรับการปลูกถ่ายอวัยวะ โดยในปี พ.ศ.2558 มีผู้ป่วยลงทะเบียนรอรับอวัยวะรวมทุกอวัยวะมากถึง 5,018 ราย แต่มีผู้ป่วยได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะเพียง 463 ราย จากผู้บริจาคอวัยวะที่เสียชีวิตด้วยจากสมองตายจำนวน 206 ราย จากสถิติจะเห็นได้ว่าจำนวนผู้บริจาคอวัยวะมีน้อยกว่าจำนวนผู้รออวัยวะอยู่มาก และส่วนใหญ่ผู้บริจาคอวัยวะไม่ได้แสดงความจำนงบริจาคอวัยวะไว้ แต่ญาติผู้เสียชีวิตเห็นถึงประโยชน์ของการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จึงยินยอมบริจาคอวัยวะเพื่อนำไปปลูกถ่ายให้แก่ผู้รออวัยวะ เพื่อมอบชีวิตใหม่ให้แก่ผู้ป่วยในระยะสุดท้ายให้กลับมามีคุณภาพชีวิตที่ดี

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวน ผู้รอ ผู้บริจาคและผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2550 – 2559 ที่มา : ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย. รายงานประจำปี 2558 [ออนไลน์], สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.organdonate.in.th/Download/pdf/odc2558.pdf>

และจากข้อมูลสถิติจากเว็บไซต์ของศูนย์รับบริจาคอวัยวะ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2559 มีผู้ป่วยรอรับอวัยวะจำนวน 5,458 คน แต่ได้รับอวัยวะบริจาคจากผู้บริจาคอวัยวะสมองตายตั้งแต่ต้นปีเพียง 183 คน จะเห็นได้ว่ามียอดผู้บริจาคเฉลี่ยเพียงปีละ 200 คนเท่านั้น ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ป่วยสมองตายในแต่ละปีที่ควรมีประมาณปีละ 1,800 คน (อ้างอิงจากสถิติของประเทศสเปนในหัวข้อก่อนหน้า) ถือว่าเป็นจำนวนที่ค่อนข้างน้อยและน่าเป็นห่วงนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุการขาดแคลนอวัยวะ

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ พยาบาลผู้ประสานงาน ศูนย์บริจาคอวัยวะ สภากาชาดไทย คุณ ยุวดี อรรถจารุสิทธิ์⁹ ทำให้ทราบว่าแท้จริงแล้วสาเหตุสำคัญของการไม่ได้รับบริจาคอวัยวะนั้นเป็นเพราะบุคลากรทางการแพทย์ไม่ได้เข้าไปขอบริจาคอวัยวะจากญาติผู้เสียชีวิต ภาวะสมองตายทุกคน เนื่องจากไม่สบายใจ เกิดความลังเลที่จะรบกวนญาติในขณะที่กำลังโศกเศร้าและหลายคนยังขาดความรู้ขั้นตอนการบริจาคอวัยวะ ทั้งอีกหลายคนก็ยังไม่เชื่อในภาวะสมองตาย ซึ่งสาเหตุในส่วนนี้ทางศูนย์บริจาคอวัยวะสภากาชาดไทยเองก็กำลังเร่งแก้ไขปัญหายุ่ง แต่คุณยุวดีก็ได้กล่าวว่า “แม้สาเหตุสำคัญจะอยู่ที่บุคลากรทางการแพทย์ แต่การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนนั้น เข้าใจก็เป็นเรื่องสำคัญ สาเหตุหลักสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือเมื่อประชาชนไม่รู้ เวลาพยาบาลเข้าไปขอความยินยอมกับญาติ ทางญาติจึงไม่เข้าใจและส่วนใหญ่จะปฏิเสธ”

และจากคู่มือผู้ประสานงานการปลูกถ่ายอวัยวะ¹⁰ ระบุสาเหตุของปัญหานี้ไว้ดังนี้

เหตุผลสำคัญที่ไม่ได้รับการบริจาคอวัยวะ

1. ญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธที่จะบริจาค
2. แพทย์พยาบาลไม่ได้ขอบริจาคจากญาติ
3. เหตุผลทางการบริหารจัดการ รวมทั้งปัญหาทางกฎหมายต่าง ๆ

สาเหตุที่ญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธการบริจาคอวัยวะ

1. ไม่ทราบเรื่องการปลูกถ่ายอวัยวะ
2. ไม่ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ วิธีการของการบริจาคอวัยวะ
3. ไม่ทราบเจตนารมณ์ของผู้เสียชีวิต
4. ไม่เข้าใจคำว่า "สมองตาย" ไม่แน่ใจว่าตายจริงหรือแพทย์หวังจะเอาอวัยวะให้ผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์
5. กลัวเกิดใหม่อวัยวะจะไม่ครบ
6. เป็นเจตนารมณ์ของผู้เสียชีวิตที่ไม่ต้องการบริจาคตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่
7. ทำใจไม่ได้เนื่องจากเป็นการสูญเสียอย่างกะทันหัน

⁹ ยุวดี อรรถจารุสิทธิ์, หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ ศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ, 21 ตุลาคม 2559.

¹⁰ ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย. คู่มือการดูแลผู้บริจาคอวัยวะที่มีภาวะสมองตาย และประสานงานการปลูกถ่ายอวัยวะ [ออนไลน์], สืบค้น 17 ตุลาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

<http://www.organdonate.in.th/Download/pdf/guideline.pdf>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีปัญหาและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของระบบบริจาคอวัยวะในประเทศไทย ในประเด็นอื่นๆอีกเช่นกัน ด้านล่างคือตารางสรุปปัญหาของระบบรับบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยสมองตายในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
1. ไม่มีพยาบาลประสานงานการปลูกถ่ายอวัยวะ ซึ่งปฏิบัติงานเต็มเวลาทำให้ไม่มีเวลาในการทำงาน	• ไม่มีตำแหน่ง
2. ไม่มีกำลังใจในการทำงาน	• ความก้าวหน้าในสายงานไม่ชัดเจน
3. มีการแจ้งผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์สมองตาย (potential donor) น้อย	• ไม่มีระบบค้นหาผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์ • กลัวมีปัญหากับแพทย์เจ้าของไข้
4. มีการ declare brain death น้อย	• แพทย์เจ้าของไข้ไม่เห็นความสำคัญ • แพทย์เจ้าของไข้ไม่มั่นใจในวิธีการวินิจฉัย • แพทย์เจ้าของไข้มีข้อข้องใจตามกฎหมาย • จะวินิจฉัยเฉพาะเมื่อญาติยินยอมบริจาค • ทีมที่วินิจฉัยมีไม่ครบ 3 คน
5. มี failure donor resuscitation สูง	• เริ่มการดูแลรักษาช้า มักขอให้ญาติยินยอมบริจาคก่อน • ICU เต็มไม่สามารถย้าย potential donor ไข้ไปดูแลใน ICU ได้ • ขาดกำลังคนในการดูแล potential donor (ขาดแพทย์ที่มีหน้าที่โดยตรงและขาดกำลังพยาบาล)
6. อัตราการยินยอมบริจาคต่ำ	• กลัวอวัยวะไม่ครบ • ไม่แน่ใจว่าผู้ตายเจตนาบริจาคหรือไม่ • ยังหวังว่าผู้ป่วยจะดีขึ้น • ญาติที่ตัดสินใจไม่ได้ไม่มา รพ. • ญาติขออภัยกลับบ้านเมื่อรู้ว่า brain death • แพทย์เจ้าของไข้ไม่ declare brain death และไม่แจ้งว่าสมองตายคือเสียชีวิตแล้ว • ขาดผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในระบบขาดทักษะในการเจรจา
7. การขอรับบริจาคอวัยวะในกรณีผู้ป่วยเป็นคนต่างชาติ (ส่วนใหญ่เป็นแรงงาน)	• ไม่มีญาติสนิทมาเซ็นยินยอม
8. การขอรับบริจาคอวัยวะในกรณีผู้ป่วยคดี	• ไม่แน่ใจว่าจะทำให้เสียรูปคดี
9. ขาดการเก็บข้อมูลและประเมินผล	• ยังไม่มีการออกแบบระบบงาน • ภาระงานมากเกินไป

ภาพที่ 2.2 สรุปปัญหาของระบบรับบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยสมองตาย

ที่มา : ดวงตา อ่อนสุวรรณ และคณะ, “ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการรับบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยสมองตายในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข,” วารสารวิชาการสาธารณสุข 24, 4 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2558) : 788.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดสินใจบริจาคอวัยวะของครอบครัวผู้เสียชีวิต¹¹

ผู้ป่วยที่แพทย์ได้วินิจฉัยว่าอยู่ในภาวะสมองตายไม่สามารถรักษาหรือฟื้นคืนได้อีก ครอบครัว จะได้รับการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ศูนย์รับบริจาคอวัยวะภายในโรงพยาบาลว่าด้วยเรื่องความสมัครใจในการบริจาคอวัยวะของผู้ป่วยภาวะสมองตายให้แก่ผู้ที่ยังรอคอยการปลูกถ่ายอวัยวะ การติดต่อและแนะนำเรื่องของการบริจาคอวัยวะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ครอบครัวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยเพียงไม่นาน เนื่องจากอวัยวะภายในร่างกายของผู้ป่วยจะคงอยู่ได้ชั่วคราวก่อนจะล้มเหลวและไม่สามารถนำไปปลูกถ่ายต่อได้ ระยะเวลาที่ครอบครัวได้รับแจ้งเหตุไม่คาดคิด การเข้ารับรักษาตัวของผู้ป่วยจนได้รับคำวินิจฉัยจากแพทย์ว่าอยู่ในภาวะสมองตาย และได้รับการติดต่อขอรับบริจาคอวัยวะเป็นระยะเวลาไม่นาน ครอบครัวจะต้องทำการประมวลผลความคิดจากปัจจัยต่างๆ เข้าด้วยกันในเวลาอันสั้นเพื่อประกอบการตัดสินใจที่จะบริจาคหรือไม่บริจาคอวัยวะของผู้ป่วยภาวะสมองตาย

จากการศึกษาการตัดสินใจบริจาคอวัยวะ พบว่า ครอบครัวผู้ป่วยภาวะสมองตายแบ่งออกเป็น ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะ และครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะ แต่ละครอบครัวจะมีการพิจารณาปัจจัยภายในและภายนอกประกอบกัน ปัจจัยภายในที่ครอบครัวนำมาพิจารณา ได้แก่

- 1) ความเชื่อ ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะมีความเชื่อว่าเป็นการทำบุญครั้งใหญ่ครั้งสุดท้ายให้แก่ผู้ป่วยที่จะเสียชีวิต ส่วนครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะนั้นมีความเชื่อที่ผู้เสียชีวิตจะต้องมีอวัยวะครบ 32 ส่วน ไม่สามารถตัดออกไปจากร่างกายได้
- 2) ความเข้าใจความตายและภาวะสมองตาย ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะเข้าใจว่าผู้ป่วยภาวะสมองตาย เมื่อไม่สามารถฟื้นคืนก็เท่ากับว่าเสียชีวิตแล้ว จึงไม่ต้องกรอซื้อผู้ป่วยให้ทุกข์ทรมาน ต่างจากครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะเพราะเห็นว่าผู้ป่วยภาวะสมองตายยังไม่เสียชีวิต และมีความหวังว่าผู้ป่วยจะฟื้นขึ้นมาในวันใดวันหนึ่ง
- 3) บุคลิกของผู้ป่วยภาวะสมองตาย ทุกครอบครัวอธิบายบุคลิกของผู้ป่วยภาวะสมองตายโดยทั่วไปคล้ายกันคือเป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อ จิตใจดี ชอบเข้าวัดทำบุญ ตระหนักถึงผู้ที่เดือดร้อน ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะเพราะเชื่อว่าผู้ป่วยจะพึงพอใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น แต่ครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะนั้นเป็นเพราะกลัวว่าผู้ป่วยจะไม่พึงพอใจ

¹¹ รพีพรรณ โพธิ์ประทับ และ ภาวิกา ศรีรัตนบัลล์, “ทุนทางสังคมในการตัดสินใจบริจาคอวัยวะของครอบครัวผู้บริจาคที่มีภาวะสมองตาย,” วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2557): 105-106.

4) การทราบความตั้งใจบริจาคอวัยวะของผู้ป่วยภาวะสมองตาย ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะส่วนใหญ่มีการทราบความต้องการของผู้ป่วยทั้งการบริจาคร่างกายให้โรงพยาบาลเป็นกรณีศึกษาและการบริจาคอวัยวะอวัยวะ ส่วนครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะเพราะไม่เคยทราบความต้องการของผู้ป่วย

5) ความเข้าใจการบริจาคอวัยวะ ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะมีความเข้าใจการบริจาคอวัยวะว่าเป็นการนำไปช่วยเหลือผู้อื่นที่ไม่สูญเปล่า เกิดประโยชน์และความภาคภูมิใจ ส่วนครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะนั้นไม่เคยทราบเรื่องการบริจาคอวัยวะมาก่อน และบางส่วนมีความเข้าใจการบริจาคอวัยวะที่ผิด

6) สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะและครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะมีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางจนถึงระดับล่าง ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพคนในครอบครัว ไม่มีกำลังทรัพย์และเวลาที่จะดูแลผู้ป่วยภาวะสมองตาย

7) ความไว้วางใจในทีมแพทย์และโรงพยาบาล ครอบครัวที่ตัดสินใจบริจาคอวัยวะเพราะมีการรักษาที่โรงพยาบาลแห่งนี้มาหลายครั้ง มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจ มองว่าแพทย์และพยาบาลปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ โรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลรัฐและมีชื่อเสียงในประเทศ การบริจาคอวัยวะจึงมีความโปร่งใสเช่นเดียวกัน ส่วนครอบครัวที่ตัดสินใจไม่บริจาคอวัยวะมีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับโรงพยาบาลรัฐมาก่อน รวมถึงได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการซื้อขายอวัยวะในโรงพยาบาลจึงทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจ

เรื่องราวจากผู้ให้และผู้รับอวัยวะ¹²

นายสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ (ญาติของผู้บริจาคอวัยวะ)

เมื่อคุณพ่อจะต้องสูญเสียลูกสาวคนสนิทไปอย่างกะทันหัน จนแทบจะไม่ทันได้ตั้งตัว ทุกคนในครอบครัวต้องเผชิญหน้ากับการตัดสินใจครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งหนึ่งชีวิตที่กำลังจะจากไป จะได้ต่อชีวิตให้กับอีกหลายคนทีรอคอย คุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ ตัวแทนของผู้ให้บริจาคอวัยวะได้เล่าเรื่องราวในขณะนั้นว่า

¹² Organ. เรื่องราวแห่งความหวัง [ออนไลน์], สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

<http://www.organdonate.in.th/> เรื่องราวแห่งความหวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เริ่มต้นวันที่น้องเข้าโรงพยาบาลไปได้เพียงวันเดียว เมื่อทราบจากหมอว่า น้องเค้ามีโอกาสรอดน้อยมาก แล้วทางเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลก็มาติดต่อเรื่องการบริจาค ซึ่งจริงๆ แล้วเราก็เคยรู้เรื่องพวกนี้มาก่อน แต่ไม่ทันได้คิดเพราะทุกอย่างเกิดขึ้นรวดเร็วมาก วันรุ่งขึ้นน้องก็หยุดหายใจและสมองก็ไม่ทำงาน เราก็ทราบว่าในทางการแพทย์ ถ้าสมองไม่ทำงานก็คงจะไม่มีโอกาสฟื้นแล้ว พอเจ้าหน้าที่มาติดต่อเลยต้องเริ่มตัดสินใจกันตั้งแต่นั้น ซึ่งจุดที่ยากที่สุดก็คือ ต้องตัดสินใจในขณะที่เค้ายังมีลมหายใจอยู่ด้วยเครื่องช่วยหายใจ เพราะใจหนึ่งก็อยากจะอยู่กับเค้าต่อ อยากสัมผัสตัวลูก แต่อีกส่วนหนึ่งถ้ายื้อไว้อะไรก็จะเสียม และผู้รับก็จะไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งการต่อสู้กันทางความรู้สึกที่ขัดแย้งกันนี้ คือจุดที่ยากที่สุดของผู้ที่ตัดสินใจบริจาคที่จะต้องมีความแน่วแน่มาก”

ถึงแม้ขณะที่กำลังจะผ่าตัด ความรู้สึกของคนเป็นพ่อก็หวังว่าลูกจะเจ็บไหม ทั้งๆ ที่ก็ทราบดีอยู่แล้วว่า ขณะนั้นลูกไม่มีความรู้สึกอะไรแล้วก็ตาม แต่เมื่อลองมองกลับไปครั้งที่ลูกยังมีชีวิตอยู่ ก็ทำให้คนเป็นพ่อรู้สึกว่าตัดสินใจไม่ผิด... “ก่อนหน้านั้นไม่นานน้องเค้าเคยบริจาคเลือดให้กับสภากาชาด ทั้งๆ ที่ปกติน้องเค้าเป็นคนกลัวเข็ม กลัวเลือด และก็ไม่ชอบการไปหาหมอ แต่เมื่อน้องเค้ามาเล่าให้ฟังว่า เค้าได้บริจาคเลือดที่โรงเรียนก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจมาก ตอนนั้นน้องก็เล่าให้ฟังถึงความตั้งใจว่าจะบริจาคเลือดอีก ทั้งๆ ที่ต้องทำสิ่งที่ตัวเองไม่ชอบเลย แต่เค้าก็ตั้งใจดีและมีจิตใจที่เป็นกุศล ดังนั้นถ้าหากน้องเค้ามีความรู้สึก เราก็คิดว่าเค้าคงทำได้ และคงจะทำ ถ้าเค้ามีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์”

การสูญเสียคนที่รักย่อมเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แต่การตัดสินใจเสียสละจากการสูญเสียคนที่รัก เพื่ออีกหลายชีวิตที่รอคอยความหวัง แม้จะยากยิ่งกว่า แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าภูมิใจทุกครั้งที่ได้มองย้อนกลับไป

นายบรรณ สุธวนิช (ผู้ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนไต)

บรรณปัจจุบันอายุ 17 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นมีอาการป่วยเป็นไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายขณะมีอายุเพียง 6 ขวบ ชีวิตของเขาต้องเปลี่ยนไป นทนเล่าเหตุการณ์ตอนนั้นให้ฟังว่า

“ตอนนั้นผมกำลังเรียนอยู่ ป.2 แพทย์บอกว่าผมมีอาการป่วย ผมจึงต้องหยุดเรียนไป 1 เทอมเพื่อรับการรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาฯ หลังจากนั้นก็กลับมาเรียนได้ โดยมีพ่อซึ่งท่านเป็นครูอยู่ที่โรงเรียน ต้องคอยดูแลและทำการล้างช่องท้องให้ทุกวัน ถึงแม้ผมจะได้กลับมาเรียนตามปกติ แต่ผมก็ยังไม่สามารถเล่นกับเพื่อนได้อย่างเต็มที่เหมือนเคย เพราะต้องคอยระวังตัวเนื่องจากผมมีสายและอุปกรณ์ติดตัวอยู่ตลอดเวลา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การที่ต้องระมัดระวังร่างกายตลอดเวลา และทำการรักษาโดยการล้างช่องท้องซ้ำๆทุกวัน ทำให้วัยเด็กในป็นนั้นของนทเป็นช่วงเวลาที่น่าเบื่อเพราะทุกอย่างถูกจำกัดไปหมด แต่พอ 1 ปีให้หลัง นทก็ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนไต นทเหมือนได้กลับมาใช้ชีวิตใหม่อีกครั้ง

ปัจจุบันนทจบการศึกษาชั้น ม.6 เรียบร้อยแล้ว และเขาก็ได้ผ่านการคัดเลือกให้เรียนในคณะ โบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อที่จะจบมาทำงานด้านไกด์ท่องเที่ยวตามที่เขาได้ใฝ่ฝันไว้

เรื่องราวของนทเป็นอีกเรื่องราวที่ยืนยันให้เราเห็นว่า หนึ่งชีวิตที่เสียสละไป ได้ต่อความฝันให้แก่ อีกหนึ่งชีวิตที่ยังคงมีลมหายใจอยู่ได้สำเร็จแล้ว

ตัวอย่างสื่อประชาสัมพันธ์ที่ผ่านมาจากศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย

1. ภาพยนตร์โฆษณา 'เบอร์บอกบุญ 1666' (พ.ศ.2556)

ด้วยแนวคิดเบอร์บอกบุญ 1666 เพื่อโทรติดต่อแจ้งบริจาคอวัยวะและดวงตา สร้างกุศลให้ผู้ที่จากไป และมอบชีวิตใหม่แก่เพื่อนมนุษย์ที่รอคอยความหวัง พร้อมรณรงค์ร่วมบริจาคอวัยวะผ่าน ภาพยนตร์โฆษณาชุดใหม่ "บุญครั้งสุดท้าย" สะท้อนถึงความสำคัญของการให้ที่ยิ่งใหญ่

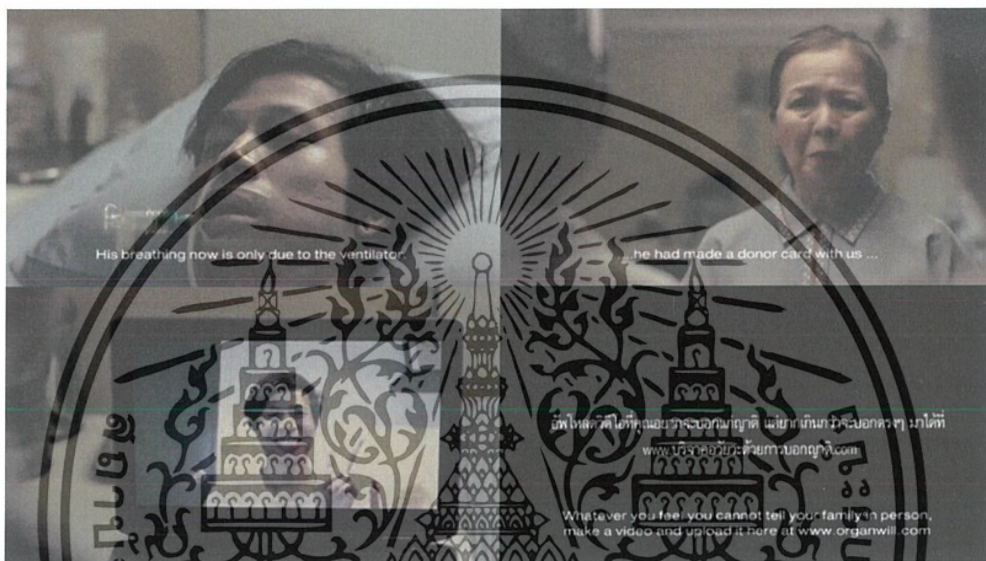
ภาพที่ 2.3 ตัวอย่างโฆษณาเรื่องเบอร์บอกบุญ 1666

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพยนตร์โฆษณา ‘พินัยกรรมอวัยวะ’ (พ.ศ.2559)

กำกับโดย นวพล ชำรงรัตนฤทธิ์

ภาพยนตร์โฆษณานี้ที่มีแนวคิดคือ ถึงแม้ว่าคุณจะบริจาคอวัยวะแต่ถ้าหากญาติไม่รับรู้หรือไม่ยินยอม คุณก็ไม่สามารถที่จะบริจาคได้ โฆษณาตัวนี้จึงทำขึ้นเพื่อณรงค์ให้คนที่สนใจจะบริจาคอวัยวะอัดคลิปพินัยกรรมอวัยวะของตัวเอง แล้วอัปโหลดลงในเว็บไซต์ www.บริจาคอวัยวะด้วยการบอกญาติ.com เพื่อเก็บเป็นหลักฐานต่อญาติในอนาคต

ภาพที่ 2.4 ตัวอย่างโฆษณาเรื่องพินัยกรรมอวัยวะ

3. มิวสิควิดีโอเพลง ‘เผื่อเธอ’ (พ.ศ.)

เกิดขึ้นจากการประกวด TVC for Life โดยศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย ที่สนับสนุนโดย กลุ่มสิทธิผล วีแคร์ ซึ่งต้นฉบับของเรื่องมาจากทีมที่มีชื่อว่า Found โดยมีนางสาวทักษพร ใจอ่อนนุ่ม และนางสาวดวงตะวัน ศิริคุณ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้เขียนบทและผลิตภาพยนตร์โฆษณาเพื่อเข้าประกวด

ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างมิวสิควิดีโอเพลงเผื่อเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน นั่นก็คือ รูปแบบของสื่อที่ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทำ กับข้อมูลการบริจาคอวัยวะ ซึ่งจากการหาข้อมูล ข้าพเจ้าสามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปได้ดังนี้

ส่วนของรูปแบบของสื่อ ในตอนแรกข้าพเจ้ายังมีความเข้าใจผิดและสับสนกับคำว่าไวรัล (Viral) และอินเทอร์เน็ตฟิล์ม (Internet Film) แต่เมื่อได้ค้นคว้าข้อมูลก็ทำให้เข้าใจมากขึ้น ว่าสื่อประชาสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำนั้นเพื่อเผยแพร่ทางโลกออนไลน์นั้น คือสื่อที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ตฟิล์ม (Internet Film) นั่นเอง แต่ข้าพเจ้าก็มีความคาดหวังอยากให้สื่อนี้เป็นสื่อที่ได้แพร่หลายไปในวงกว้าง มีลักษณะของสื่อที่ดึงดูดใจกลุ่มเป้าหมายและประทับใจผู้ชม จนเกิดการเผยแพร่กันในสังคมออนไลน์ หรือที่เราเรียกกันว่าไวรัลวิดีโอ (Viral Video) หรือ ไวรัลคลิป (Viral Clip) นั่นเอง ซึ่งการจะทำให้สื่ออินเทอร์เน็ตฟิล์มที่จะทำนั้น กลายเป็นไวรัลได้ก็ต้องผ่านกระบวนการคิดที่ค่อนข้างหนัก เนื่องจากข้าพเจ้าต้องคิดให้แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร และที่สำคัญต้องทำให้คนดูมีอารมณ์ร่วมไปกับเราให้ได้ เนื่องจากอารมณ์หรือความรู้สึกบางอย่างของผู้ดู เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พวกเขาเกิดความงอกงามที่จะบอกต่อไปยังคนรอบข้างของพวกเขา ข้าพเจ้าค่อนข้างมั่นใจในเนื้อหาของการบริจาคอวัยวะจะน่าจะเป็นประเด็นที่มีค่าและน่าสนใจมากเพียงพอต่อการรับรู้ของคนในสังคม แต่สิ่งที่ต้องทำนั้นคือการหาวิธีเล่าเนื้อหาต่างๆของการบริจาคให้จับใจคนดูที่สุด โดยใช้เทคนิคทางภาพยนตร์เพื่อให้พวกเขาเกิดความประทับใจกับการบริจาคอวัยวะ รู้สึกถึงคุณค่าของการให้ จนอยากจะทำต่อไปกับคนรอบข้าง

ส่วนข้อมูลของกรรบริจาคอวัยวะที่ค้นคว้ามานั้น ข้าพเจ้าก็นำมาวิเคราะห์สถานการณ์ของศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทยด้วยทฤษฎี SWOT เพื่อให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสที่จะพัฒนาการสื่อสารให้ได้ตามเป้าหมาย ดังนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์ด้วยทฤษฎี SWOT

องค์ประกอบของ SWOT มีทั้งหมด 4 อย่างด้วยกัน โดยสามารถนำข้อมูลการบริจาคอวัยวะ มาวิเคราะห์ ได้ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength) คือ ความสามารถและสถานการณ์ที่ดีภายในของการบริจาคอวัยวะ

- เป็นการให้ชีวิตใหม่แก่ผู้อื่น จากอวัยวะที่เราไม่ได้ใช้แล้ว
- ถือเป็นการทำงานบุญครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต
- ผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะสามารถมีชีวิตอยู่ต่อได้นานขึ้น ได้กลับมาใช้ชีวิตที่เป็นปกติกับครอบครัวอันเป็นที่รัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จุดอ่อน (Weakness) คือ ความสามารถและสถานการณ์ที่เป็นข้อด้อย ที่ควรได้รับการแก้ไข ของการบริจาคอวัยวะ

- ระบบโครงสร้างบุคลากรผู้ทำหน้าที่ประสานงานยังไม่แข็งแรง
- แพทย์หรือพยาบาลไม่ได้ขออวัยวะจากญาติผู้ป่วยสมองตาย
- การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลของหน่วยงานยังน้อยเกินไป
- สื่อโฆษณาในปัจจุบันที่มียังให้ข้อมูลเพียงผิวเผิน ชักจูงแค่อารมณ์ แต่ไม่ได้ลงลึกเชิงข้อมูลและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ทำให้คนทั่วไปยังไม่เชื่อใจหน่วยงานเท่าที่ควร
- คนส่วนใหญ่มักไม่ทราบว่าญาติต้องเป็นผู้เซ็นยินยอมบริจาคอวัยวะของผู้เสียชีวิต ทำให้การขอบริจาคอวัยวะหลายครั้งถูกปฏิเสธเพราะญาติไม่สามารถตัดสินใจให้ได้

3. โอกาส (Opportunity) คือ หนทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

- ไทยเป็นเมืองพุทธ ซึ่งสนใจในการให้ทานแก่ผู้อื่นอยู่แล้ว เพียงแต่ต้องให้ข้อมูลมากกว่านี้ให้แพร่หลายไปสู่คนทั่วไปมากขึ้น
- ปัจจุบันผู้แสวงหาอวัยวะ ต้องการข้อมูลที่เป็นความจริง ดังนั้นควรแสดงความจริงใจของหน่วยงาน โดยการสร้างสื่อให้เห็นความจริงเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะ ความจริงที่รู้สึกได้ โดยไม่แส่แส้ง
- ต้องทำให้ผู้คนตระหนักได้ว่าญาติเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในขั้นตอนการบริจาคอวัยวะ

4. อุปสรรค (Threat) คือ ปัจจัยที่ขัดขวางการทำงาน

- ความเชื่อ เช่น หากบริจาคชาติหน้าจะมีอวัยวะไม่ครบ หรือหากบริจาคจะเป็นการแข่งตัวเอง
- คนที่สนใจการบริจาคส่วนใหญ่ไม่มีเวลาไปทำบัตรแสดงความจำนง

จากการวิเคราะห์ในส่วนจุดอ่อนนั้น ทำให้เห็นว่าสื่อประชาสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้าพยายามจะทำ สามารถช่วยแก้ปัญหาของการบริจาคอวัยวะได้โดยการพูดถึงประเด็นของการที่ญาติไม่ยินยอมบริจาคอวัยวะได้ เหมือนอย่างโฆษณาเรื่องพินัยกรรมอวัยวะ แต่สิ่งที่โฆษณาพินัยกรรมอวัยวะนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ข้าพเจ้าคาดว่าอาจเป็นเพราะความยากลำบากในการอัปโหลดคลิปวิดีโอขึ้นบนเว็บไซต์ดังกล่าว และการที่โฆษณาใช้คนแสดง สร้างเรื่องราวหลอกๆขึ้นมา ซึ่งถึงแม้จะชักจูงอารมณ์คนได้ และมีแนวคิดวิธีการที่ค่อนข้างสร้างสรรค์มาก แต่ก็ยังขาดข้อมูลความจริงอื่นๆที่อาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นต่อการตัดสินใจให้ของคนดู เช่น การบริจาคอวัยวะจริงๆแล้วเป็นอย่างไร ผู้ป่วยได้รับจะได้รับจริงหรือไม่ เมื่อได้รับไปแล้วเกิดผลอะไรขึ้นบ้างกับชีวิตของเขา หรือเรื่องราวของฝ่ายญาติผู้เสียชีวิตด้วยภาวะสมองตาย พวกเขาต้องเจอกับอะไรบ้าง ควรทำอะไร และควรตัดสินใจอย่างไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้สนใจต้องการจะรู้มากที่สุด เพื่อประกอบการตัดสินใจของตน

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งสมมติฐานว่า โอกาสที่จะทำให้สื่อของข้าพเจ้าเกิดผลขึ้นได้นั้น อาจต้องนำเสนอความจริงของการบริจาคอวัยวะให้ได้มากที่สุด โดยใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ทั้งภาพ เสียง และการตัดต่อ ทำให้คนดูรู้สึกร่วมและรู้สึกถึงความเป็นจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างสรรค้บท

การกำหนดโจทย์เพื่อสร้างสรรค้งาน

ลูกค้า (Client) : ศูนย์บริการอัยวะสภาภาษาไทย

การบริการ (Service) : การบริการอัยวะ

โอกาส/ปัญหา (Opportunity/Problem)

ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังมีสัดส่วนของผู้รออัยวะและผู้ได้รับการปลูกถ่ายอัยวะในจำนวนที่ต่างกันอย่างมาก โดยจากข้อมูลสถิติล่าสุด ณ วันที่ 31 มีนาคม 2560 มีผู้รอรับอัยวะจำนวน 5,563 คน แต่ได้รับอัยวะบริจาคจากผู้บริจาคอัยวะสมองตายตั้งแต่นั้นปีพ.ศ.2560 เพียง 174 คน หรือเฉลี่ยเพียงปีละ 200 คนเท่านั้น ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ไม่ได้รับการบริจาคอัยวะ คือ ญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธที่จะบริจาค ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่ทราบเรื่องการปลูกถ่ายและการบริจาคอัยวะ ไม่ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ วิธีการของการบริจาคอัยวะ และไม่ทราบเจตนารมณ์ของผู้เสียชีวิต ทำให้หลายครั้งทางสภาภาษาถูกปฏิเสธอย่างน่าเสียดาย

จุดประสงค์ (Communication Objective)

เพื่อให้ผู้คนเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทสำคัญของญาติในการบริจาคอัยวะ

กลุ่มเป้าหมาย (Target Consumers)

ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในกลุ่มอายุ 20-50 ปี โดยพื้นฐานเป็นบุคคลที่มีใจกุศล อยากให้แก่ผู้อื่นอยู่แล้ว

กลุ่มเป้าหมายมีความคิดอย่างไรต่อการบริจาคอัยวะ (Consumer Insight)

เคยได้ยินชื่อ ‘การบริจาคอัยวะ’ แต่ไม่ทราบรายละเอียดว่ามันคืออะไร มีขั้นตอนอย่างไร ทำให้หลายๆคนกลัวและไม่กล้าจะบริจาค เมื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม ส่วนใหญ่ก็เห็นว่าการบริจาคเป็นสิ่งที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดี ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ได้ให้ชีวิตใหม่แก่คนที่เขาต้องการ แต่อุปสรรคสำคัญคือพวกเขาไม่รู้ว่ ญาติคือบุคคลสำคัญที่สุดในการบริจาคอวัยวะ ทำให้ถึงแม้ว่าเขาอยากจะให้ แต่ถ้าเขาและคนรอบข้าง ไม่ทราบเจตนาของกันและกัน การบริจาคก็จะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อมูลการบริจาคอวัยวะ จุดเด่นและประโยชน์ (Product Proposition)

การบริจาคอวัยวะเปรียบได้กับการทำบุญครั้งใหญ่ครั้งสุดท้ายในชีวิต ในเมื่อเราเสียชีวิตแล้ว ร่างกายของเราแทนที่จะถูกเผาทิ้งไปอย่างไร้ประโยชน์ เราสามารถนำอวัยวะของเราไปช่วยต่อชีวิต ใหม่ให้ผู้อื่นได้มากถึง 7 คน เป็นบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ เป็นการให้ชีวิตใหม่ ให้ผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่าย อวัยวะใหม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตที่เป็นปกติ อยู่ในสังคมทั่วไปได้อีกครั้ง

ข้อมูลสนับสนุน (Supports)

แต่การที่จะเกิดการบริจาคอวัยวะจริงๆนั้น จะต้องผ่านการยินยอมจากญาติของผู้เสียชีวิต แม้ผู้เสียชีวิตจะทำบัตรแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะไว้แล้ว แต่ถ้าหากญาติไม่ยินยอม การบริจาค อวัยวะก็จะไม่เกิดขึ้น

การเปลี่ยนการรับรู้ที่ต้องการ (Required Perception)

ให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ถึงการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทของญาติที่มีต่อการบริจาค ซึ่งความตระหนักนี้นั้นอาจนำไปสู่การบอกกล่าวเจตนาของตน หรือถามเจตนาของคนในครอบครัวไว้ เพื่อวันใดวันหนึ่งที่พวกเขาเองอาจกลายเป็นคนที่ต้องมาตัดสินใจแทนผู้ตาย หรืออาจเพียงตระหนักรู้ ไว้ สำหรับวันใดวันหนึ่งที่พวกเขามีโอกาสต้องตัดสินใจ จะสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจได้

เนื้อหาหลักหรือสิ่งที่ต้องการสื่อสาร (Key Messages)

ญาติเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ที่ทำให้ ‘การให้’ เกิดขึ้นจริง

ลีลา แนวทางภาพลักษณ์ (Tone/Image)

เล่าในรูปแบบผ่านบทสัมภาษณ์บุคคลจริง แสดงความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

สะเทือนใจ → ประทับใจ

ข้อกำหนดสิ่งที่มีหรือต้องละเว้นในงาน (Mandatories)

-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของสื่อที่จะใช้เผยแพร่งาน (Media)

Online

งบประมาณและค่าใช้จ่าย (Budget)

10,000 บาท

การวางโครงเรื่อง (Outline)

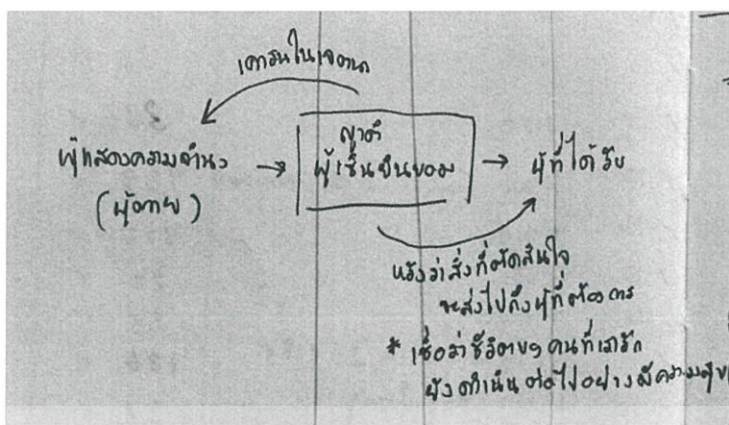
เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจได้ว่าจะนำเสนอสื่อตัวนี้โดยการเล่าเรื่องผ่านบทสัมภาษณ์บุคคลจริง เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของพวกเขา แต่จะใช้เทคนิคทางภาพยนตร์เพื่อชักจูงอารมณ์ให้ผู้ชม เกิดอารมณ์ร่วมด้วย ซึ่งแนวทางนี้เป็นแนวทางที่ข้าพเจ้าจะต้องทดลองดูด้วยตัวเองว่าจะเกิดผลตามที่ คาดหวังไว้หรือไม่

ภาพที่ 3.1 รูปแบบการเล่าเรื่องที่นิยมในปัจจุบัน

จากภาพการวางรูปแบบของการเล่าเรื่องข้างต้น ข้าพเจ้าได้ถอดรูปแบบ (Pattern) มาจาก อินเทอร์เน็ตฟิล์มที่เด่นๆจากในโลกออนไลน์ และพบว่าหลายคลิปมีสูตรการเล่าเรื่องที่คล้ายกัน เช่น โฆษณาศรีสวัสดิ์ เงินติดล้อ เรื่อง “ชีวิตใหม่” หรือสื่อรณรงค์เกี่ยวกับเด็กहुหนวก เรื่อง Welcome Sound เสียงแรกในชีวิต มีความหมายกับเด็ก ๆ ไฉน? เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ทั้งสองเรื่องจะมีอารมณ์ ของเรื่องและจุดประสงค์ที่ต่างกัน แต่ทั้งสองกลับมีจังหวะการเล่าที่คล้ายกัน เพื่อชักจูงอารมณ์คนดูให้ คล้ายตามเรื่องได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพยายามยึดรูปแบบนี้เป็นแนวทางในการวางโครงเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ความเกี่ยวพันของตัวละคร

ส่วนเนื้อหาที่ข้าพเจ้าวางไว้จะมาจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการบริจาค อวัยวะจริงๆ แสดงความจริงของการบริจาคอวัยวะให้ทุกคนได้เห็น ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ฝ่าย นั่นคือ 1.ญาติที่เซ็นยินยอมบริจาคอวัยวะ 2.ผู้ที่ได้รับอวัยวะใหม่ และในเรื่องราวก็จำเป็นต้องกล่าวถึง ผู้ที่เสียชีวิตด้วย แต่ข้าพเจ้าต้องการจะเน้นมากที่สุดไปที่เรื่องราวของญาติผู้บริจาค ซึ่งต้องเคารพในการ ตัดสินใจของผู้เสียชีวิต และมีความปรารถนาดีต่อผู้ที่รอรับอวัยวะ

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องวางโครงเรื่องไว้ แล้วลองไปถ่ายสัมภาษณ์ให้ได้ตามที่คาดหวัง ซึ่ง ข้าพเจ้าก็ได้วางและปรับเปลี่ยนโครงเรื่องอยู่หลายร่าง เนื่องจากสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์ไม่เป็นไป ตามที่หวังและบางโครงเรื่องก็ไม่สามารถสื่อสารได้ตรงประเด็นมากพอ ในที่นี้ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่าง โครงร่าง 3 โครงร่างที่ค่อยๆ ถูกพัฒนาขึ้น แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดอยู่ ดังนี้

โครงเรื่องร่างแรก

สำหรับโครงเรื่องร่างแรกนี้ ข้าพเจ้าวางโครงไว้ก่อนที่จะได้ลองไปสัมภาษณ์จริง ข้าพเจ้าจึง ค่อนข้างวาดฝันเรื่องราวไว้สวยหรูพอสมควร พยายามวางรูปแบบและจังหวะการเล่าเรื่องตามที่ ปัจจุบันนิยมกันเพื่อชักจูงอารมณ์คนดู และพยายามจะทดลองเล่นกับการตอบสนองทางอารมณ์ของ ผู้ให้สัมภาษณ์ เน้นบทบาทสำคัญให้กับเขา ในขณะที่ตัวบทสัมภาษณ์เองจะต้องบอกเล่าข้อมูลของการ บริจาคอวัยวะไปด้วย

สิ่งที่ต้องการสื่อสาร	วิธีสื่อสาร
เรียกร้องความสนใจ	(ข้อความ) คำถามชวนคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ - การตัดสินใจที่ยากที่สุดในชีวิตของคุณคืออะไร
(ปูเรื่อง) เรื่องราวผู้ให้อวัยวะ และผู้รับ อวัยวะ แต่ยังไม่เฉลยว่าพวกเขา是谁	(บทสัมภาษณ์ผู้ให้) - เล่าถึงชีวิตผู้ตายตั้งแต่เด็กจนโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

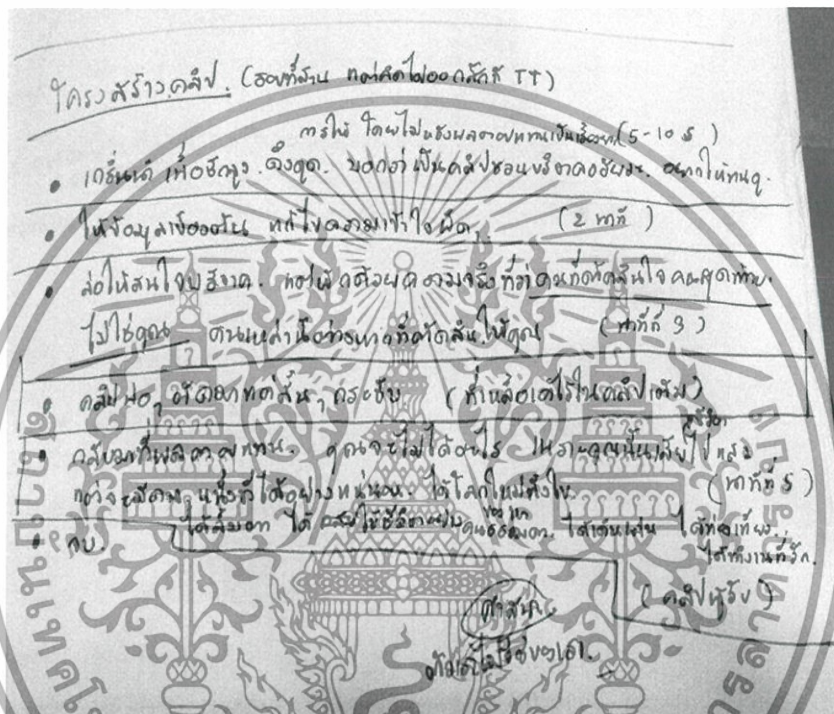
	(ภาพผู้รับ) – เด็กยิ้มร่าแจ่มใส เล่นกับเพื่อน - วัยรุ่นทำความดี - คนหนุ่มทำงานขยันขันแข็ง มีอนาคต
(จุดหักเห) การเสียชีวิตด้วยภาวะสมองตายเป็นอย่างไร และภาวะสมองตายสามารถบริจาคอวัยวะได้	(บทสัมภาษณ์ผู้ให้) - แต่แล้ววันหนึ่งก็สูญเสียเขาไป เกิดอุบัติเหตุ - ช่วงการตัดสินใจบริจาคอวัยวะ และเมื่อตัดสินใจให้ (ภาพ) จำลองเหตุการณ์ในโรงพยาบาล
ย้ำประเด็นการตัดสินใจ	(ข้อความ) - คิดว่าคุณตัดสินใจได้ถูกต้องหรือไม่
(จุดสูงสุดของอารมณ์) ได้รับคำขอบคุณจากผู้รับที่กลับมามีชีวิตใหม่	(ภาพ) ภายในสถานที่สัมภาษณ์ เปิดคลิปวิดีโอจากผู้รับอวัยวะให้ญาติผู้เสียชีวิตดู (บทสัมภาษณ์ผู้รับ) - คำขอบคุณพร้อมน้ำตาที่มิให้กับผู้เสียชีวิตและญาติ (ภาพ) การตอบสนองของญาติเมื่อดูคลิป
ผลลัพธ์ที่ผู้ให้ได้รับ	(บทสัมภาษณ์ผู้ให้) - ความสุขและความภูมิใจที่ได้รับ - คิดว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง
(สรุป/เฉลย) ทำให้คนดูประทับใจ มีความหวัง	(บทสัมภาษณ์ผู้ให้) - เชื่อว่าวิญญาณของผู้ตาย ยังดำเนินต่อไปอย่างมีความสุข อยู่ที่ไหนสักที่หนึ่ง (ภาพผู้ให้) เด็ก วัยรุ่น คนหนุ่ม ที่มีชีวิตเป็นปกติของตัวเอง พร้อมขึ้นชื่อ และข้อมูลอวัยวะที่ได้รับ

แต่สุดท้ายแล้วเมื่อข้าพเจ้าได้ลองสัมภาษณ์จริงดู กลับพบว่าพวกเขา (ผู้ให้สัมภาษณ์) ไม่สามารถให้การตอบสนองทั้งทางคำพูดและทางกริยาได้อย่างที่คาดหวังไว้ ทำให้โครงเรื่องของข้าพเจ้าที่ต้องการเน้นอารมณ์มากกายนั้นต้องถูกปรับเปลี่ยน และถึงแม้จะสามารถสัมภาษณ์ได้ แต่โครงเรื่องนี้ก็ไม่สามารถใช้ได้จริงอยู่ดี เพราะยังมีความบกพร่องและความคลุมเครือของการสื่อสารอยู่ เช่น ประเด็นของการนำภาพคำขอบคุณของผู้รับซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวผู้ให้ (กล่าวคือไม่ใช่ผู้ให้และรับอวัยวะกันจริงๆ เนื่องจากกฎของทางสภาอากาศไม่อนุญาตให้เปิดเผยชื่อผู้ให้และผู้รับที่เป็นคู่กันและกัน) ทำให้วิธีการสื่อสารแบบที่ข้าพเจ้าวางไว้ อาจทำให้คนดูเข้าใจผิดได้ว่าทั้งผู้ให้และผู้รับในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำคำสัมภาษณ์ที่ได้มาวางโครงเรื่องใหม่อีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องร่างที่สอง

จากโครงเรื่องร่างแรกที่มีความบกพร่อง ข้าพเจ้าก็ได้นำคำสัมภาษณ์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าสัมภาษณ์มา มาวางโครงเรื่องใหม่อีกครั้ง โดยมีข้อจำกัดของคำสัมภาษณ์ที่ไม่ได้เน้นอารมณ์เท่าที่ควร ดังนั้นในโครงเรื่องร่างนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เน้นอารมณ์ของเรื่องมากเท่ากับโครงเรื่องก่อนหน้า แต่จะวางโดยเน้นความสำคัญไปที่การให้ข้อมูลของการบริจาคอวัยวะแก่ผู้ชม ซึ่งอยากให้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเข้าใจง่าย ทั้งในด้านของบุคคลทั่วไป ผู้รับบริจาค และญาติของผู้บริจาค ดังนี้

ภาพที่ 3.3 โครงสร้างเรื่องร่างที่สอง

สิ่งที่ต้องการสื่อสาร	วิธีสื่อสาร
เปิด ทำให้คนดูสนใจหยุดดูคลิป	(ข้อความ/เสียง) เปิดด้วยคำถามชวนหยุดคิด เช่น - การตัดสินใจที่ยากที่สุดในชีวิตของคุณคืออะไร - ทำไมการตัดสินใจให้ ถึงเป็นสิ่งที่ยาก ยิ่งเป็นเรื่องของการให้ ‘อวัยวะ’ - คุณจะตัดสินใจให้ ‘อวัยวะ’ ได้หรือไม่
- คนดูรู้สึกร่วมและอยากรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะมากขึ้น	นำเสนอผ่าน บทสัมภาษณ์ของคนทั่วไป ความคิดเห็นที่มีต่อการบริจาคอวัยวะ ซึ่งสิ่งที่คนส่วนใหญ่มักให้คำตอบ คือ (บทสัมภาษณ์) - ความกลัวและความเข้าใจผิดๆเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>เนื้อหา ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง</p>	<p>ผ่าน บทสัมภาษณ์ของญาติผู้บริจาคอวัยวะ ที่จะมาเล่าประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตัวเขา ใช้บทสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะไปในตัว</p>
<p>- ภาวะสมองตายคืออะไร</p>	<p>(บทสัมภาษณ์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เสียชีวิต ทำให้ก้านสมองถูกทำลาย และแพทย์ไม่สามารถทำอะไรได้ <p>(ภาพกราฟิก)แสดงก้านสมองที่ถูกทำลาย พื้นหลังคือ (ภาพ) ศีรษะของหนึ่งในคนทั่วไปที่ถูกสัมภาษณ์</p> <p>(ภาพ) ศีรษะของคนเดิมถูกกระแสดังแล้วขึ้น(ข้อความ)แสดงสาเหตุของการเกิดภาวะสมองตาย</p>
<p>- เสียชีวิตในทางการแพทย์ แต่อวัยวะยังทำงานอยู่</p>	<p>(ภาพกราฟิก) แสดงหัวใจที่กำลังเต้นอยู่ บนภาพช่วงอกของผู้ให้สัมภาษณ์คนเดิม</p>
<p>- อวัยวะที่สามารถบริจาคได้</p>	<p>(ภาพกราฟิก) แสดงอวัยวะหัวใจ ตับ ไต ปอด</p>
<p>- ญาติต้องเป็นผู้ตัดสินใจให้หรือไม่ให้</p>	<p>(บทสัมภาษณ์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้สึกที่ต้องเป็นผู้ตัดสินใจ - ใช้เหตุผลอะไรประกอบการตัดสินใจ - สรุปแล้วตัดสินใจอย่างไร
<p>- สถิติปัจจุบันที่น่าเป็นห่วง</p>	<p>(ข้อความ) แสดงสถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้ให้และผู้รับในปัจจุบัน</p>
<p>- สาเหตุที่ไม่ได้รับการบริจาค</p>	<p>(ข้อความ) เพราะญาติผู้เสียชีวิตปฏิเสธที่จะบริจาค</p>
<p>- สำหรับผู้ที่สนใจ ควรบอกกล่าวเจตนากับญาติหรือคนใกล้ชิด</p>	<p>(บทสัมภาษณ์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพราะกรณีที่ผู้ตายทำบัตรไว้ และบอกกล่าวไว้ก่อนหน้าทำให้เขาสามารถตัดสินใจได้ - ใครที่สนใจ ขอให้บอกกล่าวกับคนรอบตัวไว้ <p>(ภาพ) คนรอบตัวของบุคคลทั่วไปที่ให้สัมภาษณ์</p>
<p>สรุป ผลของการให้</p>	<p>ผ่าน บทสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะใหม่</p>
<p>- การเปลี่ยนอวัยวะ ทำให้ชีวิตของผู้ป่วยหลายคนดีขึ้น</p>	<p>(บทสัมภาษณ์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับการเปลี่ยนอะไรใด มานานเท่าไร - ชีวิตดีขึ้น สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ - ความฝันในอนาคต - ขอบขอบคุณที่ให้มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		(ภาพ) การใช้ชีวิตประจำวันในสังคมของผู้รับ อาชีพปัจจุบัน ความฝัน ความชอบ
-	ไม่มีผลตอบแทน มีแค่ความภูมิใจของผู้ให้	(บทสัมภาษณ์) - ไม่ได้หวังผลตอบแทนอะไร - ความภูมิใจที่ได้ให้แก่คนอื่น
-	การให้เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง	(บทสัมภาษณ์) - คิดว่าการตัดสินใจของตัวเองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
-	บอกหน่วยงานที่ติดต่อได้	(โลโก้) ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย

แต่การวางโครงเรื่องร่างที่สองนี้ก็กลับมีปัญหา ไม่สามารถสื่อสารได้ชัดเจนพอ เนื่องจากเนื้อหาที่ใส่มากเกินไป ไม่สามารถจับประเด็นหลักที่จะสื่อสารได้ ทั้งยังลำดับข้อมูลได้ไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าถูกชี้ให้เห็นปัญหานี้หลังจากการตัดต่อลำดับเรื่องครั้งแรก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องกลับมาแก้ไข โดยพิจารณาเป้าหมายที่ข้าพเจ้าต้องการใหม่อีกครั้ง ตัดเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวกับเป้าหมายออก แล้ววางโครงเรื่องใหม่

โครงเรื่องร่างสุดท้าย

โดยคราวนี้ข้าพเจ้ากลับไปทบทวนเทคนิคการเล่าเรื่องจากภาพที่ 3.1 และทบทวนความสัมพันธ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ตามภาพที่ 3.2 อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้นั้นข้าพเจ้าได้ลดความสำคัญไป ทำให้โครงเรื่องร่างที่สองมีวิธีการเล่าเรื่องที่สละปะสะปะ ไม่เชื่อมโยงกัน ทั้งยังขาดการชักนำอารมณ์

ดังนั้นครั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องอาศัยรูปแบบการเล่าเรื่องที่ค่อยๆ เรื่องราวสบายๆ ก่อนจะหักเหเรื่องให้น่าติดตาม แล้วดึงอารมณ์คนดูให้สูง ให้คล้อยตามเรา จนจบด้วยการสรุปเรื่องราวแห่งความประทับใจ

ส่วนเนื้อหานั้น ข้าพเจ้าตัดสินใจตัดส่วนของบุคคลทั่วไปและภาพประกอบต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ให้และผู้รับออกไปเลย ให้เหลือเรื่องราวของแค่ผู้รับและผู้ให้เท่านั้น โดยกลับไปเน้นที่การให้ข้อมูล (แบบพอประมาณ) ผ่านบทสัมภาษณ์ของญาติผู้บริจาคอวัยวะและบทสัมภาษณ์ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ป่วยที่ได้รับอวัยวะใหม่ ซึ่งการให้ข้อมูลผ่านชีวิตจริงจะทำให้คนดูมีอารมณ์ร่วมมากขึ้น เกิดความเห็นใจและเข้าใจมากขึ้น ทั้งยังสามารถเน้นประเด็นของเรื่องกลับไปให้ญาติมีบทบาทสำคัญในการบริจาคอวัยวะตามที่ตั้งใจไว้อีกด้วย

โครงเรื่องใหม่จึงแบ่งออกเป็น 4 sequence ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องการสื่อสาร	วิธีสื่อสาร
Sequence 1	เล่าเรื่องราวของพ่อลูกที่รักกันมาก แต่ต้องพรากจากกัน ผ่าน บทสัมภาษณ์ของญาติผู้บริจาค
- Set up ความสนิทสนมของพ่อลูก	(บทสัมภาษณ์) - พวกเขารักกัน และสนิทกันมากแค่ไหน - ลูกเขาเป็นคนอย่างไร ภูมิใจอะไรในตัวลูก - มีความสุขด้วยกันมากแค่ไหน กิจกรรมที่ชอบทำด้วยกัน (ภาพ) ลูกตั้งแต่เด็กจนโต อยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข
- การสูญเสียคนในครอบครัวที่อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว	(บทสัมภาษณ์) - แต่แล้ววันหนึ่งก็เกิดอุบัติเหตุขึ้น ลูกได้เสียชีวิตไปอย่างไร
- ภาวะสมองตาย = เสียชีวิต	(เสียงสัมภาษณ์) (ภาพตัดดำ) - ภาวะสมองตาย ทำอะไรไม่ได้แล้ว
- โอกาส ความหวัง ของอีกชีวิตหนึ่ง	(ข้อความ) 1 ชีวิตต้องหยุด อีก 1 ชีวิตต้องการไปต่อ
Sequence 2	เล่าความทุกข์ของผู้ที่รอคอยอวัยวะผ่าน บทสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะใหม่
- Set up ความทุกข์ของผู้รออวัยวะ เพื่อให้เกิดความน่าเห็นใจ	(บทสัมภาษณ์) - อาการป่วยที่เป็นตั้งแต่เด็ก อยู่กับมันมาด้วยความยากลำบากอย่างไร - ผลกระทบต่อการเรียน การเข้าสังคม การทำกิจกรรมต่างๆ - ความน้อยเนื้อต่ำใจกับสิ่งที่ตัวเองเป็น - ความหวัง ความฝันที่อยากทำ - ช่วงเวลาที่ต้องรอรับอวัยวะชิ้นใหม่ (ภาพ) ผู้รับตั้งแต่เด็กจนโต ภาพประกอบคำพูดต่างๆ เช่น การล้างไต แผลผ่าตัด เป็นต้น
Sequence 3	เล่าเหตุการณ์เมื่อต้องตัดสินใจว่าจะบริจาคอวัยวะของลูก ผ่าน บทสัมภาษณ์ของญาติผู้บริจาค
- ภาวะสมองตาย สามารถบริจาคอวัยวะให้ผู้อื่นได้	(เสียงสัมภาษณ์) - พยาบาลเข้ามาถามว่าสนใจจะบริจาคอวัยวะของลูกไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-	วิธีคิดของผู้ที่ตัดสินใจให้	(บทสัมภาษณ์) - ความเสียใจที่เกิดขึ้น - การตัดสินใจจากตัวตนของลูก - การที่ได้ทำตามเจตนาสุดท้ายของลูก - ความเชื่อ หรือความเห็นที่ดีต่อการบริจาคอวัยวะ (ภาพ) บัตรบริจาคอวัยวะของลูก
Sequence 4		สรุปผลของของการตัดสินใจให้ คุณค่าของการให้ ผ่าน บทสัมภาษณ์ของทั้งสองฝ่าย
-	ผู้รับสามารถมีชีวิตที่เป็นปกติ ไม่แปลกแยกจากคนในสังคม	(บทสัมภาษณ์) - สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ - ไม่ต้องเป็นภาระของใคร - เหนือก็เป็นสิ่งที่พอใจแล้ว (ภาพ) การใช้ชีวิตอย่างปกติในสังคม
-	อวัยวะของคนหนึ่ง ช่วยชีวิตได้ถึง 7 คน	(บทสัมภาษณ์) - ใช้อวัยวะได้ถึง 7 ชิ้น
-	ความรู้สึกที่ผู้ให้ได้รับ	(บทสัมภาษณ์) - สิ่งดีที่เกิดขึ้นหลังจากที่คนพ่อตัดสินใจบริจาค ความสุข ความภูมิใจ
-	สถิติ และสาเหตุ	(ข้อความ) - สถิติจำนวนผู้รอรับอวัยวะและผู้บริจาคในปัจจุบัน - การที่ญาติปฏิเสธคือสาเหตุหลักที่มียอดการบริจาค่น้อย
-	เน้นย้ำความสำคัญของญาติ	(บทสัมภาษณ์)/(ข้อความ) - สิ่งดีๆจะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าญาติไม่ยินยอม
-	หน่วยงาน	(โลโก้) ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

การติดต่อขอสัมภาษณ์

ด้านการประสานงานขอสัมภาษณ์ ข้าพเจ้าได้ส่งหนังสือติดต่อไปทางศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย เพื่อขอข้อมูลติดต่อญาติผู้บริจาคอวัยวะ และผู้รับบริจาคอวัยวะ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือตอบกลับเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ทุกคน

ข้าพเจ้าได้ระบุเงื่อนไขของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ดังนี้ คือ

- ฝ่ายผู้รับอวัยวะควรเป็นเด็กหรือคนหนุ่มสาวที่ดูมีอนาคต เพราะการที่พวกเขาได้รับโอกาสให้มีชีวิตต่อไปนั้นดูเป็นเรื่องที่มีคุณค่า น่าประทับใจสำหรับคนส่วนใหญ่มากกว่า เช่นเดียวกันกับ
- ผู้บริจาคอวัยวะหรือผู้เสียชีวิต ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรเลือกคนที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวด้วยเช่นกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าความตายไม่ใช่เรื่องไกลตัว และคนหนุ่มสาวก็สามารถทำสิ่งดีๆให้คนอื่นได้ด้วยเหมือนกัน ทำให้
- ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นญาติ จึงควรเป็นพ่อหรือแม่ของผู้เสียชีวิต เพราะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดคนทั่วไปและสำคัญที่สุดในลำดับญาติ

แม้ในตอนแรกข้าพเจ้ามีความคาดหวังต้องการสัมภาษณ์ให้ได้ฝ่ายละ 4-5 คน แต่ด้วยความสะดวกของทางศูนย์ฯ จึงสามารถให้ข้อมูลติดต่อมาทั้งหมดเพียง 4 คนเท่านั้น แบ่งเป็นฝ่ายละ 2 คน นั่นก็คือ คุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ และคุณโสมนัส แซ่ลิ้ม ซึ่งเป็นพ่อของผู้บริจาคอวัยวะ ส่วนผู้ที่ได้รับอวัยวะใหม่ คือ คุณนรนท สุขวนิช ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนไต และคุณธีรพร กาญจนาวิลาส ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจ และเนื่องจากไม่ได้จำนวนตามต้องการ ข้าพเจ้าจึงต้องปรับรูปแบบของงานไปตามข้อจำกัดนี้

ทางศูนย์รับบริจาคอวัยวะได้ติดต่อไปหาพวกเขาทั้ง 4 คน ก่อนหน้าที่จะให้ข้าพเจ้าติดต่อไปเพื่อบอกกล่าวข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงสามารถติดต่อไปเพื่อพูดคุยรายละเอียดนัดสัมภาษณ์ได้ โดยคนแรกที่ได้ข้อมูลติดต่อนั้นคือ คุณธีรพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณธีรพร กาญจนาวีลาส

ภาพที่ 4.1 คุณธีรพร (ผู้รับบริจาคหัวใจ)

คุณธีรพรเป็นโรคหัวใจตั้งแต่กำเนิด ได้รับการผ่าตัดมาหลายครั้ง โรคหัวใจทำให้คุณธีรพรเหนื่อยง่าย แคนนอนก็เหนื่อย ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างคนปกติทั่วไป จนเมื่อ 2 ปีก่อน หัวใจของเธอไม่สามารถทนไหวแล้ว จึงต้องรอรับบริจาคหัวใจดวงใหม่ โชคดีที่รอเพียง 1 เดือน ก็มีหัวใจที่เข้ากับเธอได้ จนปัจจุบันเธอมีอายุ 26 ปี ทำอาชีพค้าขายเสื้อผ้าออนไลน์ และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ ไม่ต้องเป็นภาระของใคร

เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกเธอมาสัมภาษณ์นั้น เพราะเธอเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจใหม่ ซึ่งมีอยู่จำนวนไม่มากนักในประเทศไทย และหัวใจก็ถือเป็นอวัยวะสำคัญที่สุด คนส่วนใหญ่จะสามารถเข้าใจความสำคัญของการรอหัวใจดวงใหม่ได้ง่ายกว่าอวัยวะอื่นๆ ทั้งอายุของเธอนั้นยังอยู่ในช่วงที่ต้องการอีกด้วย แม้เธอจะไม่มีความฝันที่หรูหราหรือพิเศษอะไร แต่การที่เธอได้หัวใจดวงใหม่ และสามารถมีชีวิตอยู่ต่อได้จนถึงปัจจุบัน นั่นก็เป็นเนื้อหาที่ดีสำหรับสื่อของข้าพเจ้าแล้ว

ส่วนคนที่สื่อที่ข้าพเจ้าได้ติดต่อไป คือ คุณโสมนัส

คุณโสมนัส แซ่ลิ้ม

คุณพ่อของคุณอรุณพล แซ่ลิ้ม ลูกชายคนโตของบ้าน ที่กำลังเรียนจบคณะเภสัชฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ในวันหนึ่งกลับเกิดอาการหัวใจเต้นเร็วผิดปกติ ทำให้หัวใจหยุดเต้น ออกซิเจนไปเลี้ยงสมองไม่พอ จนเกิดภาวะสมองตาย แต่เนื่องด้วยคุณอรุณพลได้ทำบัตรแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะไว้เรียบร้อยแล้ว และได้แจ้งกับทางคุณพ่อของเขาไว้ ทำให้คุณพ่อโสมนัสตัดสินใจได้ไม่ยากที่จะทำตามความตั้งใจสุดท้ายของลูกชาย เขาตัดสินใจโทรหาศูนย์รับบริจาคอวัยวะ-สภากาชาดไทย เพื่อบริจาคอวัยวะของคุณอรุณพล

ภาพที่ 4.2 คุณโสมนัส และคุณอรุณพล (ผู้บริจาคอวัยวะ)

เหตุผลที่เลือกคุณพ่อโสมนัสนั้น เพราะเรื่องราวของพี่อรุณพลซึ่งเสียชีวิตจากภาวะสมองตาย ขณะกำลังจะเรียนจบในระดับปริญญาตรีนั้น เป็นเรื่องที่ค่อนข้างสะเทือนใจ เหมือนอนาคตของเขาต้องดับไป แต่เขากลับช่วยเติมอนาคตให้กับคนอื่นด้วยการบริจาคอวัยวะ และการที่เขาได้ทำบัตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงความจำนงบริจาคอวัยวะและบอกกล่าวเจตนาแก่พ่อของเขาไว้ ก็ถือเป็นตัวอย่างที่ดีกับคนที่สนใจจะบริจาคเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอเรื่องราวของพวกเขาทั้งสองพ่อลูก

ส่วนอีกสองคนต่อมา ข้าพเจ้าเลือกมาภายหลังจากที่ได้ลองสัมภาษณ์ทั้งสองคนแรก และได้ข้อสรุปว่าต้องเปลี่ยนแปลงโครงเรื่องที่วางไว้ เนื่องจากการสัมภาษณ์ไม่ได้ผลตามที่หวัง อีกทั้งข้อจำกัดทางเวลาของศูนย์รับบริจาคฯ ทำให้ข้าพเจ้าไม่มีตัวเลือกให้สัมภาษณ์มากนัก ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกจากบทความในเว็บไซต์ของศูนย์รับบริจาคฯ ที่มีเรื่องราวและบทสัมภาษณ์ของผู้ให้และผู้รับไว้หลายท่าน จนได้เลือกสรรบุคคลที่เข้ากับเงื่อนไขของข้าพเจ้ามากที่สุด นั่นก็คือ คุณสุรพงศ์ และคุณนรท

คุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์

เป็นคุณพ่อของคุณศิรดา สุพรรณพงศ์ เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คุณศิรดาได้เสียชีวิตจากโรคเนื้องอกในสมอง โดยเนื้องอกได้ไปกดทับแกนสมอง ทำให้เกิดภาวะสมองตาย เมื่อพยาบาลเข้ามาสอบถาม คุณสุรพงศ์เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะของลูกสาว คุณสุรพงศ์ก็ตัดสินใจจากตัวของลูกสาวเอง ที่เป็นคนใจดี ชอบให้คนอื่น ดังนั้นจึงตัดสินใจบริจาคอวัยวะของลูกสาว

ภาพที่ 4.3 คุณสุรพงศ์ และคุณศิรดา (ผู้บริจาคอวัยวะ)

จากบทสัมภาษณ์ของคุณพ่อสุรพงศ์ในเว็บไซต์ ที่กล่าวว่า “จุดที่ยากที่สุดก็คือ ต้องตัดสินใจในขณะที่เค้ายังมีลมหายใจอยู่ด้วยเครื่องช่วยหายใจ เพราะใจหนึ่งก็อยากจะอยู่กับเค้าต่อ อยากสัมผัสตัวลูก แต่อีกส่วนหนึ่งถ้าอวัยวะก็จะเสื่อม และผู้รับก็จะได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งการต่อสู้กันทางความรู้สึกที่ขัดแย้งกันนี้ คือจุดที่ยากที่สุดของผู้ที่ตัดสินใจบริจาคที่จะต้องมีความแน่วแน่มาก”

ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจในคำตอบนี้ และอยากจะนำเสนอให้คนทั่วไปได้รู้ว่า ญัตตินั้นต้องเจอกับการตัดสินใจที่ยากมากแค่ไหน และเขาควรตัดสินใจอย่างไร ซึ่งคุณสุรพงศ์นั้นเป็นตัวอย่างที่ดี ที่เขาเลือกตัดสินใจจากความเป็นตัวตนของลูกสาว

ส่วนคุณนรทนั้น ข้าพเจ้าเลือกเพราะเขาอายุน้อย และมีความใฝ่ฝันที่น่าสนใจ คือการที่เขาอยากเป็นไกด์นำเที่ยว เพราะความสนใจในด้านประวัติศาสตร์และภาษาศาสตร์ ซึ่งการที่เขาได้เปลี่ยนไตใหม่นั้น มันทำให้เขาสามารถเดินทางไปเที่ยวตามที่ใฝ่ฝันได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจุดนี้เป็นประเด็นที่ดีและน่านำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณนรท สุวณิช

ปัจจุบันอายุ 24 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท สาขาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นโรคไตวายเรื้อรังตั้งแต่อายุ 6 ปี ในตอนนั้นคุณนรทต้องล้างไต ทุกวัน วันละ 4 ครั้ง ต้องทนใช้ชีวิตอยู่กับสายที่ต่อออกมาจากช่องท้อง ไม่สามารถวิ่งเล่นกับเพื่อนได้ ว่ายน้ำ หรืออาบน้ำก็ไม่ได้ เป็นช่วงชีวิตที่ยากลำบากมาก แต่ในวันหนึ่งก็เหมือนได้รับชีวิตใหม่ เมื่อมีคนบริจาคไตชิ้นใหม่ให้กับเขา จนเขาสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ โดยไม่ต้องล้างไตมาเป็นเวลาสิบกว่าปีแล้ว

ภาพที่ 4.4 คุณนรท (ผู้รับบริจาคไต)

และจะเห็นได้ว่าผู้ที่ข้าพเจ้าเลือกทั้ง 4 คนนี้ มีความสัมพันธ์กันอยู่ กล่าวคือพี่ธีรพรและพี่นรทนั้น เป็นดังตัวแทนของลูกสาวและลูกชายของคุณพ่อทั้งสองคน ซึ่งข้าพเจ้าก็หวังว่าตรงจุดนี้จะส่งผลทำให้เรื่องราวที่กำลังจะนำเสนอมีความสอดคล้องกันมากขึ้น

ส่วนการติดต่อสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น แม้ว่าจะมีปัญหาที่ไม่เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ นั่นก็คือทางผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สะดวกที่จะให้ข้าพเจ้าไปสัมภาษณ์ที่บ้านของพวกเขา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องนัดเจอพวกเขาในที่สาธารณะแทน เพื่อความสะดวกใจของทางผู้ให้สัมภาษณ์ โดยคนแรกที่ข้าพเจ้านัดสัมภาษณ์ก่อนนั้นคือคุณธีรพร กาญจนวิลาส ข้าพเจ้านัดเขาที่สวนลุมพินี เพื่อถ่ายเก็บข้อมูลเบื้องต้นและทำความรู้จักกันก่อน ไม่ได้ตั้งใจถ่ายเพื่อใช้งานจริง เช่นเดียวกันกับคุณโสมนัส แซ่ลิ้ม ที่ข้าพเจ้านัดเจอครั้งแรกที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพระราม 3 และเมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นจากทั้งสองคน ข้าพเจ้าก็นำกลับมาวิเคราะห์ ปรับแก้ไขโครงเรื่อง แล้ววางแผนที่จะถ่ายทำเพื่อใช้งานจริงต่อไป

การเตรียมบทสัมภาษณ์

ก่อนที่จะไปสัมภาษณ์ ข้าพเจ้าได้เตรียมคำถามสำหรับพวกเขาไว้ล่วงหน้า และได้คาดคะเนคำตอบที่หวังไว้ด้วย เพื่อเวลาสัมภาษณ์จริงจะทำให้สามารถรู้ได้ว่า เราได้คำตอบที่ต้องการแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่ได้ เราต้องปรับปรุงคำถามใหม่ และถามเขาจนกว่าจะได้ในสิ่งที่เราต้องการ เพื่อนำมาตัดต่อตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยแบ่งเป็นคำถามสำหรับผู้รับบริจาคอวัยวะ และสำหรับญาติผู้บริจาคอวัยวะ ดังนี้

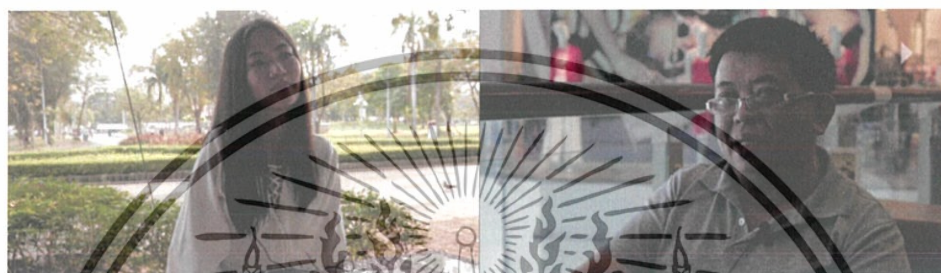
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามสำหรับผู้รับบริจาคอวัยวะ

ที่	คำถาม	คำตอบที่คาดหวัง
1	อยากให้แนะนำตัวเองคร่าวๆ	ข้อมูลส่วนตัว
2	ทำไมถึงต้องผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ	เป็นโรคหัวใจ เป็นโรคไต
3	ชีวิตก่อนผ่าตัดเป็นอย่างไร การที่เราป่วยมีผลกระทบต่ออะไรบ้าง (ครอบครัว การเรียน ทำกิจกรรม การเข้าสังคม)	ความยากลำบากในการใช้ชีวิต มันทรมาณ ทำอะไรเหมือนคนอื่นไม่ได้ เล่นกับเพื่อนก็ไม่ได้ รู้สึกแตกแยกจาก คนอื่น
4	คนรอบข้างมองเราอย่างไร	สงสาร เห็นใจ แยกแยะ เป็นภาระ ต้องคอยดูแล คอยเป็นห่วง
5	เคยรู้สึกแค้นกับตัวเองไหมที่ป่วย	แฉ่ อยากทำอะไรได้เหมือนคนอื่น
6	การป่วยทำให้เราขาดโอกาสในชีวิตอะไรบ้าง	การเรียน กิจกรรมบางอย่างที่ทำได้ ความฝันที่ไม่ไปถึง
7	ตอนรออวัยวะรู้สึกอย่างไร	เฝ้ารอมมาก
8	ตอนรู้ว่าได้รับบริจาคอวัยวะแล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง	ดีใจมาก
9	แล้วพอตื่นขึ้นมาพร้อมอวัยวะชิ้นใหม่ รู้สึกอย่างไร	ก็แปลกๆ
10	ชีวิตหลังจากนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร	ดีขึ้นมากๆ เหมือนได้เกิดใหม่ ทำอะไร ได้มากขึ้น เหมือนคนทั่วไป ไม่แปลก แยกจากคนอื่น
11	รู้ไหมว่าใครเป็นเจ้าของอวัยวะ เคยอยากรู้หรืออยากตามหาพวกเขาหรือเปล่า	อยากรู้มาก อยากรขอบคุณพวกเขา
12	ถ้าสมมติเจ้าของอวัยวะเขารับรู้ความรู้สึกของเรา มีอะไรอยากจะพูดกับเขาไหม	ขอบคุณมากๆ ที่ให้ชีวิตใหม่มา สัญญา ว่าจะดูแลเป็นอย่างดี
13	มีอะไรที่ทำเพื่อเขา (ผู้บริจาค) บ้างไหม	ทำบุญให้เขา ดูแลอวัยวะของเขาให้ดี ที่สุด
14	อยากจะทำตอบแทนชีวิตใหม่นี้อย่างไร	ทำตัวเป็นคนดีมากขึ้น ให้คนอื่นมาก ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	คำถาม	คำตอบที่คาดหวัง
15	มีความฝันที่อยากทำให้สำเร็จไหม สิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ตอนที่เราป่วย	(ความฝัน)
16	คิดอย่างไรกับการบริจาคอวัยวะ	เป็นสิ่งที่ดีมาก ได้รับจริงๆ มีชีวิตใหม่จริงๆ

ภาพที่ 4.5 การสัมภาษณ์เก็บข้อมูล

คำถามสำหรับผู้บริจาคอวัยวะ

ที่	คำถาม	คำตอบที่คาดหวัง
1	อยากให้แนะนำตัวเองคร่าวๆ	ข้อมูลส่วนตัว เป็นพ่อของ...
2	ช่วยเล่าเรื่องเกี่ยวกับพี่ๆ (ผู้บริจาค) ให้ฟังหน่อยได้ไหม เขาเป็นคนอย่างไร	-
3	ความสัมพันธ์กับลูกเป็นอย่างไร สนุกกันไหม	-
4	วันที่เขาเสียชีวิตเกิดอะไรขึ้น	(เหตุการณ์/อุบัติเหตุ)
5	ตอนที่รู้ว่าเขาเสียชีวิตแล้วด้วยภาวะสมองตาย รู้สึกอย่างไร เชื่อกำพูดของหมอหรือเปล่า	ก็ทำทุกวิถีทางที่จะช่วยให้ฟื้นขึ้นมา
6	รู้เรื่องเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะได้อย่างไร	-พยาบาลเข้ามาถาม -ลูกมีบัตรแสดงความจำนงบริจาคอวัยวะอยู่แล้ว
7	วินาทีที่ต้องตัดสินใจ เป็นอย่างไร มันยากแค่ไหน คิดอะไรอยู่บ้างในตอนนั้น	- มันยากมาก แต่..(เหตุผล) - อยากทำตามเจตนาสุดท้ายของเขา
8	มีความเชื่อเกี่ยวกับชาติหน้าจะอวัยวะไม่ครบ หรืออะไรอื่นๆไหม	ไม่เชื่อ เพราะ...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	คำถาม	คำตอบที่คาดหวัง
9	เมื่อตัดสินใจได้แล้ว หลังจากนั้นทำอะไร เกิดอะไรขึ้นบ้าง	-
10	วินาทีที่เอาเครื่องช่วยหายใจออก หรือตอนพาตัวพี่เขาไปผ่าตัดเอาอวัยวะ รู้สึกอย่างไร	-
11	มีความคิดว่าเราตัดสินใจผิดไหม (อาจจะรักษาเขาหายก็ได้ มันอาจมีปาฏิหาริย์ใหม่)	การตัดสินใจนั้นเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว
12	ถ้าอย่างนั้นรู้สึกอย่างไร ที่อวัยวะของคุณได้ช่วยชีวิตคนอื่น ภูมิใจไหม	ภูมิใจมาก เขาได้ช่วยชีวิตคนถึง 7 คน
13	อยากรู้จักคนที่ได้รับอวัยวะไปไหม ถ้ามีโอกาส อยากรจะพูดคุยอะไรกับเขาหรือไม่	
14	คิดว่าถ้าพี่เขา (ผู้บริจาค) รับรู้ได้ เขาจะรู้สึกอย่างไร	เขาคงมีความสุขนะ ที่ได้ให้ชีวิตกับคนอื่น เขาคงภูมิใจกับตัวเอง
15	อยากรจะฝากอะไรถึงคนที่ได้ควิตีโอตัวนี้ไหม	(เชิญชวนให้เห็นข้อดีของการบริจาค)

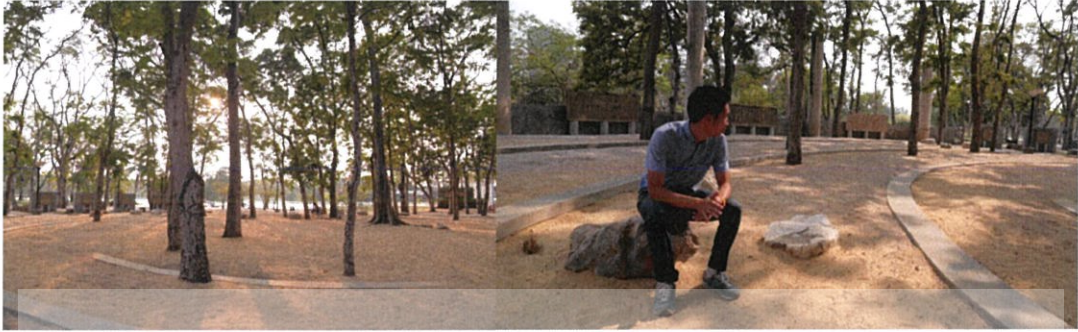
สถานที่ถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายสัมภาษณ์

สำหรับการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการตัดต่อจริงๆ ข้าพเจ้าต้องการสถานที่สัมภาษณ์ที่เงียบสงบ คุ่มรื่น เพื่อให้เข้ากับเรื่องราวของการบริจาคที่น่าจะประทับใจ สื่อถึงการมีชีวิตอยู่ด้วยจิตใจอันดีงาม ข้าพเจ้าจึงเลือกสวนสาธารณะต่างๆตามที่มีผู้ให้สัมภาษณ์สะดวก ดังนี้

- คุณธีรพร กาญจนาวีลาส ถ่ายทำที่สวนลุมพินี
- คุณโสมนัส แซ่ลิ้ม ถ่ายทำที่ลานพุทธธรรม หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ สวนวชิรเบญจทัศ
- คุณนรณท สุขวนิช ถ่ายทำที่สวนธนบุรีรมย์
- ส่วนคุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ ถ่ายทำที่ตึกทรงไทย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ :
ลานพุทธธรรม หอจดหมายเหตุพุทธทาสอินทปัญโญ สวนวชิรเบญจทัศ

ภาพที่ 4.7 ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ : สวนธนบุรีรมย์

ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำ :
ตึกทรงไทย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายเล่าเรื่องราวชีวิตของผู้รับบริจาค

จากโครงเรื่องที่วางไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรถ่ายภาพเก็บเรื่องราวการใช้ชีวิตประจำวันของผู้รับบริจาคอวัยวะด้วย เพื่อแสดงให้เห็นชีวิตใหม่ของเขา ที่สามารถทำอะไรได้มากขึ้น ช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่เป็นภาระของใคร ไม่แปลกแยกในสังคม ดังนั้นข้าพเจ้าจึงกำหนดสถานที่ถ่ายภาพชีวิตปัจจุบันตามข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการสัมภาษณ์ของผู้รับบริจาคอวัยวะทั้งสองคน ดังนี้

คุณธีรพร กาญจนาวีลาส (พี่เบส) เรานัดถ่ายทำกันที่ห้างสรรพสินค้าแพลตตินั่ม (Platinum Fashion Mall) เนื่องจากต้องการเล่าให้เห็นอาชีพของเขา ที่เป็นแม่ค้าขายเสื้อผ้าออนไลน์ทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งต้องไปเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ห้างดังกล่าวแล้วนำมาของไปส่งที่ไปรษณีย์ ก่อนจะกลับบ้านด้วยรถเมล์ ดังนั้นภาพที่ข้าพเจ้าคาดหวังจึงเป็นภาพการใช้ชีวิตในสังคม ที่เขาสามารถเดินกลมกลืนไปกับคนหมู่มากได้ โดยไม่แปลกแยกจากคนอื่น และสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่เป็นภาระของครอบครัว

คุณนรณท สุขวนิช (พินท) ส่วนพินท เราได้พูดคุยกันถึงความฝันของพี่เขาที่อยากเป็นไกด์นำเที่ยว และเมื่อนำไปรวมกับการเป็นนักศึกษาปริญญาโทด้านจารึกของเขา พวกเราจึงได้ข้อตกลงกันว่า จะถ่ายทำภาพการนำเที่ยวที่วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร เพื่อเสนอตัวตน ความชอบและความฝันของเขา ที่เขาสามารถทำได้ตามที่ต้องการ ซึ่งเราได้วางแผนเริ่มถ่ายตั้งแต่ในมหาลัยศิลปากร จากนั้นเดินไปขึ้นเรือเพื่อข้ามไปวัดอรุณฯ ก่อนข้ามกลับมาถ่ายวัดอื่นๆ รวมถึงการเดินทางใช้ชีวิตของพินทไปเรื่อยๆ

อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียง

สำหรับอุปกรณ์ในการบันทึกภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องตัวเล็กที่พกพาง่าย และได้คุณภาพงานที่ดี ซึ่งก็คือกล้องดิจิทัล Canon 5D Mark III จำนวน 2 ตัว เนื่องจากต้องถ่ายเก็บภาพการสัมภาษณ์ไว้ 2 ขนาดภาพ ไว้ใช้ในการตัดต่อ ทั้งภาพขนาดกลาง (Medium Shot : MS) และภาพขนาดแคบ (Close up Shot : CU)

ส่วนการบันทึกเสียง เนื่องจากงานสัมภาษณ์นั้นต้องการเสียงพูดที่ชัดเจน ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ไมโครโฟนแบบไวเลส (Wireless Microphone) จำนวน 1 ตัว เนื่องจากมีขนาดเล็ก สามารถติดไว้ที่ตัวผู้สัมภาษณ์ได้ แล้วต่อสายตรงเข้ากับกล้อง 1 ตัว ไฟล์ที่ออกมาจึงได้คุณภาพเสียงที่ดังฟังชัดเจน ตัดเสียงรอบข้างได้ค่อนข้างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 Canon EOS-5D Mark III

ที่มา : ECMall.Canon EOS-5D Mark III[ออนไลน์], สืบค้น 27 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.ecmall.com/product/digital-camera/canon/31018.html>

ภาพที่ 4.10 Sony UWP-V1 UHF Wireless Microphone

ที่มา : Soundscenter.SONY UWP-V1 ไมค์ลอยติดคล้องขี้นัดหนีบเสื้อ[ออนไลน์], สืบค้น 27 พฤษภาคม 25 60 .
เข้าถึงได้จาก <http://www.soundscenter.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนของการถ่ายทำนั้น ข้าพเจ้าตัดสินใจใช้ทีมงานเพียง 3 คน คือ ตากล้อง 2 คน และตัวข้าพเจ้าเองที่จะทำหน้าที่สัมภาษณ์

และเนื่องจากความต้องการที่จะให้ผลงานแสดงออกถึงความจริงให้ได้มากที่สุด ภาพที่ถ่ายออกมาจึงใช้แสงธรรมชาติ ณ สถานที่ถ่ายทำทั้งหมด ไม่ได้จัดแสงเพิ่มเติม แต่ถึงแม้ว่าโดยรวมจะได้ภาพที่ออกมาตามความจริง เราก็พบปัญหาที่เกิดขึ้นกัน ซึ่งข้าพเจ้าขอกกล่าวถึงเป็นกรณีของแต่ละคนไป ดังนี้

คุณธีรพร กาญจนวิลาส

เราถ่ายทำที่สวนลมพินี่ ซึ่งเป็นการถ่ายเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้สนใจองค์ประกอบภาพ ตอนนั้นข้าพเจ้าให้ความสนใจเพียงเรื่องราวที่คุณธีรพรเล่าว่าจะตอบได้ตรงกับที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งผลที่ออกมาก็ทำให้พอใจในระดับหนึ่ง แต่ก็ไม่ทั้งหมด เพราะตัวคุณธีรพรยังขาดข้อมูลชีวิตที่น่าสนใจ ชีวิตของเธอนั้นค่อนข้างเรียบง่าย ทำอาชีพค้าขายเสื้อผ้าออนไลน์ อยู่ที่บ้านกับครอบครัว และไม่มีคามฝันอะไรเป็นพิเศษ จึงไม่มีประเด็นที่น่าสนใจพอ ที่จะทำให้คนดูรู้สึกประทับใจได้

ภาพที่ 5.1 บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณธีรพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้คัดเลือกคำตอบที่น่าสนใจของเธอ ที่พอจะนำมาใช้ได้ แบ่งตามคำถาม ดังนี้

ชีวิตก่อนผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจเป็นอย่างไร?
<p>ก็เพิ่งเปลี่ยนหัวใจมาประมาณ 2 ปี คือเกิดมาก็เป็นโรคหัวใจตั้งแต่กำเนิดเลย ตอนเด็กก็แบบเหมือนว่าตัวเขียว พ่อแม่ก็เลยพาไปเช็คดู หมอก็บอกว่าเป็นโรคหัวใจ แล้วก็ผ่าตัดตอนสิบเดือน เหมือนว่าหัวใจมี 3 ห้อง แล้วก็ลื่นหัวใจรั่ว เคื่อบอกว่าตอนเด็กๆกินนมก็เหนื่อย พอโตมาก็โอเคในระดับหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้เท่าคนอื่น ก็แบบเหนื่อยทำอะไรก็เหนื่อย (หัวเราะ) หนักสุดคือวิชาพละ แบบว่าทำอะไรเหมือนคนอื่นเขาไม่ได้ แบบไม่ไหวอะ แล้วก็ไม่ค่อยวิ่งเล่นอะไรกับชาวบ้านเขา เราก็ก่อนแค่แบบนิดๆหน่อยๆ</p>
รู้สึกอย่างไรกับตัวเอง?
<p>ก็คิดว่าถ้าปกติกว่านี้ ก็ทำได้มากกว่านี้ พ่อแม่ก็คงสบายใจกว่านี้</p>
ทำไมถึงขึ้นต้องเปลี่ยนหัวใจ?
<p>ถ้าจำไม่ผิดก็ 4 ปีก่อน เป็นแบบหนักมาก เดินก็เหนื่อย นอนก็เหนื่อย นั่งก็เหนื่อย ไม่ทำอะไรก็เหนื่อย เหนื่อยหมดเลย ก็เลยมาแอดมิท เขาก็ผ่าตัดอีกทีหนึ่ง คืออันนี้ก็ผ่าหัวใจใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจอะ เพื่อให้แบบหัวใจทำงานได้ ใส่เข้าไปในตัว ผ่าฝังไว้ข้างในเลย (หัวเราะ) ผ่านมาประมาณ 2 ปี ก็เหนื่อยอีก พอมาแอดมิทหมอก็บอกว่า เออเนี่ยไม่ได้ละ ต้องเปลี่ยนหัวใจ</p>
ต้องรอนานแค่ไหน?
<p>เหมือนโชคดีที่ไม่ได้รอนาน เห็นที่ฟังมาหลายคนก็คือรอแบบนาน นานมาก บางคนรอไม่ไหวก็เสียชีวิตก่อน แต่ที่โชคดีที่แบบได้ รอประมาณเดือนกว่า</p>
ชีวิตหลังจากที่หัวใจดวงใหม่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?
<p>เปลี่ยนนะ ก็แบบว่าเหมือนต้องดูแลตัวเองมากขึ้น ระวังเรื่องแบบติดเชื้อ เพราะว่าเราอะ ต้องกินยาควบคุมคุ้มกัน คือเหมือนร่างกายมันจะต่อต้านเซลล์ที่ไม่ใช่ของเรา เหมือนร่างกายจะรู้ว่า อันเนี่ยไม่ใช่ของเราอะ ถ้าไม่ควบคุมไว้เนี่ยมันจะต่อต้าน ก็เลยต้องกินยาให้ตรงเวลาทุกวัน แต่ว่าทำอะไรได้มากขึ้นนะ ไม่เหนื่อย ทำได้ทุกอย่างเท่าที่คนปกติเขาทำกัน ก็ยังใช้ชีวิตปกติได้ อาจจะแบบไม่ได้เท่าคนอื่น แต่ได้เท่านี้ก็โอเค</p>
มีวิธีตอบแทนสิ่งที่ได้รับมาน้อย่างไร?
<p>หลังจากผ่านมาก็คิดว่าแบบ ทำบุญให้เขา แล้วเหมือนจะต้องทำตัวดีชนิดหนึ่ง (หัวเราะ) ไม่ใช่ของเราละ ให้เหมือนสมกับที่เขาให้เรา มา ไม่กินเหล้าไม่สูบบุหรี่ ไม่ทำอะไรที่มันแบบคิดว่าไม่ดีกับร่างกาย เราโชคดีแค่นั้นที่เราได้มา</p> <p>แล้วสมมุติว่ามีอะไรบริจาคได้ก็บริจาค เสื้อผ้า หรือที่เขาไปดอยไปไรกันแบบเนี่ย ที่แบบเหมือนเขาไม่มีจริงๆ ก็แบบส่งเสื้อผ้าไป ส่งไปรษณีย์ไปให้เขา</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>คิดอย่างไรกับการบริจาคอวัยวะ?</p>
<p>ตัวเราเอง เราก็อยากให้ แต่ร่างกายไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าไร เหมือนตัวเราเองอะ ก็แบบบอกคนอื่นนะ เอบริจาคดี ดินะ อะไรอย่างเนี้ย เหมือนตอนแรกเราไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ พอเรามาเจอกับตัวเองเราก็เลย รู้สึกว่าแบบอยากให้คนอื่นรับรู้ อยากให้คนอื่นได้เหมือนเราบ้าง โชคดีเหมือนเราบ้าง</p>
<p>มีอะไรอยากฝากถึงคนที่ได้ดูไหม?</p>
<p>คิดว่าถ้าแบบถ้าคนรู้เรื่องเรา แล้วแบบทำให้เขาตัดสินใจที่จะมาบริจาคได้ ก็ดี แต่ประเทศไทยอะ คือแบบคนไทยอะเนอะ ก็ความเชื่อว่าแบบ ขาดหน้าตายไปจะหายปรีเปลา หรือว่าอะไรอย่างเนี้ย ที่รู้คือ ถ้าเกิดบริจาคใช่ปะ คนที่อยู่ในชาตินี้ คนที่ได้ไปอะ ได้รับแน่นอน แบบว่าเขาดีขึ้นแน่นอนอะ</p>
<p>ถ้าสมมติเจ้าของอวัยวะรับรู้ มีอะไรอยากพูดถึงเขาไหม?</p>
<p>ก็ขอบคุณที่ให้มา คือก็ได้ยินมาว่าเขาอายุเด็กกว่าด้วย แบบน่าจะอายุ นับถือเขาที่แบบ 17-16 เขายังเด็กอยู่เลย เขายังแบบเอ้อบริจาคอะ เอาจริงๆถ้าเกิดเราไม่ได้เป็นเองอะ เราก็ไม่ได้แบบคิดอะไรมากใช่ปะ ตั้งแต่เด็กอะ ตอนอายุเท่านั้น เราคงไม่ได้จะบริจาคเพื่อคนอื่นนะ คือเหมือนอันนี้ก็เหมือนต้องอยู่ที่ความสมัครใจของญาติด้วยใช่ไหม ก็แบบ ขอขอบคุณที่เขายอมให้มา ลูกเขาเป็นคนดีมาก (ยิ้ม)</p>

แต่อาจเป็นเพราะข้าพเจ้าด้วยที่ไม่มีประสบการณ์ในการสัมภาษณ์ที่ดีพอ จึงไม่มีเทคนิคในการขี้คำตอบที่ต้องการได้ เช่น ความรู้สึกข้าพเจ้าซึ่งขอบคุณผู้บริจาคที่ให้ชีวิตใหม่ ก็ยังไม่สามารถจี้ให้คุณธีรพรตอบได้ดีพอ

เมื่อพบเจอปัญหาหลังจากสัมภาษณ์คุณธีรพรแล้ว ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวของเธอกลับมาวิเคราะห์อีกครั้งถึงสิ่งที่น่าสนใจที่ควรนำเสนอ ภายใต้ข้อจำกัดที่ว่าเธอไม่สะดวกให้ไปถ่ายทำที่บ้าน และข้าพเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนตัวผู้ให้สัมภาษณ์ได้ เนื่องจากทางศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ ไม่สะดวกที่จะให้เพิ่มเติมด้วยเรื่องของเวลาที่มีจำกัด ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวของเธอมาปรึกษากับเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งเขาได้ชี้ให้เห็นมุมมองความสำคัญของการได้ชีวิตใหม่ของผู้ป่วยอีกมุมมองหนึ่ง ที่ไม่ใช่การได้ทำตามความฝันหรือสร้างสิ่งดี ๆ ส่งต่อให้กับคนอื่น ๆ แต่เป็นการที่พวกเขาเหล่านั้นได้กลับมาใช้ชีวิตที่เป็นปกติสุขสามารถอยู่ร่วมในสังคม ไม่แปลกแยก และไม่ต้องเป็นภาระของใครอีก แค่นั้นก็ถือเป็นเรื่องราวที่น่าประทับใจแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเพื่อน จึงเปลี่ยนประเด็นความน่าสนใจของผู้รับบริจาคอวัยวะไปที่เรื่องราวชีวิตที่เป็นปกติสุขของพวกเขาแทน

ดังนั้นภาพชีวิตของคุณธีรพรที่เราจะไปถ่ายทำจริงเพื่อใช้ในการจัดต่อ จึงไม่ใช่ภาพการทำกิจกรรมอะไรดี ๆ ให้แก่สังคม แต่เป็นภาพการใช้ชีวิตประจำวันของเธอ การที่เธอสามารถเดินทางไปไหนมาไหนเองคนเดียว และทำอาชีพของเธอ เลี้ยงดูตัวเองได้โดยไม่เป็นภาระของใคร เราจึงเลือกถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำกันที่บริเวณห้างสรรพสินค้าแพลตตินั่ม และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ เพื่อเล่าเรื่องอาชีพค้าขายและชีวิตการเดินทางในแต่ละวันของเธอ

ภาพที่ 5.2 บรรยากาศการถ่ายชีวิตของคุณธีรพร

คุณนรท สุขวนิช

ส่วนของคุณนรทนั้น เราถ่ายทำกันที่สวนธนบุรีรมย์ และเนื่องจากข้าพเจ้าได้ถ่ายทำในส่วนของคุณธีรพรเป็นคนแรก ทำให้รู้ขั้นตอนและวิธีการถามคำถามมากขึ้น การถ่ายทำกับคุณนรทนั้นจึงเป็นไปอย่างราบรื่น เราพูดคุยกันมากกว่า 2 ชั่วโมง และครั้งนี้ถือว่าข้าพเจ้าเตรียมการดีขึ้น เนื่องจากข้าพเจ้าตัดสินใจใช้กล้อง 2 ตัว และใส่ใจกับองค์ประกอบภาพมากขึ้น เพื่อเชื่อว่าวิดีโอชุดนี้จะสามารถนำไปใช้ตัดต่อได้ แม้จากโครงเรื่องนั้น ข้าพเจ้าวางแผนจะใช้ภาพการใช้ชีวิตของคุณนรทมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์คุณนรนท

ส่วนบทสัมภาษณ์ที่น่าสนใจของคุณนรนท มีดังนี้

แนะนำตัวเอง	
	<p>ชื่อนายนรนท สุขวณิชกรับ ตอนนีก็เรียนปริญญาโท สาขาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก ที่คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากรครับ</p> <p>ป่วยเป็นโรคไตตั้งแต่ 6 ขวบครับ ก็ไปหาหมอ แล้วหมอก็บอกว่าเป็นไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย ตอนนั้นก็ต้องล้างไตก่อนปีหนึ่ง แล้วก็ได้มาเปลี่ยนไตตอน 7 ขวบ</p>
ชีวิตก่อนเปลี่ยนไตเป็นอย่างไร?	
	<p>ลำบากครับ เพราะว่ามันเป็นการล้างไตทางช่องท้อง ก็คือปล่อยน้ำเข้า แล้วก็เอาไปล้างข้างใน แล้วก็ปล่อยออก ทุกเช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน 4 ครั้งต่อวัน ต้องทำแบบนี้ทุกวัน ก็จิวตรประจำวัน ช่วงนั้นก็ลำบากหน่อย เพราะว่ามันจะมีสาย ที่ต่อเหมือนท่อสายยางเล็กๆ ที่ต่อจากท้องออกไป ตอนนั้นก็ 6 ขวบใช้ไหม ก็ให้พ่อล้างให้ กลางวันพ่อก็มาล้างให้ที่โรงเรียน แล้วก็กลับบ้านไปก็ล้างอีกทีนึง ก่อนนอนอีกทีนึง</p> <p>มันก็จะมมีปัญหาที่แบบ เราจะเล่นแรงๆกับเพื่อนไม่ได้ เพราะมันจะมีสายอยู่ แล้วถ้าวิ่งมากๆ มันจะสะเทือนแผลที่เราเจาะไว้ แล้วมันจะอักเสบได้ ต้องระวังเรื่องการติดเชื้อ เพื่อนก็จะรู้ว่าเราป่วย ก็จะไม่มาอยู่กับเราเท่าไร ช่วงนั้นก็เงียบๆอยู่เหมือนกัน เพื่อนเรียนพละกันเราก็ไปนั่งดูเพื่อนเรียนเฉยๆ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>คืออย่างที่บอกว่ามันจะมีสายออกมาที่ห้องเราใช้ไหม ถ้าเราเปิดให้เพื่อนดู เขาจะมองว่าเราแปลก คนอะไรมันจะมีสายไฟล่อออกมาตลอดเวลา แล้วตอนนั้นก็กินยาเยอะ หน้าตาก็เลยดูเปลี่ยนไป คือดูรู้ว่าเออเป็นโรค</p>
<p>ต้องเข้าคิวกับสภากาชาด?</p>
<p>ใช่ เราก็กต้องเข้าคิวกับสภากาชาดแล้วก็ระหว่างรอก็พอกไตหรือว่าล้างห้อง</p>
<p>ตอนรอคิวจะรู้สึกอย่างไร?</p>
<p>คือตอนนั้นก็หวังนะ อยากเปลี่ยนไตเร็วๆ เหมือนกัน เพราะว่าการล้างไตทางช่องท้องมันน่าเบื่อ คือมันต้องทำซ้ำๆ ทุกวันๆ แล้วมันมีข้อห้ามหลายอย่าง โดยเฉพาะตอนนั้นเราเป็นเด็ก เราก็อยากวิ่งเล่นอะไรอย่างเนี่ย มันทำไม่ได้ มันดูทำอะไรได้ไม่เท่ากับคนที่เขาใช้ชีวิตปกติ</p> <p>แต่ถ้าไม่ได้ก็คง ก็คงอยู่อย่างนี้ไป ก็คงทำใจไว้ว่าเออเรามันไม่เหมือนคนอื่น ตอนนั้นเรายังเด็ก เราก็อยากใช้ชีวิตปกติ แต่ไม่เคยคิดถึงอนาคต เราก็กแค่อยากเล่นได้เหมือนคนอื่น กินอะไรอย่างอื่นได้เหมือนเพื่อน กินอย่างอื่นได้ นอกจากของจืดๆ</p>
<p>ต้องรอคิวจะใหม่นานไหม?</p>
<p>ตอนนั้นได้คิวเร็ว เพราะว่าเรายังเป็นเด็ก ทางสภากาชาดเขาจะสำรองให้เด็กก่อน รีบเล่าไม่รู้ นะ แต่ตามความคิดเรา เรายังเป็นเด็กเขาคงอยากให้เราใช้ชีวิตได้ตามปกติก่อน</p>
<p>หลังจากเปลี่ยนไต ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?</p>
<p>หลังเปลี่ยนไต เราก็กว่ายน้ำได้ปกติ อาบน้ำได้ เล่นกับเพื่อนได้ จนมาช่วงนี้ก็เหมือนใช้ชีวิตได้ปกติแล้วแหละ ถ้าเราไม่บอกคนอื่นเขาก็จะไม่รู้ว่าเราเปลี่ยนไตมา</p> <p>เรื่องดีก็มีเยอะนะ อย่างเราได้เรียนจบตามสเต็ปของมัน ได้ไปใช้ชีวิตต่างประเทศ ถึงแม้จะมีข้อจำกัดในด้านการกิน แต่มันก็ได้ใช้ชีวิตที่ถือว่าคุ้มอยู่</p>
<p>ความฝันที่อยากเป็นไกด?</p>
<p>จริงๆ ก็ยังอยากเป็นไกดอยู่ใหม่ ก็ยังอยากเป็นนะ คืออยากเที่ยวแล้วก็พาคนอื่นเที่ยว แต่ว่าพอมาเรียนด้านจาร์ริกแล้ว ก็อยากเป็นนักวิชาการด้านนี้เหมือนกัน เราเรียนเกี่ยวกับจาร์ริก เราก็กอยากไปดูแถวพวกกัมพูชา ลาว ที่มันมีจาร์ริกสลักไว้ ว่าเขาเขียนอะไรไว้บ้าง ลับวิชา อยากไปหาของจริง (หัวเราะ) ไปศรีลังกา ไปสิงคโปร์ เขมรนี่ไปมา 3 รอบละ</p>
<p>คิดอย่างไรที่เราได้รับอวัยวะมา?</p>
<p>ก็เราก็กมองว่าการที่เราได้ไตเนี่ย มันก็นับว่าเราโชคดีกว่าคนอื่นที่กำลังรอเข้าคิว เราโชคดีกว่าคนอื่นเขาแล้ว เราก็กต้องรักษาไตที่มีอยู่ให้มันดี อย่าให้มันวายเร็วขึ้นกว่าเดิม เพราะจริงๆ หมอบอกว่าการที่เราเปลี่ยนไตมาได้สิบลกว่าปีก็ถือว่านานนะ</p>
<p>มีวิธีตอบแทนสิ่งที่ได้รับมาอย่างไร?</p>
<p>ก็วันที่เราได้รับบริจาคไต เราก็กจะไปทำบุญ ถวายสังฆทาน แล้วก็อุทิศส่วนกุศลให้ มันเป็นเรื่องที่</p>

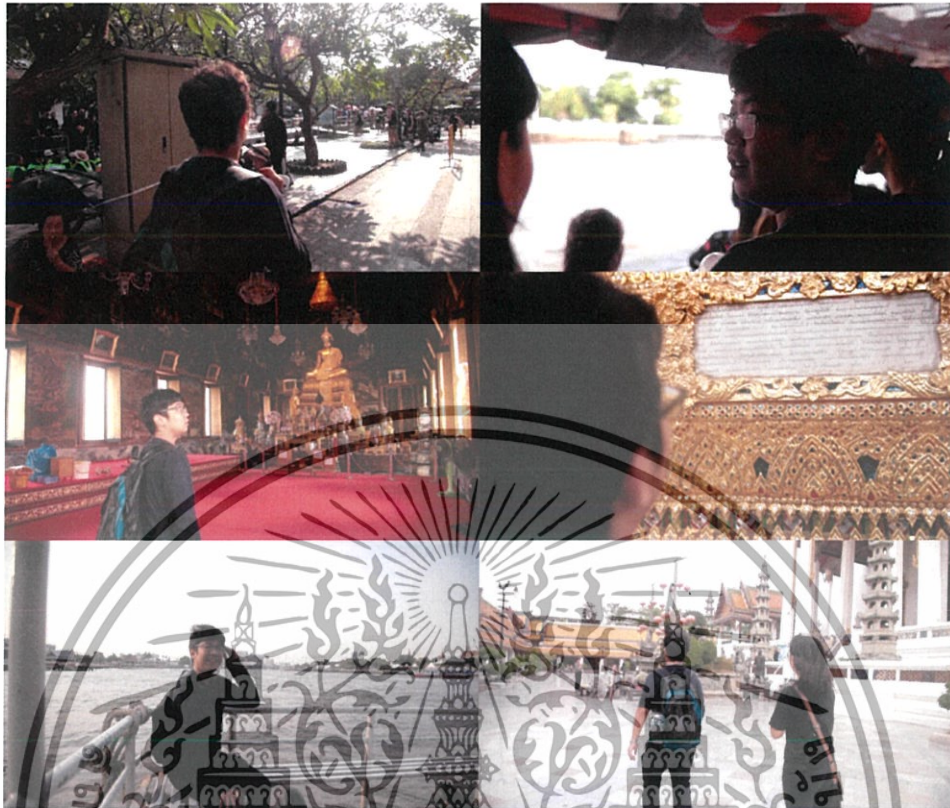
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านบอกให้เราทำไปทุกปีๆ เขาจะรู้สึกที่เราจำเขาได้ว่าเขาเป็นคนที่ให้ไต่เรามา
คิดอย่างไรกับคนที่เขาให้เรามา?
ก็น่าจะเป็นคนใจดี เป็นคนชอบให้ ขนาดอวัยวะเขายังไม่ห่วยเลย เขายินดีที่จะบริจาคไตให้เรา แสดงว่าเขาเป็นคนที่ไม่ยึดติดกับความเชื่อ เพราะมันจะมีเรื่องความเชื่อที่ว่า ถ้าเราให้ไต ให้อวัยวะไปแล้วชาติหน้าจะเกิดมาไม่ครบ 32 อวัยวะอย่างนี้ แสดงว่าเขาไม่ได้เชื่อเรื่องนี้ แต่เขาเชื่อเรื่องการให้มากกว่า เราก็กเลยมองว่าเขาน่าจะเป็นคนดีคนหนึ่งเลยแหละ อาจจะเป็นที่ญาติด้วยที่อยากทำบุญ
คิดอย่างไรกับการบริจาคอวัยวะ?
คือมันสามารถไปต่อชีวิตคนได้จริงๆ แบบเห็นผลอะ อย่างคนใกล้ตายอย่างนี้ ในขณะที่เขาก็กำลังใกล้ตายแต่อวัยวะเขายังใช้ได้อยู่ แต่ว่าเอามาให้แบบนี้ คิดว่ามันมีประโยชน์ มันเห็นผลมากกว่าการทำบุญแบบสะสมบุญ (หัวเราะ)
อยากให้ฝากอะไรถึงคนที่สนใจ
เรื่องแบบนี้มันน่าจะเป็นเรื่องของตัวเองที่คิดที่จะให้ เราไม่ควรที่จะไปบอกให้เขาให้ เลือกให้เขามองว่าเขามีความรู้สึกอยากจะทำบริจาคเองดีกว่า แต่ในเฟซบุ๊ก ก็เห็นบางคนเขาก็โพสต์บอกเลยนะ ให้เห็นเลยว่าเขาเป็นผู้ประสงค์จะบริจาค เราก็กก็ไปกดไลค์อะไรกับเขา (หัวเราะ) ยินดี แบบรู้สึกขอบคุณเขาด้วย

เรื่องราวของคุณนรนนั่นค่อนข้างน่าสนใจตรงที่ จากตอนเด็กที่ต้องล้างไตวันละ 4 ครั้ง ไม่สามารถวิ่งเล่นหรือทำกิจกรรมบางอย่างได้ แต่การที่เขาได้รับไตชิ้นใหม่นั้น ทำให้เขาสามารถมีชีวิตต่อและได้ร่ำเรียนในสิ่งที่เขาสนใจจนถึงระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นเส้นทางที่อาจส่งผลให้เขาสามารถทำตามความฝันของตัวเองได้สำเร็จ นั่นคือการเป็นไกด์นำท่องเที่ยวและนักวิชาการด้านการอ่านจารึก เขาได้รับโอกาสในการท่องเที่ยวไปในสถานที่ประวัติศาสตร์ต่างๆ และศึกษาจารึกที่น่าสนใจ

ดังนั้นเราจึงตัดสินใจถ่ายภาพยนตร์ใช้ชีวิตปัจจุบันของคุณนรนนท์ ด้วยการให้เขานำท่องเที่ยวในสถานที่ประวัติศาสตร์อย่างวัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร เราเริ่มถ่ายกันที่มหาวิทยาลัยศิลปากรที่คุณนรนนท์กำลังศึกษาอยู่ ก่อนจะขึ้นเรือข้ามไปเที่ยวชมวัด ข้าพเจ้าเลือกใช้กล้อง 1 ตัว และไมโครโฟนติดไว้ที่คุณนรนนท์อีก 1 ตัว เราวางแผนให้คุณนรนนท์เดินนำเราเที่ยวและอธิบายข้อมูลประวัติศาสตร์ต่างๆไปด้วย ระหว่างการถ่ายทำเราจึงสามารถเก็บภาพการใช้ชีวิตปกติของคุณนรนนท์ได้ เขาสามารถเดินได้อย่างปกติเป็นระยะทางหลายกิโลเมตรโดยไม่เหนื่อย สามารถทานอะไรก็ได้ตามต้องการ เดินเที่ยวชมโบราณสถานต่างๆอย่างมีความสุข ปะปนไปกับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ เท่านั้นนี้อาจเป็นของขวัญชีวิตที่มีค่าที่สุดของเขาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 บรรยากาศการถ่ายชีวิตของคุณปณท

คุณโสมนัส แซ่ลิ้ม

ส่วนของคุณพ่อโสมนัสนั้น เป็นเช่นเดียวกับของคุณธีรพร ข้าพเจ้าได้ไปถ่ายเก็บข้อมูลเบื้องต้นไว้ก่อน ซึ่งเลือกสถานที่ที่คุณพ่อโสมนัสสะดวก นั่นก็คือห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพระรามสาม เรานั่งคุยและถ่ายเก็บภาพบันทึกเสียงกันที่ร้านกาแฟ คุณโสมนัสให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งยังเตรียมเอกสารและวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับลูกชายของเขามาให้อีกด้วย

เรื่องราวและคำตอบของคุณพ่อโสมนัสนั้นน่าสนใจอยู่หลายประเด็น สิ่งที่ได้มาค่อนข้างได้เกินกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งคำพูดดีๆที่ทำให้คิด เช่น “สูญเสีย แต่ไม่สูญเสียเปล่าดีกว่า” หรือ “แค่รู้ว่าเขานำไปใช้ได้นะ ก็พอใจแล้ว ไม่อยากรู้หรอกว่าไปอยู่ที่ใคร” หรือคำพูดแสดงออกถึงความภูมิใจในตัวของคุณลูกชาย เป็นต้น ซึ่งการถ่ายภาพที่ไม่ใส่ใจองค์ประกอบและสถานที่ของคุณพ่อโสมนัสนั้น จึงถือเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างมาก เพราะภาพของวิดีโอชุดนี้อาจไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ตัวอย่างภาพสัมภาษณ์คุณโสมนิตส์ครั้งที่ 1

แต่ข้าพเจ้าก็ได้วางแผนไปถ่ายทำในสถานที่ที่เหมาะสมอีกครั้ง เช่นเดียวกับคนอื่นๆ นั่นก็คือสวนที่เงียบสงบ รู้สึกผ่อนคลาย เราจึงนัดถ่ายสัมภาษณ์กันอีกครั้งหนึ่งที่ลานพุทธธรรม ณหอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญญา

โดยครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ขอความช่วยเหลือจากรุ่นพี่คนหนึ่งให้มาสัมภาษณ์แทนข้าพเจ้า เพื่อให้คุณพ่อโสมนิตส์ไม่รู้สึกเขินอายที่จะตอบคำถามเดียวกับคนสัมภาษณ์คนเดิม ผลที่ออกมา ก็ถือเป็นที่น่าพอใจ เมื่อคุณโสมนิตส์ตอบคำถามได้ประโยคที่ดี มีความหมายเหมือนเดิม

ภาพที่ 5.6 บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์ของคุณโสมนิตส์ครั้งที่ 2

ซึ่งบทสัมภาษณ์ที่น่าสนใจของคุณโสมนิตส์ในการสัมภาษณ์ครั้งแรก มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>แนะนำตัว และเหตุการณ์วันที่เสียลูกชาย</p>
<p>ชื่อสมนัส แซ่ลิ่มนะ เป็นพ่อของคนที่เป็นโรค ก็บริจาคไปตั้งแต่ปี 53 หัวใจแถมเร็วผิดจังหวะ แล้วก็เม็ดเลือดไปปิดช่องปอด หน้ามืด ล้มตึง ไปเลยทันที แล้วช่วงนั้นก็อาจจะว่าขาดอากาศอากาศหายใจไปหลายสิบนาทีเหมือนกัน ปี่มครึ่งชั่วโมงก็แล้วครึ่งชั่วโมงก็แล้ว ถึงขนาดโทรตามป้า พี่สะใภ้ที่เขาเป็นหัวหน้าบอร์ดที่โรงพยาบาลกลาง ตามเค้ามามาแล้วบอกให้เค้าสั่งให้ปี่ม ปี่มจนซีโครงจะหักอยู่แล้วมั้ง ใครๆก็อยากจะให้มีปาฏิหาริย์นะ ปี่มจนถึง 2 ชั่วโมง ร่างกายรับได้โดยต้น เตกการใช้เครื่องช่วยหายใจ แต่ก็กลับมาไหนหลอกๆอะ พ่อรู้ว่ามันต้นหลอกๆ ต้นด้วยเครื่องช่วยหายใจ (หัวเราะ) แต่ร่างกายตอบสนอง คือปี่มแล้วซีโครงมันเดิน แต่ต้องอยู่ด้วยเครื่องช่วยหายใจ</p>
<p>ปาฏิหาริย์? ทำไมถึงตัดสินใจให้?</p>
<p>แม้แต่ปาฏิหาริย์ก็ไม่มีแล้วอะ คือเราก็คงไม่ได้เป็นคนที่มีอะไรดีเกินเลยกว่าแพทย์หรือหรืออะไรมา ตัดสินใจโดยพลการ แต่มันสุดท้ายแล้ว ถ้าอยู่ในเหตุการณ์นั้น ก็ต้องรู้อะ เออ การยื้อให้เขามีชีวิตอยู่หรือว่าถ้ามีโอกาส แม่แต่นิดเดียวอะ ก็ลองมาหมดแล้ว จนมันสุดท้ายแล้ว มันยื้อไม่ได้แน่นอน ก็เลยตัดสินใจ สูญเสียแล้วอะ แต่อย่าให้มันสูญเปล่าดีกว่า ก็เลยยื่นบัตรให้กับเจ้าหน้าที่</p>
<p>เมื่อตัดสินใจบริจาค หลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้นบ้าง?</p>
<p>อดยั้งขึ้นมาทุกอย่าง ยับบางอย่างอดจาก 10 กลายเป็น 100 อย่างเนี่ย เพื่อพุงตบ ปอดอะไรทุกอย่าง ให้มันทำงานได้ คือแค่ส่วนนั้นที่ทำงานนะ แต่ส่วนอื่นก็ของมันไม่รับรู้แล้ว เอาเฉพาะส่วนที่ทำงาน ต้องมีการผ่าตัดเล็ก แล้วพอก็คอยเขินอยู่ตลอดเวลา เพราะทางเจ้าหน้าที่เขาไม่มีสิทธิ เขาไม่สามารถที่จะเอาไปใช้เอง โดยที่เราไม่ได้ยินยอมทุกขั้นตอน เขาก็ให้เกียรตินะ ให้เกียรติเราเยอะ รุ่งขึ้นก็มีคนมารับแกลแล้ว เพราะพวกนี้อยู่ไม่นาน</p>
<p>อวัยวะที่ใช้ได้มีกี่ชิ้น?</p>
<p>7 อย่าง เขานับเป็น ดวงตาสอง ไตสอง ปอด ของเขาดีทุกอย่าง</p>
<p>อยากรู้จักคนที่ได้รับอวัยวะไปไหม?</p>
<p>ไม่อยากรู้อะ รู้แต่ว่าสุดท้ายเอาไปใช้ได้นะ พอใจแล้ว แต่ไม่อยากจะไปอยู่ที่ใคร ไม่อยากรู้เลย แต่ถ้าถามว่าความรู้สึกอะ ให้เขารักษาไอ้สิ่งที่เขาได้มา ดีใจที่ได้ส่งต่ออะ</p>
<p>อยากบอกอะไรกับคนที่อาจต้องเจอการตัดสินใจแบบเรา?</p>
<p>มันสูญเสียไปแล้วสูญเปล่านี้สิ น่ากังวลกว่านะ</p>
<p>จนถึงตอนนี้คิดว่าตัวเองตัดสินใจผิดไหม?</p>
<p>ถ้าเกิดมีเหตุการณ์ย้อนกลับไป เราก็คงต้องหาทางบริจาคให้ได้ มันเป็นสิ่งสุดท้ายที่ลูกชาย</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เราทำ

ส่วนบทสัมภาษณ์ในครั้งที่สองนั้น คุณโสมนัสก็ได้ให้คำตอบที่คล้ายๆกับในครั้งแรก แต่มีเสียงและรูปประโยคที่ชัดเจนมากขึ้น ตัวอย่างเช่น

เหตุการณ์ตอนที่เสียชีวิต
- ตอนที่เสียลูกชายไปเมื่อปี 2553 น้องเขาอายุได้ 22 ปี กำลังจบคณะเภสัชฯ จุฬาฯ ตอนนั้นแกมีปัญหาเรื่องระบบการหายใจ ก็เลยไปโรงพยาบาล แต่พออยู่รอกที่โรงพยาบาลซักระยะนึง ก็เลยล้มลงไป สุดท้ายก็ขาดอากาศหายใจ ใช้เวลาป้อมอยู่ประมาณ 2 ชั่วโมง
เหตุผลที่ตัดสินใจ
- ก้านสมองตายก็คือทำอะไรไม่ได้ เขาต้องรอบคอบที่สุดอะฮะ เขาต้องการเทศทุกอย่างเลยจนแน่ใจแล้วว่า ทุกอย่างมันกลับมาไม่ได้แล้ว - ก้านสมอง ทั้งทุกส่วนเนี่ยนะ ไม่นานแล้ว ก็หยิบบัตร์จากเคาะที่แกวงไว้อยู่ ที่วางเอาไว้ในห้องผู้ป่วย แล้วก็เอาไปแจ้งเจ้าหน้าที่เขา ซึ่งแกก็พกบัตร์ใบนี้มา ยังสำคัญไว้ด้วยว่ามีอะไรก็โทรแจ้งหลังบัตร์นะ (หัวเราะ) - ก็อยากจะทำสิ่งสุดท้ายที่น้องเขาอยากจะทำนี่นะ โดยการยื่นความจำนงกับบัตร์ที่เคยทำเอาไว้
หลังจากตัดสินใจบริจาค
- น้องเขาเป็นคนจิตใจดีอะ แล้งก็การบริจาคของเขาก็ ทำให้พ่อคิดว่า อืม หลังจากสูญเสียแล้ว ไม่สูญเสียเปล่าดีกว่า - มีผู้ให้แล้วมีผู้รับเนี่ย มันถึงมีผู้ที่รอดตายได้นะ - ไม่อยากรับรู้หรือกลัวว่าเอาไปให้ใคร ให้เขารักษาส่วนที่รับไปให้ดีที่สุดแล้วกัน เชื่อว่าคนให้ก็คงจะดีใจ เจ้าตัวเขาคงไม่คิดหวังเนาะ ถ้าเขารับรู้ได้ - ความปรารถนาของคนที่จะให้เนี่ย แต่ถ้าคนรอบข้างไม่ยินดีด้วย มันก็.. ไม่มีผลดีหรือว่ามันจะไม่เกิดขึ้นได้เลยอะ - ความเสียใจมันก็มีอยู่แล้วนะ แต่ถ้าความภูมิใจมันก็มีค่อนข้างสูง - วันนั้นเราตัดสินใจถูกต้องแล้ว - อยู่ที่มีการตัดสินใจของคุณแล้วละ ว่าตรงนั้นนะ จะให้มันสูญเสียเปล่าหรือเปล่า

ข้าพเจ้าค่อนข้างพอใจในคำตอบของคุณโสมนัสเป็นอย่างมาก เนื่องจากเขามีวิธีการพูดที่น่าสนใจ มีการเน้นย้ำน่าเสียง และแสดงออกทางสีหน้าได้ดี ทั้งยังสามารถรอบประโยคให้สั้น จดจำง่าย และมีความหมายทำให้คนฟังต้องคิดตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์

สำหรับคุณสุรพงศ์นั้น ถือว่าเป็นการถ่ายทำที่ราบรื่นที่สุดในบรรดาของทั้ง 4 คน เรานัดถ่ายทำกันตอนเช้าของวันเสาร์ ภาพที่ได้จึงมีแสงเช้าที่สวยงาม เรามีสทีมงานจำนวน 3 คน เช่นเดิม

ส่วนการตอบคำถามของคุณพ่อสุรพงศ์นั้นตอบได้ดีมาก ค่อนข้างครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่ต้องการ แม้จะไม่ได้วินาทีความเศร้าเสียใจ แต่ก็ยังหลงเหลือความเจ็บปวดเล็กๆ และสัมผัสได้ถึงความรักและคิดถึงลูกสาวของเขามาก

ภาพที่ 5.7 บรรยากาศการถ่ายสัมภาษณ์ของคุณสุรพงศ์

ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของคุณสุรพงศ์ที่ข้าพเจ้าพอใจ และเห็นสมควรว่าทั้งหมดเพียงพอต่อการใช้งานแล้ว มีดังนี้

<p>แนะนำตัว และเหตุการณ์วันที่เสียลูกสาว</p> <p>ชื่อสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ เป็นคุณพ่อของนางสาวศิริดา สุพรรณพงศ์ ลูกสาว ขณะนั้นก็เรียนอยู่ชั้นม.6 แล้วก็มีการก็คือว่า .. มีก้อนเนื้อไปทับแกนสมอง ทำให้ขาดอากาศหายใจ หุดห้ายใจ หลังจากนั้น 1 วัน ก็มีพยาบาลของโรงพยาบาลก็แจ้งให้ทราบว่าสมองเหมือนกับเสียไปแล้ว ก็ถามคุณพ่อคุณแม่ว่า คิดว่าจะเข้าโครงการที่จะบริจาคอวัยวะไหม เพราะว่ามันน่าจะเป็นวัยรุ่น อวัยวะต่างๆก็สมบูรณ์</p>
<p>เชื่อมั่นในคำพูดของพยาบาลไหม?</p> <p>การบริจาคเนี่ย มันก็มีเงื่อนไขนะ ไม่ใช่หมายความว่าเราจะเอาไปเมื่อไหร่ก็ได้ เพราะฉะนั้น หลังจากวันนั้นเราก็รออีก 2-3 วัน เขาก็มีขั้นตอนในการเช็คให้เราทราบว่าแบบนี้หมายถึงยังไง การตอบสนองหมายถึงยังไง เขาก็จะไม่ทำอะไรจนกว่าเขาจะมั่นใจว่าไม่มีการตอบสนองจริงๆแล้ว ก็คือเหมือนกับว่า ผู้ป่วยได้เสียชีวิตในทางการแพทย์แล้ว</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำไมถึงตัดสินใจแบบนั้น?	<p>เขามาพูดว่า เรายินดีจะช่วยคนอื่นไหม</p> <p>ก็เลยมองว่า น้องเขาเนี่ย ปกติเขาก็เป็นคน...ก็เหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไป ก็คือกลัวเข็มฉีดยา กลัวอะไรต่างๆ แต่ว่าเขาก็เคยกลับมาบอกว่า ที่โรงเรียนมีรับบริจาคโลหิต และเขาเป็นคนแรกเลยที่บริจาค และเขาอยากจะทำ เขาอยากจะช่วยเหลือคนอื่น ก็เลยแปลกใจอยู่นิดนึงว่า ปกติเขาก็กลัวเรื่องพวกนี้ จะฉีดยาที่นี้ยังยากเลย แต่ว่าสามารถไปนอนบริจาคโลหิตได้</p> <p>มันก็เลยเป็นสองอารมณ์ที่ว่า อารมณ์หนึ่งอยากให้ลูกเราไปสมทบแบบ ไม่มีอะไรเสื่อมสีกหรืออันนั้นคือความรู้สึกของทุกคนแหละ แต่ถ้าเราไม่ให้ เอ๊ะ เขาคิดยังไง เขาเป็นคนที่น่าจะให้ ก็ถึงบอกว่าเรตัดสินใจบนความรู้สึกของเขา มากกว่าความรู้สึกของเรา เพราะว่าเราเป็นพ่อแม่เนี่ย อาจจะไม่ให้ แต่ถ้าในมุมมองของเขา ถ้าเป็นเขา เราก็คิดว่าถ้าเป็นเขา เขาคงให้ นั่นคือการตัดสินใจของเราว่า เอล่ะ ให้</p> <p>ยังไงเราก็คงเสียลูกเราไปละ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดเนี่ย ให้ลูกเขาได้ทำในสิ่งที่ดีกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน</p>
คิดอย่างไรที่ตัวเองตัดสินใจให้?	<p>แน่นอนคนเป็นพ่อเป็นแม่ก็รู้สึกว่า เราคิดถูกไหมอะ ที่ลูกเป็นแบบนี้ ก็บอกรูปอย่างนึงซึ่งมันตรงกันข้าม ก็คิดว่า เอานะ เขาจะได้ในสิ่งที่ดี เขาทำในสิ่งที่ถูก</p>
เมื่อตัดสินใจบริจาค หลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้นบ้าง?	<p>ส่งตัวเข้าไป เราก็แค่มองจนสุดสายตา จนลิฟท์ปิด แล้วเราก็...แค่นั้น</p> <p>กลับออกมาเขาก็ให้มาแดง..มาแดงหน้าแดงตัวแดงอะไรอย่างเนี่ย แต่ว่าเราไม่ได้เห็นสภาพของการผ่าตัดหรืออวัยวะใดๆทั้งสิ้น ก็ดูไม่ออก ดูเป็นปกติ</p>
สนิทกับลูกสาวไหม?	<p>กับพ่อนี้สนิทกันมาก คุยกันตลอด คุยกันเป็นชั่วโมงๆ ตอนที่เขาอยู่ต่างประเทศ เรามีความสุขด้วยกันตลอด วันเกิดผมเนี่ยเขาก็ส่งเมจเสงบอก พ่อเป็นพ่อที่ดีที่สุดในโลกนี้ หนูรักพ่อมาก ขอให้พ่อดูแลสุขภาพ อยู่กับหนูนานๆ ไปนานๆ เขาเขียนมาอย่างนี้ ก็ตอบไปว่า พ่อก็รักลูกนะ แต่ว่าพ่ออยู่กับลูกจนกว่าลูกจะมีคนรักคนอื่น แล้วลูกก็ไปอยู่กับเขา ก็คือตอบเขาไปแบบนี้ (ยิ้ม) แบบมีความรักให้กันอย่างมาก</p>
คิดอย่างไรกับการบริจาคอวัยวะ?	<p>ถ้าตามความเชื่อคือ เขาก็ไม่เคยทำบาปทำอะไร แล้วสิ่งที่เขาจะต้องไปเนี่ย เขาต้องไปตีแน่นอน เพราะฉะนั้นมุมมองของเรา เราก็คิดว่าเขาจะอยู่แบบนี้ หรือจะ让他ไปในที่ที่ดีกว่า และก็ทำได้ ประโยชน์กับเพื่อนมนุษย์ด้วย เพราะว่าเขาบอกว่าได้ช่วยถึง 7 คน ใช้ตาสอง ลิ้นหัวใจสอง และก็ไตสอง ตับหนึ่ง 7 คนนี้คือนอนรอละ ซึ่งแน่นอนคนเหล่านี้เนี่ย คือผู้ที่ต้องการสิ่งเหล่านี้มากๆ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>เป็นสิ่งที่ เป็นบุญกุศลของลูกที่ทำ เราก็มไม่ได้หวังผลตอบแทนใด เราก็มไม่ได้อะไร เราก็มได้ความสบายใจแค่นั้นเอง ซึ่งก็แน่นอนว่าเมื่อคนที่ได้ไป ผมก็หวังว่าเขายังมีชีวิตอยู่ แล้วก็ได้กลับมาสู่ชีวิตปกติสุขกับเขา แทนที่จะทรمانกับการที่ต้องไปทำอะไร</p> <p>สิ่งที่เราให้ไป เราให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อยากให้เขาได้ในสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดในชีวิตเขา เท่ากับเราได้ช่วยชีวิตเขาหลายๆคน</p>
<p>คิดว่าลูกสาวอยู่ในที่ที่ดี และมีความสุข?</p>
<p>สำหรับชาตินี้เรามั่นใจว่าเขาเป็นคนดี ทำแต่สิ่งดีๆ สิ่งที่เราส่งให้เขาไปเนี่ย จะต้องไปในที่ที่ดี ต้องไปภพภูมิที่ดี นี่มันมั่นใจว่าเขาต้องมีความสุขอยู่ที่ใดที่หนึ่ง</p>
<p>การตัดสินใจของเราในวันนั้น ถูกต้องหรือไม่?</p>
<p>วันนี้ก็ยังคิดว่าถูกอยู่ คิดว่าถูก ยังไม่เคยเสียใจเรื่องที่เราทำแบบนั้น เราคิดว่าเป็นความภาคภูมิใจ เราคิดว่าต่อให้ย้อนกลับไปเราก็มตัดสินใจแบบนั้น</p>

จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ข้างต้นที่ข้าพเจ้าได้คัดเลือกมานั้น ก็พอจะทำให้มองเห็นขอบเขตของเนื้อหาที่จะนำเสนอได้บ้างแล้ว ดังนั้นหลังจากที่ได้ทำการถ่ายทำสัมภาษณ์ครบทั้ง 4 คนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำฟุตเทจ (Footage) ที่มี ไปตัดคัดเลือกเนื้อหา และลำดับเรื่องราวตามโครงเรื่องที่วางไว้ ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวถึงกระบวนการดังกล่าวไว้ในบทถัดไป

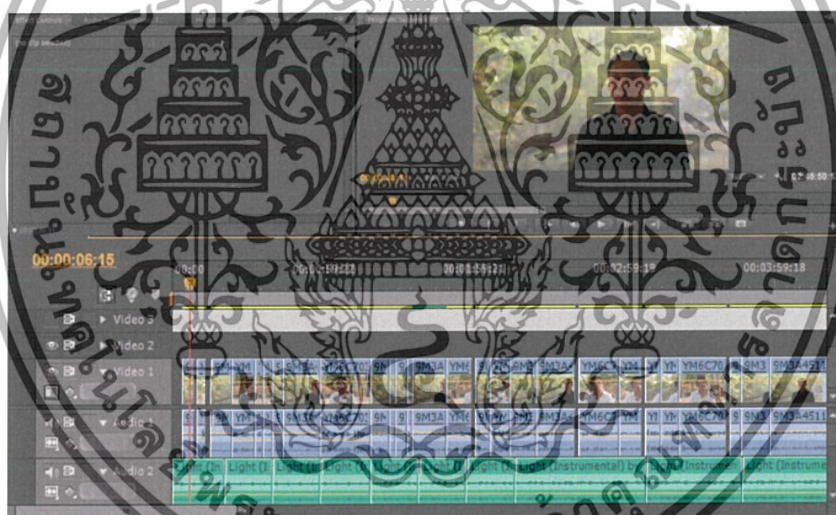
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

การคัดเลือกเนื้อหาและการตัดหยาบ (Rough Cut)

เมื่อถ่ายทำตามที่วางแผนไว้จนครบ ชาวเจ้าก็ได้มาลองคัดเลือกเนื้อหาและลำดับเนื้อหาแบบคร่าวๆ โดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CS6 โดยเลือกตัดแต่เนื้อหาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการบริจาคอวัยวะ การตัดสินใจของคุณพ่อทั้งสอง และชีวิตปัจจุบันที่เป็นปกติสุขของผู้รับอวัยวะทั้งสอง เนื้อหาที่เลือกมาใช้จึงมีดังนี้

ภาพที่ 6.1 การตัดต่อแบบหยาบ

- ความรู้สึกที่โหดร้ายกับการที่ต้องสูญเสียลูก
- ข้อมูลส่วนตัว (ชื่อ-สกุล เป็นคุณพ่อของ..)
- เหตุการณ์ตอนที่เสียลูกไปด้วยภาวะสมองตาย
- ตอนที่พยาบาลเข้ามาขอบริจาคอวัยวะ
- ขั้นตอนในการตรวจสอบภาวะสมองตาย เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการตอบสนองจริงๆ
- เมื่อลูกเสียชีวิตในทางแพทย์จริงๆ พ่อคนหนึ่งก็ทำตามเจตนาของลูกชายที่อยากบริจาค ส่วนพ่ออีกคนก็ตัดสินใจจากตัวตนของลูกสาว ถ้าเป็นลูกสาวเขา เขาคงให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความคิดดีๆของพ่อที่มีต่อการบริจาคอวัยวะ
- เหตุการณ์ตอนนำลูกไปผ่าตัดเอาอวัยวะออก และเมื่อเขากลับมาก็มีสภาพเหมือนปกติ เย็บแผลปิดเรียบร้อย
- การใช้อวัยวะได้ถึง 7 คน
- การไม่ได้ผลตอบแทนอะไร หวังให้คนที่รับไปได้มีชีวิตต่อ และรักษาส่วนที่รับไปให้ดีที่สุด
- ผู้รับบริจาคอวัยวะแนะนำตัว ขอขอบคุณผู้ให้
- ชีวิตประจำวันที่เป็นปกติ ใช้ชีวิตในสังคมได้โดยไม่เป็นภาระของใคร และชีวิตมีความฝันของผู้รับบริจาคอวัยวะ
- พ่อเชื่อว่าลูกจะต้องไปในภพภูมิที่ดี อยู่มีความสุขอยู่ที่ไหนสักแห่ง
- ความภูมิใจของพ่อ
- เชื่อว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว

ภาพที่ 6.2 ภาพตัวอย่างการติดต่อแบบหยาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนการลำดับเรื่องราวนั้น ข้าพเจ้าได้ลองเรียบเรียงดูคร่าวๆ ซึ่งได้ผลลัพธ์ตามตาราง ดังนี้

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1		ทำไมมันโหดร้ายอย่างนี้ ทำไมโหดร้ายกับเราแบบนี้
2		ก็ลำบากพอสมควร
3		ชื่อสุรพงศ์ สุพรรณพงศ์ เป็นคุณพ่อของนางสาวศิริดา สุพรรณพงศ์ ลูกสาว
4		ชื่อโสมนัส แซ่ลิ้มนะสะ ตอนที่เสียลูกชายไปเมื่อปี 2553 น้องเขาอายุได้ 22 ปี กำลังจบคณะเภสัชฯ จุฬาฯ
5		ขณะนั้นก็เรียนอยู่ชั้นม.6 แล้วก็มีอาการก็คือว่า.. มีก้อนเนื้อไปทับแกนสมอง ทำให้ขาดอากาศหายใจ หยุดหายใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6		ตอนนั้นแกมีปัญหาเรื่องระบบการหายใจ ก็เลยไปโรงพยาบาล แต่พออยู่รอที่โรงพยาบาลซักกระยะนึง ก็เลยล้มลงไป สุดท้ายก็ขาดอากาศหายใจไป ใช้เวลาบ่มอยู่ ประมาณ 2 ชั่วโมง
7		หลังจากนั้น 1 วัน ก็มีพยาบาลของโรงพยาบาล ก็แจ้งให้ทราบว่าสมอง เหมือนกับเสียไปแล้ว
8		ก้านสมองตายก็คือทำอะไรไม่ได้
9		ก็ถามคุณพ่อคุณแม่ว่า คิดว่าจะเข้าโครงการที่จะบริจาคอวัยวะไหม เพราะว่ามันเขาเป็นวัยรุ่น อวัยวะต่างๆก็สมบูรณ์
10		ร่างกายของแกค่อนข้างดี กับการที่จะใช้งานได้นี้ย ถึงแม้มันจะเคยเป็นโรคหัวใจมาตอนเด็ก แต่ก็ไม่มีผลอะไร เพราะลิ้นหัวใจยังใช้งานได้
11		การบริจาคเนี่ย มันก็มีเงื่อนไขนะ ไม่ใช่หมายความว่าเราจะเอาไปเมื่อไหร่ก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12		เขาต้องรอบคอบที่สุดอะฮะ เขาต้องการเทศ ทุกอย่างเลย จนแน่ใจแล้วว่า ทุกอย่างมัน กลับมาไม่ได้แล้ว
13		<p>- เพราะฉะนั้น หลังจากวันนั้นเราก็รออีก 2-3 วัน เขาก็มีขั้นตอนในการเช็คให้เรา รับทราบ ว่า แบบนี้หมายถึงยังไง การ ตอบสนองหมายถึงยังไง</p> <p>- เขาก็จะไม่ทำอะไรจนกว่าเขาจะมั่นใจว่าไม่ มีการตอบสนองจริงๆแล้ว ก็คือเหมือนกับว่า ผู้ป่วย ได้เสียชีวิตในทางการแพทย์แล้ว</p>
14		<p>- ก้านสมอง ทั้งทุกส่วนเนี่ยนะ ไม่ไหวแล้ว ก็หยิบบัตรจากเก๊ะที่แกลงไว้อยู่ ที่วางเอาไว้ อยู่ห้องผู้ป่วย แล้วก็เอาไปแจ้งเจ้าหน้าที่เขา</p> <p>- ยังคิดเลยว่าถ้าอยู่แล้วทรมาน ก็ยินดีที่จะ ไม่อย่างรังอะนะ</p> <p>- อวัยวะพวกนี้ภายใน 12 ชั่วโมง ต้องมา รับบริการผ่าตัดทันทีเลย</p> <p>- ซึ่งแก่ก็พักบัตรใบนี้มา ยังส่ำทับไว้ด้วยว่ามี อะไรก็โทรแจ้งหลังบัตรนะ (หัวเราะ)</p> <p>- ถ้าเราไม่แจ้งตอนนี้ อาจจะไม่มีโอกาสที่จะ ทำอะไรได้ ถ้านานกว่านี้</p> <p>- ก็อยากจะทำสิ่งสุดท้ายที่น้องเขาอยาก ให้ทำนะ โดยการยื่นความจำนงกับบัตรที่ เคยทำเอาไว้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15		<p>- เขามาพูดว่า เรายินดีจะช่วยคนอื่นไหม</p> <p>- ก็เลยมองว่า น้องเขาเนี่ย ปกติเขาก็เป็นคน ...ก็เหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไป ก็คือกลัวเข็มฉีดยา กลัวอะไรต่างๆ แต่ว่าเขาก็เคยกลับมาบอกว่า ที่โรงเรียนมีรับบริจาคโลหิต และเขาเป็นคนแรกเลยที่บริจาค และเขาอยากจะทำ เขาอยากจะช่วยเหลือคนอื่น ก็เลยแปลกใจ อยู่ชนิดหนึ่งว่า ปกติเขาก็กลัวเรื่องพวกนี้ จะฉีดยาที่นี้ก็ยังยากเลย แต่ว่าสามารถไปนอนบริจาคโลหิตได้</p> <p>- มันก็เลยเป็นสองอารมณ์ที่ว่า อารมณ์หนึ่ง อยากให้ลูกเราไปสมบุญแบบ ไม่มีอะไร เสื่อมสิทธิ์หรือ อันนั้นคือความรู้สึกของปู่ชุน ทุกคนแหละ แต่ถ้าเราไม่ให้ เอ๊ะ เขาคิดยังไง</p> <p>- เขาเป็นคนที่น่าจะให้ ก็ถึงบอกว่าเรา ตัดสินใจบนความรู้สึกของเขา มากกว่า ความรู้สึกของเรา เพราะว่าเราเป็นพ่อแม่ เนี่ย อาจจะไม่ให้ แต่ถ้าในมุมมองของเขา ถ้าเป็น เขา เราก็คิดว่าถ้าเป็นเขา เขาคงให้ นั่นคือ การตัดสินใจของเราไง เอาละ ให้</p> <p>- ยังไงเราก็คงเสียลูกเราไปแหละ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดเนี่ย ให้ลูกเขาได้ทำในสิ่งที่ดีกับ เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน</p>
16		<p>น้องเขาเป็นคนจิตใจดีฮะ แล้วก็การบริจาค ของเขาก็ ทำให้พ่อคิดว่า อืม หลังจาก สูญเสียแล้ว ไม่สูญเปล่าดีกว่า</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17		<p>- แนนอนคนเป็นพ่อเป็นแม่ ก็รู้สึกว่ เราคิดถูกไหมอะ ที่ลูกเป็นแบบนี้ ก็บ่อย่างนึ่งซึ่งมันตรงกันข้าม ก็คิดว่า เอนาะ เขาจะได้ในสิ่งที่ดี เขาทำในสิ่งที่ถูก</p> <p>- สงตัวเข้าไป เราก็แค่มองจนสุดสายตาจนลัพท์ปิด แล้วเราก้..แค่นั้น</p> <p>- กลับออกมาก็ให้มาแต่ง..มาแต่งหน้าแต่งตัว แต่งอะไอย่างเนี้ย แต่ว่เราไม่ได้เห็นสภาพของการผ่าตัดหรืออวัยวะใดๆทั้งสิ้น ก็ดูไม่ออก ดูเป็นปกติ</p> <p>- ถ้าตามความเชื่อคือ เขาก้ไม่เคยทำบาปทำอะไร แล้วสิ่งทีเขาจะต้องไปเนี้ย เขาต้องไปตีแนนอน เพราะงั้นในมุมมองของเรา เราก้คิดว่าเขาจะอยู่แบบนี้ หรือจะให้เขาไปในที่ที่ตีกว่ และก้ได้ทำประโยชน์กับเพื่อนมนุษย์ด้วย เพราะว่าเขบอคว่ได้ช่วยถึง 7 คน ใช้ตาสอง ลีนหัวใจสอง และก้ไตสอง ตับหนึ่ง 7 คนนี้คือนอนรอลอะ ซึ่งแนนอนคนเหล่านี้เนี้ย คือผู้ที่ต้องการสิ่งเหล่านี้มาก ๆ</p>
18		<p>มีผู้ให้แล้วมีผู้รับเนี้ย มันถึงมีผู้ที่รอดตายได้นะ</p>
19		<p>- เป็นสิ่งทีเป็นบุญกุศลของลูกทีทำ เราก้ไม่ได้หวังผลตอบแทนใด เราก้ไม่ได้อะไร เราก้ได้ความสบายใจแค่นั้นเอง ซึ่งก้แนนอนว่เมื่อคนทีได้ไป ผมก้หวังว่เขายังมีชีวิตอยู่แล้วก้ได้กลับมาสู่ชีวิตปกติสุขกับเขา แทนที</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		<p>จะทรงمانกับการที่ต้องไปทำอะไร</p> <p>- สิ่งที่เราให้ไป เราให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อยากให้เราได้ในสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดใน ชีวิตเขา เท่ากับเราได้ช่วยชีวิตเขาหลายๆคน</p>
20		<p>- ให้เขารักษาส่วนที่รับไปให้ดีที่สุดก็แล้วกัน เชื่อว่าคนให้ก็คงจะดีใจ เจ้าตัวเขาคงไม่ ผิดหวังนะ ถ้าเขารับรู้ได้นะ</p> <p>- ไม่อยากรับรู้หรือกว่าเอาไปให้ใคร ต่อให้รู้ก็ คงให้เขารักษาไว้ให้ดีที่สุดก็แล้วกัน</p>
21		
22		<p>ชื่อ นายรณทศกรับ นามสกุล สุขวิช</p>
23		<p>ปัจจุบันอายุ 24 ปีครับ</p>
24		<p>กำลังศึกษาอยู่</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25		ปริญญโท
26		สาขาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก
27		เน้นภาษาเขมรครับ
28		ก็เปลี่ยนโตมาได้
29		16 ปีครับ
30		เปลี่ยนมาตั้งแต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31		ปีพ.ศ.2543
32		ก็คิดว่าต่อไปก็จะเป็นไคด์ครับ
33		หรือก็ไม่ก็เป็นนักวิชาการด้านเกี่ยวกับจารึก
34		
35		ชื่อธีรพร กาญจนาวาสนะคะ
36		ได้รับการเปลี่ยนหัวใจมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37		ประมาณ 2 ปีค่ะ
38		
39		ทำให้แบบ
40		ไม่มีปัญหาใน
41		การใช้ชีวิตกับคนทั่วไป
42		แต่ก่อนอาจจะแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43		ทำอะไรก็ไม่ไหวใช่ไหม
44		เดี๋ยวนี้อะไรก็ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
45		โดยปกติ
46		สามารถดูแลตัวเองได้
47		ไม่ต้องพึ่งพา
48		แบบไม่เป็นภาระของใครนะคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49		
50		
51		
52		<p>อยากจะขอบคุณที่สามารถต่อชีวิตผมได้ ตั้งแต่ตอนนั้นที่ยังอายุน้อยๆ จนมาปัจจุบันก็เป็นเวลาสิบกว่าปีแล้วครับ ที่ได้รับการเปลี่ยนโตมา</p>
53		<p>ไต่ย่นคร่าวๆม่ว่าเขาอายุประมาณ 16-17 ประมาณนี้ค่ะ ซึ่งเด็กกว่าเราอีก แต่เขาก็บริจาคให้เรา ก็ขอบคุณมากๆ แล้วก็คิดว่าครอบครัวเขาด้วยส่วนหนึ่ง ที่แบบยอมที่จะตัดสินใจให้ ยอมให้บริจาคมา ก็ขอบคุณมาก</p>
54		<p>ความปรารถนาของคุณที่จะให้เนี่ย</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55		แต่ถ้าคนรอบข้างไม่ยินดีด้วยอะ
56		มันก็ ไม่มีผลดี หรือว่ามันจะไม่เกิดขึ้นได้เลย
57		สำหรับชาตินี้เรามั่นใจว่าเขาเป็นคนดี ทำแต่สิ่งดีๆ สิ่งที่ดีๆ ที่ส่งให้เขาไป จะต้องไปในที่ๆ ดี ต้องไปภพภูมิที่ดี นี่มั่นใจว่าเขาต้องมีความสุขอยู่ที่ใดที่หนึ่ง
58		- ความเสียใจมันก็มีอยู่แล้วนะ แต่ถ้าความภูมิใจมันก็มีค่อนข้างสูง - วันนั้นเราตัดสินใจถูกต้องแล้ว
59		วันนี้ก็ยังคิดว่าถูกอยู่ คิดว่าถูก ยังไม่เคยเสียใจเรื่องที่ว่าเราทำแบบนั้น เราคิดว่าเป็นความภาคภูมิใจ เราคิดว่าต่อให้ย้อนกลับไปเราก็ตัดสินใจแบบนั้น
60		อยู่ที่การตัดสินใจของคุณแล้วละ ว่าตรงนั้นนะ จะให้มันสูญเปล่าหรือเปล่า เท่านั้นแหละฮะ

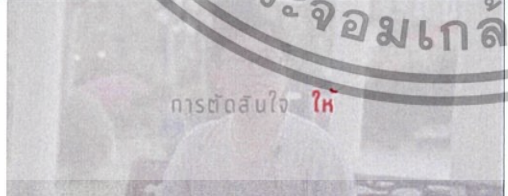
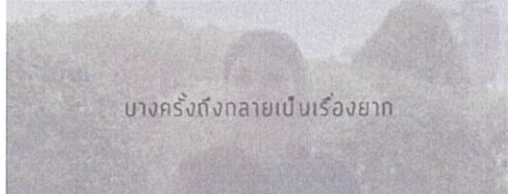
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากตัดเรียงเนื้อหาแบบหยาบออกมา ทำให้เห็นภาพรวมว่ามีข้อมูลที่ยากจะพูดถึงอยู่หลายประเด็น และการเรียงลำดับข้อมูลต่อกันแบบชื่อนั้นไม่ทำให้เรื่องราวน่าสนใจเลย มีแต่บทสัมภาษณ์เปลี่ยนภาพไปมาอยู่ระหว่างคุณพ่อทั้งสองคน ซึ่งทั้งสองคนก็พูดข้อมูลที่ซ้ำกันไปมา สร้างความน่าเบื่อให้คุณเป็นอย่างมาก ในส่วนของผู้รับก็เช่นกัน มีการใช้ภาพที่ไม่เข้ากับเนื้อหาที่เขาพูดถึง และการใช้ภาพชีวิตประจำวันของคุณธีรพร ก็ไม่ได้สร้างความประทับใจให้คุณเลย เพราะเห็นเพียงแค่เขาเดินซื้อเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าเท่านั้น ทั้งคำขอบคุณของผู้รับทั้งสองคน ก็ไม่ทำให้เกิดอารมณ์ซาบซึ้งใจได้เท่าที่คาดหวังไว้เลย เป็นการลำดับเรื่องราวที่ไม่สามารถชักจูงคนดูได้เลย

การตัดหยาบของข้าพเจ้านั้น ราวกับว่ามันเป็นเพียงข้อมูลค้นคว้า (Research) ที่ยังไม่ได้รับการวิเคราะห์และดึงความสนใจของเรื่องราวออกมา ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับไปทบทวนโครงเรื่องใหม่ แล้วลองตัดต่อเพิ่มเติมลูกเล่นมากขึ้น ตามที่จะแสดงให้เห็นในหัวข้อถัดไป

การตัดลำดับเรื่องครั้งที่หนึ่ง (First Draft)

จากปัญหาที่พบในการตัดหยาบ ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับไปวางโครงเรื่องใหม่ และออกไปถ่ายวิดีโอเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อการบริจาคอวัยวะ รวมทั้งภาพสำหรับแทรก (Insert) เพื่อขยายความที่คุณพ่อทั้งสองคนพูดเพิ่มเติมอีกด้วย จนได้เป็นการตัดลำดับเรื่องครั้งที่หนึ่ง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1		โฆษก : ทำไม
2		โฆษก : การตัดสินใจให้
3		โฆษก : ในบางครั้งถึงกลายเป็นเรื่องยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4		โทษก : ยังเป็นเรื่องของการให้อภัย
5		กลัวค่ะ
6		ยัง ยังไม่ตายครับ กลัวเซ็นแล้วมีอุบัติเหตุ
7		ยังไม่พร้อมอะ ไม่รู้จะบริจาคอะไร
8		ยังลังเลอะ
9		ไม่ได้วางแผนว่าจะแบบตอนไหน
10		ไม่ ไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำ ณ เดี๋ยวนี้
11		พอเราไม่รู้รายละเอียดเนี่ย มันก็ตอบยาก เหมือนกันนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12		<p>บริจาคอวัยวะให้ เออ นักศึกษาแพทย์หรืออะไรไปแบบ.. ไซ้ใหม่</p>
13		<p>ก็แบบเออ ถ้าเกิดเราไม่มี เราจะเป็นอย่างไง</p>
14		<p>โฆษก : อาจเป็นเพราะ</p>
15		<p>โฆษก : เรามักตัดสินใจจากข้อมูลพื้นฐานที่มี</p>
16		<p>โฆษก : ซึ่งดูเหมือนคุณ</p>
17		<p>โฆษก : ยังมีข้อมูลไม่มากพอ</p>
18	<p>ความจริง เพิ่มเต็มให้แก่คุณ</p>	<p>โฆษก : ในวันนี้ เราจึงอยากมาบอกความจริงเพิ่มเติมให้แก่คุณ</p>
19	 <p>คุณสุพงศ์ สุพรรณพงศ์ คณบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัย</p>	<p>ทำไมมันโหดร้ายอย่างนี้ ทำไมโหดร้ายกับเราแบบนี้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20	 <p>คุณโสภณิส แซ่ฮับ</p>	ตอนที่เสียลูกชายไปเมื่อปี 2553
21		น้องเขาอายุได้ 22 ปี กำลังจบคณะเภสัชฯ จุฬาฯ
22		ขณะนั้นก็กำลังเรียนอยู่ชั้นม.6 แล้วก็มีอาการก็คือว่า มีก้อนเนื้อไปทับแกนสมอง ทำให้ขาดอากาศหายใจ หยุดหายใจ
23		ตอนนั้นแถมมีปัญหาเรื่องระบบการหายใจ
24		สุดท้ายแล้วก็ ขาดอากาศหายใจไป
25		บั้นขึ้นมา ใช้เวลาบั้นหัวใจอยู่ประมาณ 2 ชั่วโมง
26		หลังจากนั้น 1 วัน ก็มีพยาบาลของโรงพยาบาล
27		แจ้งให้ทราบว่า สมองเนี่ยเหมือนกับ..

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28		เสียไปแล้ว
29		ก้านสมองตายก็คือทำอะไรไม่ได้
30		ไม่มีการตอบสนองจริงๆแล้ว ก็คือเหมือนกับว่าผู้ป่วย..
31		ได้เสียชีวิตในทางการแพทย์แล้ว
32		
33		ก็ถามคุณพ่อคุณแม่ว่า คิดว่าจะเข้าโครงการที่ละเอียดกว่าวัยอะใหม่ เพราะว่า
34		น้องยังเป็นวัยรุ่นน อวัยวะต่างๆก็สมบูรณ์
35		ก็อยากจะทำสิ่งสุดท้ายที่น้องเขาอยากจะทำ โดยการยื่นความจำนงกับบัตรที่เคยทำเอาไว้ ซึ่งแกก็พกบัตรใบนี้มา ยังสำคัญด้วยว่า มีอะไรให้โทรแจ้งหลังบัตรนะ

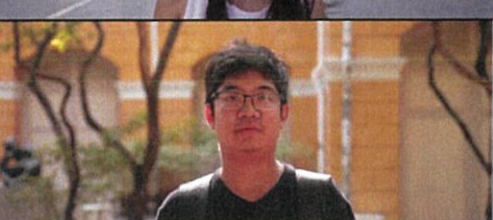
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

36		<p>มันก็เลยเป็นสองอารมณ์ ที่ว่าอารมณ์หนึ่ง อยากให้ลูกเราไปในสมบุรณ์แบบ ไม่มีอะไร เสื่อมสีกหรือ อันนั้นคือความรู้สึกของปุถุชน ทุกคนแหละ แต่ถ้าเราไม่ให้ เอ๊ะ เขาคิดยังไง เขาเป็นคนที่น่าจะให้ ก็ถึงบอกว่าเรา ตัดสินใจบนความรู้สึกของเขา มากกว่า ความรู้สึกของเรา นั่นคือการตัดสินใจของเรา ว่า เอาละ ให้</p>
37		<p>โฆษก : ปัจจุบันประเทศไทย มีผู้ป่วยกำลัง รออวัยวะกว่า 5563 คน และดูเหมือนจะ เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกๆปี</p>
38		<p>โฆษก : แต่กลับมีผู้ตัดสินใจบริจาค เฉลี่ย ประมาณปีละ 200 คนเท่านั้น</p>
39		
40		<p>ความปรารถนาของคนที่จะให้เนื้ แต่ถ้าคน รอบข้างไม่ยินดีด้วย มันก็ ไม่มีผลดีหรือมัน จะไม่เกิดขึ้นได้เลยอะ</p>
41		
42		<p>คนไหนที่ไปทำบัตรไว้เนื้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43		บอกกับคนรอบข้าง
44		อธิบายให้คนรอบข้างฟัง
45		ญาติผู้ใหญ่ พ่อแม่
46		ซึ่งตรงนั้นต้องรับทราบนะอะ
47		ขอให้บอกเลยยย
48		ไปบอกได้เลยอะ
49		ไม่เกิดอะไรเลยนะอะ ถ้าบัตร์นั้นอยู่เฉยๆ โดยคนอื่นไม่รู้
50		

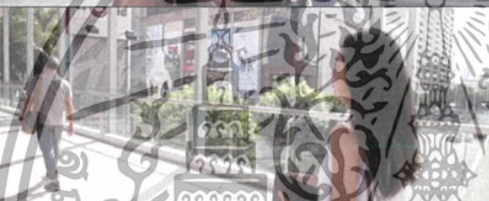

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

51		
52		
53		<p>ยังไงเราก็คงเสียลูกเราไปแหละ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุด ให้ลูกเขาได้ทำในสิ่งที่ ที่ดี กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน</p>
54		<p>แต่น้องเขาเป็นคนจิตใจดีซะ แล้วก็การบริหารคาของเขาก็ ทำให้พ่อคิดว่า อืม หลังจากสูญเสียแล้ว ไม่สูญเสียเปล่าดีกว่า</p>
55		<p>เพราะว่า เขาบอกว่าได้ช่วยถึง 7 คน ตก 2 ลื่นหัวใจ 2 แล้วก็ไต 2 แล้วก็ตับ 1 ซึ่งแน่นอน คนเหล่านี้เนี่ย ก็เป็นคนที่มีต้องการสิ่งเหล่านี้มากๆ</p>
56		<p>มีผู้ให้แล้วมีผู้รับเนี่ย มันถึงมีผู้ที่รอดตายได้นะ</p>
57		
58		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59	 <p>คุณนรณ สุขะวัฒน์ ได้รับการคัดเลือกเมื่อปี 2543</p>	อยากจะขอบคุณ ที่สามารถต่อชีวิตผมได้
60		ตั้งแต่ตอนนั้น
61		ที่อายุน้อยๆ
62		จนมาถึงจุดนี้ ก็เป็นเวลาสิบกว่าปีแล้วครับ
63		
64		
65		ที่ได้รับการเปลี่ยนโตมาครับ
66		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

67		ก็คิดไว้ว่า ต่อไปก็จะเป็นไคต์คลับ
68		หรือไม่ก็เป็นนักวิชาการด้านเกี่ยวกับการอ่านจารึกครับ
69		ได้รับการเปลี่ยนหัวใจมาประมาณ 2 ปี
70		
71		เดี๋ยวนี้ก็
72		สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
73		โดยปกติ
74		สามารถดูแลตัวเองได้ ไม่ต้องพึ่งพา

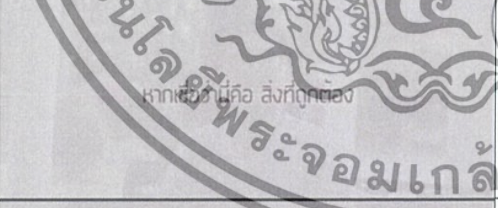

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

75		แบบไม่เป็นภาระของใคร
76		ถ้าเกิดบริจาจาคู่ปะ
77		คนที่อยู่ในชาตินี้
78		คนที่...
79		ได้ปะอะ
80		ได้รับแน่นอน แบบว่าเขาดีขึ้นแน่นอน
81		นับถือเขาที่แบบว่าเขายังเด็กอยู่เลย เขายังแบบ อ้อ บริจาคอะ ตอนอายุเราเท่านั้น เราคงไม่ได้คิดว่าแบบเราจะบริจาคเพื่อคนอื่นนะ คือเหมือนอันนี้ก็ต้องอยู่ที่ความสมัครใจของญาติด้วยใช่ไหม ก็แบบ ขอขอบคุณที่เขายอมให้มา ลูกเขาเป็นคนดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

82		เป็นสิ่งที่เป็นบุญกุศลของลูกที่ทำ เราไม่ได้หวังผลตอบแทนอะไร เราก็มองทำอะไร เราก็มองได้ความสบายใจ แค่นั้นเอง ซึ่งก็แน่นอนว่าเมื่อคนที่ได้ไปเนี่ย ผมก็หวังว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ แล้วก็ได้กลับมาใช้ชีวิตปกติสุขของเขา แทนที่จะทรمانกับการที่ต้องไปทำอะไร
83		ความเสียใจมันก็มีอยู่แล้วนะ แต่ถ้าความภูมิใจก็ค่อนข้างสูง
84		โทษก : การให้อภัย
85		โทษก : เราคงไม่ได้รับผลตอบแทนอะไร
86		โทษก : มากเกินไปแล้ว คุณค่าทางจิตใจ
87		
88		โทษก : ยินดีกับผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

89		โฆษก : ที่ได้มีชีวิตใหม่
90		โฆษก : ภูมิใจกับตัวเอง ที่ได้ทำสิ่งดีๆ
91		
100		วันนั้นเราตัดสินใจ ถูกต้องแล้ว
101		วันนี้ก็ยังคิดว่าถูกอยู่ คิดว่าถูกอยู่ ยังไม่เคยเสียใจเรื่องที่เราทำแบบนั้น เราคิดว่าเป็นความภาคภูมิใจ เราคิดว่าต่อให้ย้อนกลับไปเราก็ตัดสินใจแบบนั้น
102		โฆษก : หากเชื่อว่าเป็นสิ่งที่คุณต้อง
103		โฆษก : คุณจะตัดสินใจได้ไม่ยากเลย
104		อยู่ที่การตัดสินใจของคุณแล้วละ ว่าตรงนั้นนะ จะให้สูญเสียเปล่าหรือเปล่า เท่านั้นนะฮะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

105	<p style="text-align: center;">ตัดสินใจให้ ไม่ลู่ญาเปล่า</p>	
106	 <p style="text-align: center;">ศูนย์วิจัยจีโนมและพันธุศาสตร์แห่งชาติ www.ncgr.or.th</p>	

แต่หลังจากตัดต่อลำดับเรื่องครั้งแรกนั้นเสร็จสมบูรณ์ทั้งด้านภาพและเสียง กลับออกมาไม่เป็นที่พอใจเลย เนื่องจากเห็นได้ชัดว่าข้าพเจ้าขาดการกำกับศิลป์ที่ดี ขาดข้อความที่มีคุณภาพ เนื้อหาที่เลือกใช้ก็ยังคงมีมากเกินไป มีเนื้อหาที่ซ้ำกัน ยังตัดจนไปวนมาเช่นเดียวกับตอนตัดหยาบ ลูกเล่นกราฟิกอวัยวะต่างๆที่เพิ่มเข้ามา แทนที่จะช่วยทำให้ชิ้นงานดีขึ้น กลับกลายเป็นสิ่งที่เข้ามาบดบังงานแทน ทั้งยังไม่มีจังหวะชักรองอารมณ์ ทำให้ดูน่าเบื่อ และที่ไม่เหมาะสมที่สุดคือการที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพแทรก (Insert) เป็นภาพของผู้อื่น ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่สัมภาษณ์เลย ยิ่งทำให้งานของข้าพเจ้าไม่สามารถหาความเชื่อมโยงของข้อมูลได้ มีความสับสนปะปนไรทิศทางที่เข้ากัน อีกทั้งยังใช้เสียงพากย์ของโฆษกที่ไม่มีประสิทธิภาพ ออกเสียงได้ไม่ชัด และมีน้ำหนักของเสียงที่ไม่มีพลังพอทำให้งานที่ออกมานั้นน่าเบื่อ และสุดท้ายคนดูไม่เกิดความอยากที่จะบริจจาคเลย ซึ่งถือเป็นความล้มเหลวในการสื่อสารเป็นอย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับไปรีอโครงสร้างเรื่องใหม่อีกครั้ง

ข้าพเจ้าได้วางโครงเรื่องใหม่อีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้แตกต่างไปจากเดิมอย่างมาก แต่กลับชัดเจนขึ้นในแง่ของประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ นั่นคือต้องทำให้คนดูรู้สึกบทบาทที่สำคัญของญาติที่มีต่อการบริจาคอวัยวะ เพราะหากญาติไม่ยินยอม การบริจาคอวัยวะก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งอาจารย์และพี่สาวของข้าพเจ้าได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในครั้งแรกของข้าพเจ้าว่า มีการใช้ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อมากเกินไป ส่วนเรื่องราวที่สามารถสร้างอารมณ์และความเข้าใจในความสำคัญของตัวญาติกลับไม่มีเลย เช่น ความสัมพันธ์ของพ่อกับลูกว่าพวกเขารักกันมากแค่ไหน และการตัดสินใจมันยากมากแค่ไหน หรือเรื่องราวความทุกข์ทรมานของผู้รอรับอวัยวะ ซึ่งส่วนนี้สามารถทำให้คนดูเกิดความรู้สึกร่วมและเข้าใจความทุกข์ของผู้รอได้มากขึ้น เมื่อถึงจุดที่ผู้ให้ตัดสินใจให้ และพวกเขาได้รับมัน เนื้อหาพวกนี้จะทำให้เกิดความซาบซึ้งใจได้มากขึ้น เพราะคนดูได้มีความรู้สึกร่วมไปกับผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว ส่วนเนื้อหาของบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้สัมภาษณ์ทั้ง 4 คนเลย ควรตัดทิ้งออกให้หมด ดังนั้นข้าพเจ้าจึงกลับมาตัดต่อใหม่ ใส่ใจรายละเอียดเนื้อหาและจังหวะเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมมากขึ้น และโชคดีที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายสัมภาษณ์เกี่ยวกับชีวิตก่อนได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะใหม่ของพี่ทั้งสองไว้ในตอนสัมภาษณ์ครั้งแรกแล้ว จึงจำเป็นต้องนำฟุตเทจ (Footage) เหล่านั้นทั้งหมดของคุณธีรพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณบรรณ และคุณโสมน์สมาใช้ตัดต่อใหม่ ส่วนเรื่องของภาพแทรก (Insert) นั้น ข้าพเจ้าก็ได้ติดต่อไปทางผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 4 คน เพื่อขอรูปของพวกเขามาประกอบคำพูด แนวทางนี้ข้าพเจ้าคาดว่าจะจะเป็นทางออกที่ดี

การตัดลำดับเรื่องขั้นสมบูรณ์ (Final Draft)

ขณะที่ข้าพเจ้าตัดเรียบเรียงตามโครงเรื่องใหม่แบบหยาบๆนั้น ข้าพเจ้าก็ได้พัฒนาการตัดต่อคำและลำดับให้เกิดความหมายที่ละเอียดขึ้น โดยการนำคำพูดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับโครงเรื่องที่วางไว้ทั้ง 4 Sequence (สามารถย้อนกลับไปดูโครงเรื่องนี้ได้ในบทที่ 3) มาเขียนลงในกระดาษ และลองโยกย้ายหรือตัดต่อคำพูดเหล่านั้นให้กระชับและเชื่อมโยงกันมากขึ้น

The image shows a handwritten manuscript page with Thai text and diagrams. At the top center, there is a diagram featuring a sunburst with rays emanating from it, flanked by two traditional Thai pagodas. Below this diagram, the page is divided into two main columns of text, labeled 'Sequence 1' on the left and 'Sequence 2' on the right. Each sequence has a 'key' (key) written above it. The left key is 'พลังที่รักกันมาก ตัดขาดกัน' and the right key is 'ความทุกข์ใจที่ต่อพันหลายรอบ'. The text in the columns consists of various notes, lists, and paragraphs, some of which are circled or underlined. In the center, between the two columns, there is a section titled 'Text' with several lines of text. At the bottom of the page, there are additional notes and a signature. The handwriting is in blue ink on a white background.

ภาพที่ 6.3 การแก้ไขการลำดับเรื่องในกระดาษ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Handwritten notes on a page with a circular watermark of a Thai university. The notes are organized into sections:

- Top Left:** A paragraph of text starting with "หลังจากที่..." and "Insert = ...".
- Top Right:** A box containing the number "19" and some other text.
- Middle Left:** "Sequence ③ key: ...". Below it are several bullet points and a list of items including "Insert", "MCU", and "Invert".
- Middle Right:** "Sequence ④ key: ...". Below it are several bullet points and a list of items including "Insert", "MCU", and "Invert".
- Center:** A vertical column of text with arrows pointing to the left and right sections.

ภาพที่ 6.4 การแก้ไขลำดับเรื่องในกระดาน 1

หลังจากที่ได้พักสายตาจากภาพเคลื่อนไหว มาตัดต่อในกระดาน ก็ทำให้ข้าพเจ้าเห็นภาพรวมของเรื่องราวมากขึ้น สามารถมองเห็นส่วนสำคัญที่ต้องเน้น และส่วนที่ไม่สำคัญเลยต้องตัดออก ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้นำมาปรับแก้ไขกับการตัดต่อใหม่อีกครั้ง ก็ทำให้ผลงานที่ออกมาเป็นที่น่าสนใจมากขึ้น มีความชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาและประเด็นที่ต้องการสื่อสารมากขึ้น ดังนี้

ลำดับ	ภาพ	เสียง
Sequence 1 พ่อลูกที่รักกันมาก แต่ต้องจากกัน ลูกเสียชีวิตจากภาวะสมองตาย		
1		ก็แค่บอกว่าบอกว่าเรารักเขา
2		ภูมิใจมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3		เป็นลูกที่ดีมาก
4		เขาเกิดมาให้เรามีความสุข
5		ไม่เคยทำให้พ่อแม่ทุกใจ
6		
7		น้องเขาเป็นคนจิตใจดีอะ
8		เณรก็บวช พระก็บวช ไปขอบวชเอง
9		เขามานั่ง
10		สอนเราเรื่องกายหยาบกายละเอียดด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11		(หัวเราะ)
12		ลากเราไปเวียนเทียนอย่างนี้
13		อู๋ มีสิ เขาอยู่กับฉันตอนเล็กๆ เขามีความสุข
14		ตอนนั้นสุขจนแบบไม่รู้จะสุขยังไง พาลูกไม่เหียวต่างประเทศ
15		ไปเที่ยวกันตลอดเวลา เพียงแค่เดือนเดียว
16		ทุกอย่างมันก็สงบ แบบนั้น
17		วันวาเลนไทน์ ป๊ะเลย แกก็ไปละ
18		เขาไม่อยู่กับเราแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19		สมองเนี่ย เหมือนกับเสียไปแล้ว
20		ก้านสมองตายก็คือทำอะไรไม่ได้
21		
Sequence 2 ความทุกข์ของผู้ที่โรคคอตีบวัยวะ		
22		แอดมิททอมก็บอกว่า เออเนี่ย ไม่ได้แล้ว ต้องเปลี่ยนหัวใจ
23		เราก็ต้องเขาคิวกับสภากาชาด ระหว่างรอก็ต้องฟอกไตหรือว่าล้างท้องใหม่
24		เป็นตั้งแต่อายุ 6 ขวบครับ
25		ก็ ตอนนั้นก็ไปหาหมอ แล้วหมอก็บอกว่า เป็นไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายครับ
26		คือเข้าก่อนไปเรียนตอนนั้นก็ต้องล้างไตก่อน กลางวันพอกี่มาล้างให้ที่โรงเรียน แล้วก็กลับบ้านไปก็ล้างอีกทีนี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27		แล้วก็ก่อนนอน ล้างอีกทีนึ่ง
28		เป็นโรคหัวใจตั้งแต่กำเนิดเลย
29		ก็พอโตมาก็โอเค
30		แต่ก็ไม่ได้เท่าคนอื่น
31		ที่เดินเหนื่อย นอน นอนอยู่อะ แบบอยู่ตึกก็ ตื่นขึ้นมา ไม่ไหวละเหนื่อย ต้องลุกขึ้นมาล้าง
32		ใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจอะ
33		ผ่าฝังไว้ข้างในเลย
34		มันดูทำอะไรได้ไม่เต็มที่เท่ากับคนที่เขาใช้ ชีวิตปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35		ถ้าปกติกว่านี้ ก็ทำได้กว่านี้
36		แบบพ่อแม่ก็คงสบายใจกว่านี้
37		ไม่ได้ก็คง ก็คงอยู่อย่างนั้นไป ก็คงทำให้ไว้ว่าแบบ เออเรามันไม่เหมือนคนอื่น อะไอย่างเนี่ย
38		หลายคนก็คือรอแบบนาน นานมาก บางคนก็รอไม่ไหว ก็เสียไปก่อน อะไอย่างเงี้ย อืม
Sequence 3 เมื่อพ่อต้องตัดสินใจว่าจะบริจาคอวัยวะของลูกหรือไม่		
39		ก็ถามคุณพ่อคุณแม่ว่า
40		คิดว่า จะเข้าโครงการที่จะ
41		บริจาคอวัยวะไหม
42		ไม่มีใครคิด แม้แต่พ่อแม่ยังไม่เคยคิดเลยว่า ลูกต้องมาบริจาคอวัยวะ จริงมั๊ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43		มันก็เลยเป็นสองอารมณ์ที่ว่า อารมณ์หนึ่ง อยากให้ลูกเรา ไปในสมบูรณแบบ ไม่มีอะไร เสียมลิกหรือ แต่ถ้าเราไม่ให้ เอ๊ะ เขาคิดยังไง
44		เขาเป็นคนที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นคนใจดี
45		การที่เขาไปบริจาคเลือด ก่อนหน้าแค่ไม่นาน มันก็สื่ออะไรบางอย่าง
46		ถ้าเป็นเขา เขาคงให้ นั่นคือการตัดสินใจของเราว่า เอาล่ะ ให้
47		ก็..
48		อยากจะทำสิ่งสุดท้ายที่น้องเขาอยากจะทำให้ ทำอะ โดยการยื่น ความจำนงกับบัตรที่เคย ทำเอาไว้
49		ซึ่งแกก็พกบัตรใบนี้มา ยังสำคัญไว้ด้วยว่า
50		มีอะไรให้โทรแจ้งหลังบัตรนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

51		ยังไงเราก็ คงเสียลูกเราไปละ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดเนี่ย ให้ลูกเขาได้ทำในสิ่งที่ ที่ดี กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
52		การบริจาคของเขาก็ก ทำให้พ่อคิดว่า อืม หลังจากสูญเสียแล้ว ไม่สูญเสียเปล่าดีกว่า
Sequence 4 ผลของของการตัดสินใจให้ คุณค่าของการให้		
53		
54		โอกาสที่ได้รับมากขึ้นจากเดิมไข่ม้อยอะ มันก็จะได้ในแง่ของการที่เรา
55		ใช้ชีวิตในสังคม
56		ได้เหมือนคนทั่วไป
57		
58		ทำให้เรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59		รู้สึกไม่แตกต่างกับคนอื่น
60		
61		ก็ยังใช้ชีวิตปกติได้
62		ทำได้ทุกอย่าง
63		ที่เหมือน
64		เท่าที่คนปกติ
65		เขาทำกัน
66		ได้เท่านี้ก็ โอเค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>67</p>		<p>มีผู้ให้แล้วมีผู้รับเนี่ย มันถึงมีผู้ที่รอดตายได้นะ</p>
<p>68</p>		
<p>69</p>		
<p>70</p>		<p>ใช้ได้ถึง 7 ชั้น 7 คน</p>
<p>71</p>		<p>เขาเป็นชีวิตใหม่เลยนะ เขามีชีวิตใหม่เลย</p>
<p>72</p>		
<p>73</p>		
<p>74</p>		<p>ความปรารถนาของคนที่จะให้ แต่ถ้าคนรอบข้างไม่ยินดีด้วยอะ มันก็ไม่มีผลดี หรือว่ามันจะไม่เกิดขึ้นได้เลยอะ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

75		เราคิดว่าเป็นความภาคภูมิใจ เราคิดว่าต่อให้ย้อนกลับไป เราก็ตัดสินใจแบบนี้
----	---	--

เมื่อผลงานออกมาจนเสร็จสมบูรณ์ ถึงแม้ยังมีจุดบกพร่องอยู่บ้าง ในส่วนของภาพประกอบหรือภาพแทรก (Insert) ซึ่งถือว่ายังมีน้อยเกินไป และภาพที่มีอยู่ก็มีรูปแบบที่ซ้ำซากกันเกินไป ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าอยากติดต่อไอวีดีโอภาพเคลื่อนไหวประกอบกับคำพูดของพวกเขาทั้ง 4 คนเข้ามาเพิ่มมากกว่านี้ แต่เนื่องจากข้อจำกัดในหลายๆอย่าง และการวางแผนงานที่ไม่รอบคอบพอของข้าพเจ้าเอง ทำให้ข้าพเจ้าต้องยุติงานให้เสร็จสมบูรณ์แต่เพียงเท่านี้ ซึ่งถึงแม้จะไม่ดีที่สุด แต่ข้าพเจ้าก็ได้พยายามอย่างดีที่สุดแล้ว และพอใจกับผลของมัน

แต่รายละเอียดขั้นตอนหลังการถ่ายทำก็ยังไม่หมดเพียงเท่านี้ ข้าพเจ้ายังมีการใช้เทคนิคอื่นๆช่วยในการสร้างผลงานชิ้นนี้ให้สมบูรณ์ขึ้นอีกด้วย ทั้งด้านของภาพ สี และเสียง ดังหัวข้อในหน้าถัดไป

การแก้ไขภาพและสี

หลังจากตัดลำดับเรื่องราวออกมาได้เป็นที่พึงพอใจแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นปัญหาเล็กๆน้อยๆที่หากได้รับการแก้ไขแล้ว คงส่งผลดีต่อชิ้นงานไม่มากก็น้อย ดังนี้

การแก้ไขสัดส่วนภาพ (Format)

จากที่ตอนแรกต้องการภาพในสัดส่วน 16:9 แต่เมื่อได้ถ่ายทำมาเรียบร้อยแล้วนั้น กลับพบปัญหาด้านองค์ประกอบศิลป์ที่มีบางอย่างค่อนข้างรบกวนสายตา ซึ่งเกิดจากความไม่รอบคอบของข้าพเจ้าเอง เช่น ไมโครโฟนที่ติดอยู่นอกเสื่อสีขาวของคุณโสมนัส ทำให้รบกวนสายตาคนดู เป็นต้น และอีกเหตุผลหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่า การจำกัดภาพให้แคบลงนั้น อาจส่งผลต่อการรับสารของคนดูด้วย เพราะคาดว่าภาพที่แคบจะทำให้เกิดการจذبจ้องมากขึ้น และทำให้พวกเขาสามารถเห็นสีหน้าผู้ให้สัมภาษณ์ได้ชัดเจนมากขึ้น

จึงได้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนของภาพเป็นขนาด 2.35 : 1 ซึ่งถึงแม้สุดท้ายจะไม่ได้ภาพที่องค์ประกอบสวยงามมากนัก แต่วิธีนี้ก็สามารถแก้ไขจุดที่รบกวนสายตาได้ ทำให้เฟรมภาพดูสะอาดตาขึ้น

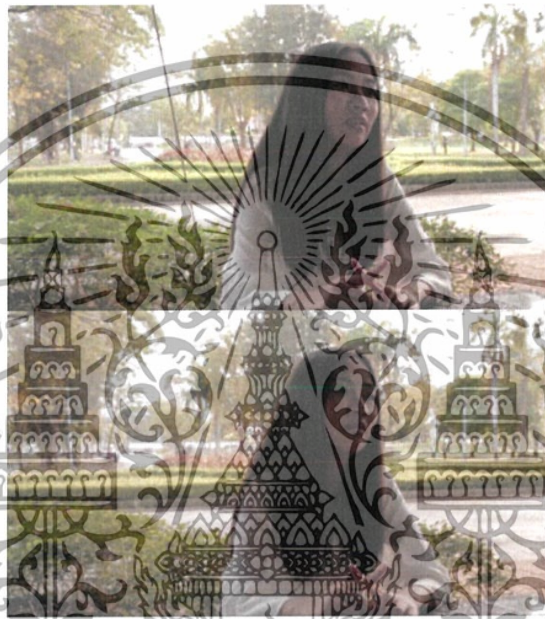

ภาพที่ 6.5 ตัวอย่างการแก้ไขสัดส่วนของภาพ

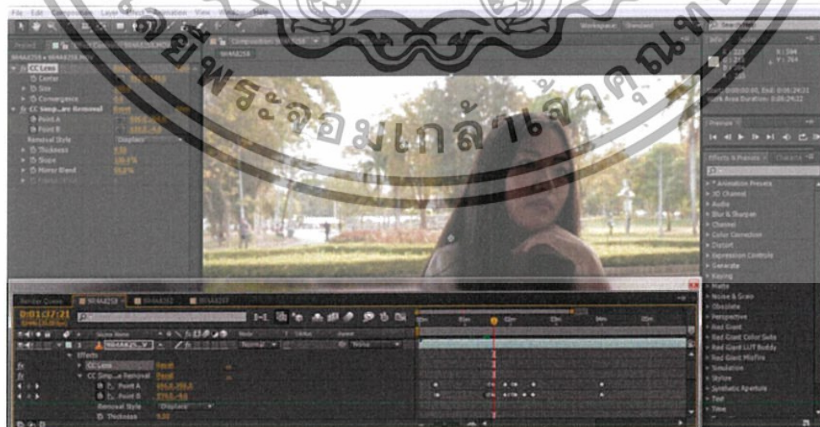
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลบลดสติง

จากตอนที่คิดว่าวีดิโอชุดนี้คงไม่ได้ใช้งานจริง ทำให้ตอนถ่ายทำนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ใส่ใจกับองค์ประกอบภาพเลย เมื่อมาตัดต่อและเห็นว่าจำเป็นต่อการใช้งานจริงๆ แต่การที่ถ่ายติดลดสติงมาทำให้รบกวนสายตาคนดูอยู่ไม่น้อย ทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจพึ่งพาเทคนิคของโปรแกรม Adobe After Effect เพื่อลบลดสติงออก โดยใช้เอฟเฟค (effect) CC Lens และ CC Simple wire Removal ควบคู่กัน ผลปรากฏออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจในระดับหนึ่ง

ภาพที่ 6.6 ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการลบลดสติง

ภาพที่ 6.7 การลบลดสติงด้วยโปรแกรม Adobe After effect CS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงเพลงประกอบ

งานชิ้นนี้จะขาดเสียงเพลงประกอบไปไม่ได้เลย เพราะการฟังเสียงพูดของแต่ละคนไปเรื่อยๆ ไม่สามารถสร้างอารมณ์ร่วมให้เกิดกับคนดูได้มากพอ แต่กลับสร้างความน่าเบื่อขึ้นมากกว่า ดังนั้นการใส่เพลงประกอบคลอไปเรื่อยๆ จึงจำเป็นอย่างมาก

โดยข้าพเจ้าเลือกเพลงให้เข้ากับแต่ละช่วง แบ่งได้ดังนี้

Sequence 1 เป็นเรื่องความรักของพ่อลูก มีความสดใส น่ารัก และอบอุ่น ข้าพเจ้าจึงเลือกเพลงที่มีจังหวะปานกลาง ทำนองมีความสดใสและขี้เล่น ก่อนจะจบเพลงลงในช่วงที่เปลี่ยนอารมณ์รู้ว่าความสุขของครอบครัวนั้นได้จบลงไปแล้ว แล้วเลือกใช้เสียงไวโอลินคลอเบาๆ เพื่อสร้างอารมณ์ก่อนเข้าสู่ Sequence 2 ที่เป็นช่วงเรื่องราวชีวิตทุกข์ทรมานของผู้ป่วยที่กำลังรอรับอวัยวะ ข้าพเจ้าเลือกใช้เพลงที่บรรเลงด้วยเปียโนคอร์ตเสียงต่ำและเชลโล่ ในจังหวะช้าๆ เพื่อสร้างอารมณ์ของความทุกข์และความกดดัน จนมาเปลี่ยนเพลงอีกครั้งในช่วง Sequence 3 ที่พ่อต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะของลูก เพลงที่สามนี้จะชัดเจนขึ้นในช่วงที่คุณพ่อสุรพงศ์พูดถึงลูกสาวว่าเป็นคนใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เพลงจะมีความสดใสขึ้น แต่ยังคงจังหวะให้รู้สึกลุ้นเล็กๆ ไว้อยู่ ด้วยเสียงเปียโนที่มีจังหวะค่อนข้างเร็ว ก่อนจะจบลงแล้วเข้าสู่ Sequence 4 ซึ่งเป็นช่วงที่ควรจะให้อารมณ์แห่งความประทับใจมากที่สุดในเรื่อง เพลงสุดท้ายนี้ต้องเป็นเพลงที่สร้างความประทับใจ สร้างความหวัง ทำให้คนดูรู้สึกอิมเมจกับกรให้และการรับอวัยวะนี้ให้มากที่สุด

ด้วยหลักแนวคิดข้างต้นจึงเกิดผลงานออกมาในที่สุด แต่ก็ยังพบปัญหาอยู่เช่นกัน เนื่องจากเป็นเพลงที่หยิบยืมจากผู้อื่นมา ไม่ได้แต่งขึ้นมาเอง ทำให้ช่วงเวลาจังหวะนั้นไม่เข้ากับเนื้อหามากพอ และช่วงที่มีปัญหามากที่สุดคงเป็นช่วง Sequence 3 ช่วงตัดสินใจของพ่อทั้งสองคน ช่วงนี้เพลงไม่สามารถตัดต่อให้เร้าอารมณ์คนดูได้มากพอ ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะดีขึ้นหากเปลี่ยนเพลงหรือใส่เสียงเอฟเฟค (Sound Effect) อื่นๆ เพิ่มขึ้นมากกว่านี้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

กระบวนการทำงานชิ้นนี้ เปรียบเหมือนกับการทำการทดลองที่ไม่สามารถทำสำเร็จได้ในครั้งเดียว แต่ต้องอาศัยการหาข้อผิดพลาด แล้วทดลองเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและการตัดต่ออยู่หลายครั้ง จนกว่าจะได้ผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งกระบวนการทำงานนี้ต้องอาศัยแล้วอดทนและความขยันหมั่นเพียรทดลองทำอยู่หลายๆแบบเพื่อให้ได้งานที่ดี แต่สิ่งที่ต้องยึดมั่นให้ได้และไม่ควรที่จะปรับเปลี่ยนมัน นั่นคือวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสาร ว่าเราต้องการพูดประเด็นไหน และเราต้องตระหนักรู้ตัวเองอยู่เสมอ เพราะเมื่อใดที่เราหลงลืมแก่นสำคัญของมัน เราก็จะทำงานไปโดยไม่รู้เลยว่าสิ่งที่เราทำมันใช้การได้หรือไม่ ทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์มาก ซึ่งกระบวนการทำงานดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าบกพร่องเองในเรื่องของความขยันหมั่นเพียรและการหลงลืมในประเด็น ทำให้หลายครั้งข้าพเจ้าเสียเวลาไปอย่างเปล่าประโยชน์ และไม่สามารถทำให้ผลงานออกมาดีกว่านี้ได้

แต่เมื่อย้อนกลับไปถึงวัตถุประสงค์ในบทที่ 1 ซึ่งข้าพเจ้าคาดหวังจะเรียนรู้กระบวนการคิดสร้างสรรค์และผลิตสื่อภาพยนตร์ที่สามารถทำให้คนดูเข้าใจการบริจาคอวัยวะและตระหนักถึงบทบาทความสำคัญของญาติ เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ข้าพเจ้าก็คิดว่าบทสรุปของงานชิ้นนี้ค่อนข้างเป็นไปตามที่คาดหวัง เพราะข้าพเจ้าได้เรียนรู้กระบวนการคิดสร้างสรรค์สื่อตั้งแต่แรกเริ่ม แม้ไม่อาจทำได้ตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน แต่ข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้ และสามารถปรับแก้และปรับปรุงผลงานปรับแก้ไข และพัฒนาจนกลายเป็นสื่อที่มีเนื้อหาตรงตามความต้องการได้ ส่วนกระบวนการทำงานต่างๆที่ผ่านมา แต่ละขั้นตอนมีจุดผิดพลาดอยู่หลายประการ แบ่งได้ตามช่วงดังนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์บท

ความจริงแล้วตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกหัวข้อการผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อรณรงค์การบริจาคอวัยวะนั้น ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอมาหลากหลายรูปแบบ กล่าวคือในตอนเริ่มแรกนั้นข้าพเจ้าต้องการจะสื่อด้วยรูปแบบของภาพยนตร์สั้น ที่มีเรื่องราวชวนซึ้งกินใจ สามารถจับความรู้สึกคนดูได้อยู่หมัด และได้พัฒนาบทภาพยนตร์เรื่อยๆ หลากหลายเรื่องราว แต่แล้วเมื่อมาถึงจุดหนึ่งข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่จริงของเรื่องราว ที่อาจเป็นจุดอ่อนทำให้คนดูได้แค่รู้สึกร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่านั้น แต่กลับไม่ได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริจาคอวัยวะเลย ข้าพเจ้าจึงปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอมาเป็นแนวทางการสัมภาษณ์ในที่สุด เพื่อนำเสนอเรื่องราวของการให้ที่เกื้อหนุนจริงและชีวิตใหม่ของผู้ที่ได้รับอวัยวะจริง ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องราวเหล่านี้อาจทำให้คนดูเข้าใจเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะมากขึ้น

และต่อมาในส่วนของโครงการเรื่อง ข้าพเจ้าขอยอมรับว่าไม่สามารถจับประเด็นที่ต้องการจะสื่อไว้ได้เลย ข้าพเจ้ามีความลังเลในการเลือกใช้ข้อมูล ไม่กล้าตัดสินใจ เพราะอยากสื่อสารข้อมูลต่างๆออกไปให้ได้ทั้งหมด หลงไปในข้อมูลมากมายที่ค้นคว้าได้มา จนไม่รู้ว่าจะสิ่งที่น่าสนใจที่สามารถจับคนดูให้อยู่หมัดนั้นคืออะไร ทำให้การวางโครงเรื่องนั้นไม่แข็งแรง และต้องคอยมาปรับแก้ไขอยู่เรื่อยๆ แม้กระทั่งตอนตัดต่อ

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำ

ปัญหาที่พบในขั้นตอนนี้ เกิดมาจากการวางโครงเรื่องที่ไม่แข็งแรงพอ ทำให้ข้าพเจ้าวางแผนการถ่ายทำไม่ได้ไม่ดี เนื่องจากไม่เห็นภาพของงานที่ชัดเจนมากพอ ส่งผลไปถึงการเตรียมคำถามสำหรับสัมภาษณ์ ที่ข้าพเจ้าพยายามจะครอบคลุมให้ได้ทุกประเด็น ไว้เพื่อเลือกใช้ภายหลัง

และในส่วนของผู้รับอวัยวะที่เลือกมาสัมภาษณ์นั้น ก็มีปัญหาดังตรงที่ว่าเรื่องราวชีวิตของพวกเขา มีความเป็นปกติธรรมดาเกินไป ไม่มีอะไรน่าสนใจพอที่จะสามารถดึงดูดใจคนดูได้ หากข้าพเจ้าสามารถติดต่อกรณีศึกษาคนอื่นๆได้มากกว่านี้ อาจพบเรื่องราวที่น่าสนใจกว่านี้

ขั้นตอนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนนี้เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างมากที่ข้าพเจ้าไม่พยายามถ่ายทำให้ได้ภาพที่มีความหมายมากพอ อย่างเช่น ภาพผู้รับอวัยวะที่เขาอยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข หรือภาพกิจกรรมที่สื่อถึงการมีชีวิตที่เป็นปกติมากกว่านี้ ไม่ใช่แค่ภาพเดินไปเดินมาในเมือง รวมไปถึงการเก็บภาพประกอบการเล่าเรื่องอื่นๆของคุณพ่อทั้งสองด้วย ซึ่งสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ก็มาจากข้าพเจ้าขาดการวางแผนที่ดีนั่นเอง

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ขั้นตอนตัดต่อนี้กลายเป็นขั้นที่จำเป็นต่องานของข้าพเจ้ามากที่สุด เนื่องจากโครงเรื่องที่ย่อส่วนตั้งแต่แรกและข้อจำกัดของจำนวนฟุตเทจ (Footage) ทำให้ต้องอาศัยการตัดต่อออกมาหลายๆเวอร์ชัน (Version) เพื่อให้เห็นภาพรวมแล้วค่อยๆปรับปรุงโครงเรื่องกันไป ดังจะเห็นได้จากบทที่ 6 ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การคัดเลือกเนื้อหาที่ดี การเว้นจังหวะเพื่อให้คนดูได้หยุดคิดตามรวมทั้งการเลือกใช้เพลงเพื่อกำกับอารมณ์คนดูด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าขอถือว่างานชิ้นนี้คือการทดลองทำสื่อโฆษณาในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบสารคดี สำหรับผู้ที่สนใจในแนวทางนี้ การวางโครงเรื่องให้แข็งแรงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้เราเห็นภาพได้เร็วและรู้ว่าเราควรจะทำภาพอะไรบ้างที่สามารถใช้สื่อความหมายได้ดี และสิ่งที่ข้าพเจ้าพลาดอีกประการหนึ่งก็คือข้าพเจ้านัดสัมภาษณ์เข้าไป ทำให้มีเวลาน้อยที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อวางโครงเรื่อง ข้าพเจ้าควรที่จะนัดสัมภาษณ์เบื้องต้นกับทั้ง 4 คนก่อน แล้วนำเรื่องราวทั้งหมดมาวิเคราะห์ก่อนวางโครงเรื่องที่แข็งแรง จึงค่อยนัดสัมภาษณ์และถ่ายทำกันอย่างจริงจังอีกครั้ง ส่วนขั้นตอนหลังถ่ายทำ ในเมื่อเราทำสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นในระหว่างขั้นตอนการตัดต่อเราควรที่จะให้ผู้ปฏิบัติงานและวิจารณ์บ่อยๆ เพื่อที่เราจะได้ตรวจสอบได้ว่าสิ่งที่เราต้องการจะสื่อสารนั้น ผู้รับได้รับหรือไม่ และสิ่งที่เราควรทำอย่างยั้งคือนำคำวิจารณ์ของคนดูมาวิเคราะห์และปรับแก้ไขเสมอ

ส่วนสิ่งที่อยากเพิ่มเติมหากมีโอกาส คิดว่าหากเพิ่มภาพผู้รับอวัยวะที่เขายู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข หรือภาพกิจกรรมที่สื่อถึงการมีชีวิตที่เป็นปกติมากกว่านี้ รวมทั้งภาพฝ่ายครอบครัวของคุณพ่อทั้งสองด้วย เป็นต้น ซึ่งหากเพิ่มเติมเข้าไปได้ข้าพเจ้าคาดว่าจะทำให้เรื่องราวเข้มข้นมากกว่านี้ เรื่องเพลงประกอบเองก็เช่นกัน ถ้าเป็นไปได้ควรใช้เพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่โดยเฉพาะเพื่อที่จะสามารถควบคุมความกลมกลืนกันของเพลงได้ และยังสามารถควบคุมอารมณ์ที่ต้องการจะเล่นกับคนดูได้งายอีกด้วย ส่วนเรื่องรูปแบบการเล่าเรื่องแนวอื่นๆ ข้าพเจ้าคิดว่าคงต้องอาศัยการทดลองทำไปเรื่อยๆ หลายๆ เวอร์ชัน (version) เพราะไม่มีแบบไหนถูกหรือผิด แต่อยู่ที่ว่าจะใช้สื่อสารได้มากน้อยแค่ไหนมากกว่า

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากให้ทุกคนเลือกทำในสิ่งที่ตัวเองถนัด ข้าพเจ้าเลือกผิดที่หวังจะทำสื่อประชาสัมพันธ์ หรือกล่าวให้เข้าใจง่ายขึ้นก็คือสื่อโฆษณานั้นเอง โดยที่ข้าพเจ้าไม่เคยเรียนลงลึกกับมันมาก่อน ข้าพเจ้าจึงเหมือนกับต้องเริ่มนับหนึ่งใหม่ไปพร้อมกับความคิดหัวข้องการบริจาคอวัยวะ มีหลายจุดในกระบวนการโฆษณาที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจและไม่มีทักษะเลย ทำให้ผลงานชิ้นนี้จึงออกมาไม่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารตามที่คาดหวังไว้ แต่ข้าพเจ้าก็ถือว่าข้าพเจ้าได้เรียนรู้โลกของโฆษณาเพิ่มขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าคงไม่ใช่โลกที่เหมาะสมกับข้าพเจ้าเลย ดังนั้นจึงเลือกทำในสิ่งที่ตัวเองจริงๆ และมีความสุขไปกับมันดีกว่า

บรรณานุกรม

- ดร.ธิตีพัฒน์ เอี่ยมนิรันดร์ และคณะ. การสร้างสรรค้งานโฆษณา. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2550.
- ดวงตา อ่อนสุวรรณ และคณะ. “ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการรับบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยสมองตายในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.” วารสารวิชาการสาธารณสุข 24, 4 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2558) : 788.
- พจนานา สัจจาศิลป์. การโฆษณากับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 9. ปทุมธานี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2554.
- พญ.จิตรรัตน์ จิรพงศ์เจริญลาภ และ นพ.ธนัญ วานิชะพงศ์. ภาวะสมองตาย [ออนไลน์]. สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.med.cmu.ac.th/dept/surgery>
- แพทย์ฉันท. สมองตาย : ความตายที่สูญเปล่าหากไม่ได้อวัยวะ [ออนไลน์]. สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://6knation.nationtv.tv/blog/sukit/2013/06/08/entry-1>
- ยุวดี อรรถจารุสิทธิ์. หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ ศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2559.
- รพีพรรณ โพธิ์ประทีป และ ภาวีกา ศรีรัตนบัลล์. “ทุนทางสังคมในการตัดสินใจบริจาคอวัยวะของครอบครัวผู้บริจาคที่มีภาวะสมองตาย.” วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2557) : 105-106.
- ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย. คู่มือการดูแลผู้บริจาคอวัยวะที่มีภาวะสมองตายและประสานงานการปลูกถ่ายอวัยวะ [ออนไลน์]. สืบค้น 17 ตุลาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.organdonate.in.th/Download/pdf/guideline.pdf>
- ศูนย์รับบริจาคอวัยวะสภากาชาดไทย. รายงานประจำปี 2558 [ออนไลน์]. สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.organdonate.in.th/Download/pdf/odc2558.pdf>
- Brandbuffet Team. 5 สุดยอดความลับทำให้ทุกสิ่งเกิดกระแส “ไวรัล” [ออนไลน์]. สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.brandbuffet.in.th/2014/07/secret-of-go-viral-2/>
- Molek. ขอ Viral Video จะรู้ได้อย่างไรว่ามัน Viral หรือแค่เป็นวิดีโออัตโนมัติโฆษณาธรรมดา! [ออนไลน์]. สืบค้น 1 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.marketingoops.com/exclusive/viral-video-the-jargon-or-just-branded-video/>
- Nuttaputch. ความรู้สึก 18 อย่างที่ทำให้เกิด Viral Video [ออนไลน์]. สืบค้น 15 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.nuttaputch.com/18-emotions-that-create-viral-video/>
- Organ. เรื่องราวแห่งความหวัง [ออนไลน์]. สืบค้น 15 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<http://www.organdonate.in.th/>เรื่องราวแห่งความหวัง

The Matter Team. ไวรัลเท่ากับแข่ง : “viral มันเป็น adj. ไว้ย!”คุยกับ 2 ผู้กำกับ ‘เบน ธนชาติ
และ ‘วิชัย’[ออนไลน์]. สืบค้น 1 ธันวาคม 2559.เข้าถึงได้จาก<https://thematter.co/rave/salmon-house-interview/5437>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล นางสาวจิตาทิพย์ วุฒิวัดน์โกวิท
 ที่อยู่ 236/3 ถนนพหลโยธิน ตำบลแม่ต๋ำ อำเภอเมือง
 จังหวัดพะเยา 56000
 E-mail : Stopsky.meya6002@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2543-2549 ระดับชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนอนุบาลพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
 พ.ศ.2550-2555 ระดับชั้นมัธยมศึกษา
 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
 พ.ศ.2556-2559 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ.2557 รางวัลชมเชย โครงการประกวดเรื่องเล่า ของดี...ที่บ้านเรา
 เรื่อง "Internet Addict"
 พ.ศ.2557 ได้รับทุนเรียนดีประจำปี 2557
 จากทางสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ.2559 รางวัลรองชนะเลิศ โครงการประกวดภาพยนตร์โฆษณาคปภ.
 เรื่อง "ยายไม่ได้หลอกนะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้